

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΜΙΛΑΕΙ
2. Η ΚΛΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗ
3. ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ
4. ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ
5. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΕΜΠΝΕΥΣΗ
6. ΤΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΓΡΑΠΤΑ
7. ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΑΛΑ
8. ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΑΤΑ
9. ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ
10. ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ & ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ
11. Η ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
12. ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΣΧΑΤΕΣ
ΗΜΕΡΕΣ
13. ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΛΟΓΟ

Συγγραφέας: The Ellen G. White Estate
Απόδοση στα Ελληνικά: Ελληνική Αποστολή
Κομπιούτερ, Επιμέλεια: Ελληνική Αποστολή

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ**
Μαιάνδρου 7, Τ.Κ. 18450 Νίκαια
Τηλ. 210 52 24 962, 210 52 33 543

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

B.C. – S.D.A. Bible Commentary

Βιβλία της αδ. Χουάιτ

L.S. Life Sketches

T.C. Testimonies for the Church

S.P. Spirit of Prophecy

S.M. Selected Messages

Z.X. Η Ζωή του Χριστού

Π.Π. Πατριάρχες και Προφήτες

Π.Β. Προφήτες και Βασιλείς

Π.Α. Οι Πράξεις των Αποστόλων

Τ.Π.Σ. Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη

B.X. Βήματα προς τον Χριστό

Z.Y. Ζωή και Υγεία

Λ.Ζ. Λύσεις για τη Ζωή

EK. Εκπαίδευση

E.O.O. Η επί του Όρους Ομιλία

M.N. Μηνύματα στα Νιάτα

X.O. Χριστιανική Οικογένεια

I.A. Η Ιστορία της Απολυτρώσεως

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Οι νευροεπιστήμονες αρχίζουν πλέον να καταλαβαίνουν πώς τα βρέφη μαθαίνουν να μιλούν τόσο γρήγορα. Σε ηλικία έξι μηνών, ένα μωρό μπορεί να κατανοήσει τους ήχους που συνθέτουν τις λέξεις από οποιαδήποτε από τις 7.000 και πλέον ομιλούμενες γλώσσες. Εάν το μωρό εκτεθεί σε μια δεύτερη γλώσσα, μπορεί να την αποκτήσει και αυτή. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ανοίγει μια μυστηριώδης πνευματική «πύλη», επιτρέποντας στα βρέφη να ξεχωρίζουν τους περίπου 40 ήχους που συνήθως αποτελούν τη μητρική τους γλώσσα από τους 800 διαφορετικούς ήχους που μπορούν να αντιληφθούν κατά τη γέννησή τους. Υπάρχει όμως μια προϋπόθεση: κάποιος πρέπει να μιλάει στα μωρά. Θα μπορούσε κανείς να το ονομάσει «μαθήματα φωνητικής» για νεογέννητα.

Γιατί ο Θεός να μας δημιουργήσει με αυτή την υπέροχη ικανότητα αναγνώρισης της ομιλίας και εκμάθησης γλωσσών, αν δεν είχε ποτέ την πρόθεση να μας μιλήσει; Το ερώτημα είναι ρητορικό, φυσικά, γιατί η Αγία Γραφή δηλώνει: «Ο Θεός, τον παλιό καιρό, αφού, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, μίλησε στους πατέρες μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου του Υιού, τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων, διαμέσου του οποίου έκανε και τους αιώνες» (Εβρ. 1/α' 1, 2).

Όταν η αμαρτία διέκοψε την επικοινωνία του Θεού με τον Αδάμ και την Εύα, Εκείνος δεν τους εγκατέλειψε και δεν άφησε το πρωτόπλαστο ζευγάρι στην αυτοκαταστροφή. Ήρθε να τους βρει και ρώτησε τον Αδάμ: «Πού είσαι;» (Γέν. 3/γ' 9). Στη συνέχεια, προφήτευσε για τη γέννηση Εκείνου που θα έσωζε τον κόσμο από την αμαρτία (Γέν. 3/γ' 15). Από την αρχή της, εκεί ακριβώς στην Εδέμ μετά την Πτώση, η προφητεία εξυψώνει τον Ιησού και υποδεικνύει στους αμαρτωλούς τον Χριστό ως τη μοναδική τους ελπίδα.

Αυτήν την τριμηνία θα μελετήσουμε το χάρισμα της προφητείας - τον ευφυή τρόπο που επινόησε ο Θεός για να μεταφέρει το θέλημα και τις κατευθύνσεις Του στους αμαρτωλούς ανθρώπους, οι οποίοι δεν μπορούν πλέον να επικοινωνούν μαζί Του πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτό το ιδιαίτερο δώρο του Αγίου Πνεύματος αναφέρεται με έμφαση στα κεφάλαια Α' Κορ. 12/ιβ', Α' Κορ. 14/ιδ', Εφεσ. 4/δ' και Ρωμ. 12/ιβ'. Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Μεγάλος Χορηγός αυτού, αλλά και όλων των άλλων πνευματικών χαρισμάτων, καθώς «διανέμει, ξεχωριστά σε κάθε έναν, όπως αυτό θέλει» (Α' Κορ. 12/ιβ' 11). Σε όλη την πορεία του χρόνου, άνθρωποι προικισμένοι με πνευματικά χαρίσματα μετέφεραν θεϊκά μηνύματα για να αποκαταστήσουν και να α-

νανεώσουν τη σχέση μας με τον Θεό, ακριβώς όπως έκανε ο Θεός στην Εδέμ μετά την Πτώση.

Θα μάθουμε πώς ο Θεός καλεί τους προφήτες και πώς μπορούμε να ελέγξουμε τη γνησιότητά τους. Θα δούμε τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των προφητών της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, και θα αποκτήσουμε μια ουσιαστική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο λειτουργούν η αποκάλυψη και η έμπνευση στη ζωή τους. Ενώ ορισμένοι προφήτες μίλησαν, άλλοι έγραψαν και κάποιοι έκαναν και τα δύο. Θα εξετάσουμε αυτούς και άλλους τρόπους θεϊκής επικοινωνίας, τις επιπτώσεις τους και τις ευλογίες που απορρέουν από την υπακοή στα μηνύματα που μετέφεραν αυτοί οι προφήτες.

Ο Θεός χρησιμοποιεί το χάρισμα της προφητείας για πέντε σημαντικούς σκοπούς:

1. Για να αποκαλύψει τον Εαυτό Του, την αλήθεια και το θέλημα Του για την αμαρτωλή ανθρωπότητα.
2. Για να δώσει διορατικότητα και συμβουλές σχετικά με σημαντικά γεγονότα και εξελίξεις.
3. Για να εξοπλίσει το σώμα του Χριστού -την εκκλησία- για την αποστολή της.
4. Για να προσφέρει πνευματική ενθάρρυνση στους ακόλουθους Του.
5. Για να αφυπνίσει τους αμαρτωλούς και να τους καλέσει σε μετάνοια.

Επιπλέον, «το πνεύμα της προφητείας» είναι ένα από τα δύο κύρια χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν το πιστό υπόλοιπο στις έσχατες ημέρες (Αποκ. 12/ιβ' 17, 19/ιθ' 10).

Ο Θεός ενδιαφέρεται τόσο πολύ να οδηγήσει τους «χαμένους» με ασφάλεια στην πατρίδα, ώστε το χάρισμα της προφητείας παρέχεται και για τις έσχατες ημέρες (Ιωήλ 2/β' 28-31). Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας πιστεύουν -με πολύ βάσιμους λόγους- ότι η Έλεν Χουάιτ, συνιδρύτρια της εκκλησίας, άσκησε μια σύγχρονη εκδήλωση του προφητικού χαρίσματος.

Γι' αυτόν τον λόγο, παράλληλα με τη μελέτη μας για το χάρισμα της προφητείας μέσα από την Αγία Γραφή, κάθε Παρασκευή θα εξερευνούμε τις συνθήκες της κλήσης της Έλεν Χουάιτ στο προφητικό έργο. Σε εμάς, ως εκκλησία, δόθηκε αυτό το υπέροχο δώρο. Πώς μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο;

Πράγματι, από τη βρεφική μας ηλικία και μετά, είμαστε πλασμένοι για να μας μιλούν. Πόσο σημαντικό είναι λοιπόν να ακούμε όσα μας λένε οι προφήτες του Θεού!

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Ελάτε στη Σχολή Σαββάτου καλύτερα προετοιμασμένοι και με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, ακολουθώντας μερικές απλές συμβουλές.

- **Σάββατο απόγευμα**. Διαθέστε 20-30 λεπτά για να ρίξετε μία γρήγορη ματιά στο μάθημα της επόμενης εβδομάδας.
- **Κάθε μέρα**. Διαθέστε 15-20 λεπτά για να μελετήσετε το μάθημα της ημέρας. Σημειώστε τυχόν απορίες σας. Ανοίξτε άλλα βιβλία για να δείτε τι λένε και άλλοι συγγραφείς, ιδιαίτερα η αδελφή Χουάιτ.

Καθώς μελετάτε να σκέπτεστε τέσσερα πράγματα:

1. Γιατί αυτό το μάθημα είναι σημαντικό για μένα; (ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ)
2. Τι μπορώ να μάθω από αυτό το μάθημα; (ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ)
3. Τι μπορώ να εφαρμόσω στη ζωή μου σήμερα; (ΕΞΑΣΚΗΣΗ)
4. Από αυτά που έμαθα, τι μπορώ να κάνω για τους άλλους; (ΕΦΑΡΜΟΓΗ)

Την ώρα του μαθήματος, στη Σχολή Σαββάτου, παραμείνετε στο θέμα αποφεύγοντας άσκοπες ερωτήσεις.

ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΘΕ ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

1. Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΜΙΛΑΕΙ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ο Θεός, τον παλιό καιρό, αφού, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, μίλησε στους πατέρες μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου του Υιού, τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων, διαμέσου του οποίου έκανε και τους αιώνες» Εβραίους 1/α' 1, 2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας διαβάστε: Γέν. 1/α' 27, 28, Γέν. 3/γ' 1-8, Λουκ. 15/ιε' 11-32, Γέν. 3/γ' 14-24, Έξ. 19/ιθ' 16-22, Ιωάν. 10/ι' 27-30.

Η ψηφιακή τεχνολογία επιτρέπει σε πολλούς από εμάς να βλέπουμε φίλους και συγγενείς που βρίσκονται σε μακρινά μέρη. Αυτό είναι ευχάριστο. Πόσο καλύτερο ωστόσο είναι να συναντιόμαστε από κοντά! Κάτι ξεχωριστό συμβαίνει όταν βρισκόμαστε μαζί, ανταλλάσσουμε αγκαλιές και μιλάμε πρόσωπο με πρόσωπο.

Αυτή την εβδομάδα θα θυμηθούμε ότι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν για να έχουν μια πρόσωπο με πρόσωπο σχέση με τον Δημιουργό τους. Η αμαρτία, ωστόσο, κατέστρεψε αυτή την οικεία σύνδεση πριν από πολύ καιρό. Για να αποκαταστήσει την επαφή με τα αγαπημένα Του πλάσματα, ο Θεός βρήκε τρόπους να μας μιλήσει. Η πιο γνωστή μορφή επικοινωνίας Του με τους ανθρώπους είναι μέσω των προφητών -των επιλεγμένων Του εκπροσώπων- που μας αποκαλύπτουν το θέλημά Του. Οι περισσότεροι προφύτες έχουν δικά τους βιβλία στην Αγία Γραφή, με ορισμένες ωστόσο εξαιρέσεις.

Το τελικό σχέδιο του Θεού είναι να αποκαταστήσει την εικόνα Του μέσα μας, την εικόνα που η αμαρτία έχει καταστρέψει. Αυτό ακριβώς αφορά το σχέδιο της σωτηρίας: την αποκατάσταση, μια αποκατάσταση που θα ολοκληρωθεί όταν ο Θεός δημιουργήσει «καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη... στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί» (Β' Πέτ. 3/γ' 13).

Μέχρι τότε, ο Θεός συνεχίζει να μας μιλάει, και εξακολουθεί να χρησιμοποιεί τους προφύτες Του για αυτόν τον σκοπό.

Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου

Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΔΕΜ

Τα κεφάλαια 1/α' και 2/β' της Γένεσης αφηγούνται την ιστορία της Δημιουργίας. Ο Θεός δημιούργησε έναν πανέμορφο κόσμο και μέσα σε αυτόν τοποθέτησε τον Αδάμ και την Εύα, το αποκορύφωμα της Δημιουργίας. Οι άνθρωποι διέφεραν από κάθε άλλο πλάσμα στη γη, επειδή δημιουργήθηκαν «σύμφωνα με την εικόνα του Θεού» (Γέν. 1/α' 27), κάτι που ειπώθηκε μόνο για αυτούς και όχι, για παράδειγμα, για τα πουλιά ή τα άλλα ζώα. Έτσι, προορίστηκαν να ζήσουν μια ολοκληρωμένη και άφθονη ζωή, να νιώσουν την αγάπη σε κάθε της μορφή και να βαδίζουν μαζί με τον ίδιο τον Θεό.

Επίσης, διαβάζουμε στη Γέν. 2/β' 18-23 ότι ο Θεός δημιούργησε την Εύα για τον Αδάμ επειδή, όπως είπε ο Θεός, «δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος» (Γέν. 2/β' 18). Από την αρχή, λοιπόν, οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ως κοινωνικά όντα. Οι σύγχρονοι κοινωνιολόγοι διδάσκουν ότι η ανθρώπινη επαφή προσφέρει αμέτρητα οφέλη στη σωματική και ψυχική μας υγεία, ενώ η μοναξιά μπορεί να αποβεί μοιραία.

Δεν είναι απορίας άξιο, λοιπόν, που μετά τη δημιουργία της Εύας, ο Αδάμ αναφώνησε: «Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή πάρθηκε από τον άνδρα» (Γέν. 2/β' 23). Η οικογένεια, που δημιουργήθηκε από την ένωση ενός άνδρα και μιας γυναίκας με τα δεσμά του γάμου, είναι ο πρώτος κοινωνικός θεσμός που έδωσε ο Θεός στους ανθρώπους, ώστε να μπορούν να ζουν την απόλυτη συντροφικότητα και επικοινωνία. Γι' αυτό και ένας από τους κύριους στόχους του Σατανά ήταν ανέκαθεν να καταστρέψει τη βασική δομή της παραδοσιακής οικογένειας.

Διαβάστε Γέν. 1/α' 27, 28, Γέν. 2/β' 15-17 και Γέν. 3/γ' 9. Τι είδους επικοινωνία υπήρχε ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους στον κήπο της Εδέμ;

Ο Αδάμ και η Εύα απολάμβαναν μία πρόσωπο με πρόσωπο επικοινωνία με τον Θεό. Ως λογικές υπάρξεις, είχαν τη δυνατότητα να συναντούν τον Θεό και να ακούν τις οδηγίες Του. Ως διαχειριστές του υπέροχου κήπου του Θεού, αποκτούσαν όλο και περισσότερες γνώσεις και ικανότητες φροντίζοντας τη χλωρίδα και την πανίδα. Κάθε μέρα είχαν μια ιδιαίτερη συνάντηση με τον Θεό «προς το δειλινό» (Γέν. 3/γ' 8). Ειδικά η ημέρα του Σαββάτου, που αποτελούσε αναπόσπαστο κομμάτι της δημιουργίας του Θεού, προοριζόταν να είναι έ-

νας χρόνος αποκλειστικά αφιερωμένος στην επικοινωνία ανάμεσα στον Θεό και τα παιδιά Του (Γέν. 2/β' 2, 3, Έξ. 20/κ' 8-11). Εκείνη την ημέρα, οι πρωτόπλαστοι βίωναν την αγάπη και τη φροντίδα του Θεού με έναν ξεχωριστό τρόπο.

ΣΚΕΨΗ: Είναι δύσκολο για εμάς σήμερα, χιλιάδες χρόνια μετά την Εδέμ, να φανταστούμε πώς ήταν η ζωή πριν από την αμαρτία. Κι όμως, ακόμα και τώρα, πώς ο φυσικός κόσμος μας θυμίζει την αρχική δημιουργία του Θεού;

Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου

ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ

Επειδή ο Θεός είναι αγάπη (Α' Ιωάν. 4/δ' 8), δεν θα μπορούσε να δημιουργήσει ανθρώπους «ρομπότ». Η αγάπη προϋποθέτει την επιλογή. Για να είναι σε θέση να αγαπούν, ο Αδάμ και η Εύα έπρεπε να δημιουργηθούν με ελεύθερη βούληση, διαφορετικά, θα τους ήταν αδύνατο να προσφέρουν αγάπη, την αληθινή αγάπη.

Έτσι, ο Αδάμ και η Εύα είχαν την ελευθερία να υπακούσουν ή να παρακούσουν τον Δημιουργό τους. Η δυνατότητα αυτής της ελεύθερης επιλογής φάνηκε ξεκάθαρα στην εντολή να μη φάνε από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού (βλ. Γέν. 2/β' 15-17). Γιατί να τους προειδοποιήσει να μην φάνε από αυτό, αν δεν είχαν από την αρχή την ελευθερία να το κάνουν;

«Αν και οι προσπάτορές μας πλάστηκαν αγνοί και άγιοι, δεν ήταν απαλλαγμένοι από την πιθανότητα να παρανομήσουν. Ο Θεός τούς έπλασε ως ελεύθερες προσωπικότητες, ικανές να εκτιμήσουν τη σοφία και την καλοκαγαθία του χαρακτήρα Του, τη δικαιοσύνη των απαιτήσεών Του, και με πλήρη ελευθερία να Του αποδώσουν ή να Του αρνηθούν την υπακοή τους. Θα απολάμβαναν την επικοινωνία με τον Θεό και με τους αγίους αγγέλους... Χωρίς την ελευθερία της εκλογής, η υπακοή του δε θα ήταν εθελοντική αλλά επιβεβλημένη» (Π.Π, σελ. 18, 19).

Γιατί ο Αδάμ και η Εύα προσπάθησαν να κρυφτούν από τον Δημιουργό τους μετά την παρακοή τους; Δείτε Γέν. 3/γ' 1-8 (συγκρίνετε με Ιερ. 23/κγ' 24 και Εβρ. 4/δ' 13).

.....
.....
Η Γένεσις 3/γ' περιγράφει μια τραγική σκηνή - την πτώση του Αδάμ και της Εύας. Μετά τον καθοριστικό διάλογο μεταξύ του φιδιού (Σατανά) και της Εύας, οι πρωτόπλαστοι παρασύρθηκαν να φάνε από το απαγορευμένο δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Ο Σατανάς χρησιμοποίησε τη δύναμη των λέξεων, των συναισθημάτων και των δελεαστικών υποσχέσεων για να πείσει την Εύα, και ε-

κείνη με τη σειρά της έπεισε τον Αδάμ να παραβιάσει την εντολή του Θεού. Η Εύα παρατήρησε ότι το δέντρο ήταν «καλό για τροφή», «αρεστό στα μάτια» και «επιθυμητό στο να δίνει γνώση» (Γέν. 3/γ' 6). Η υπόσχεση του Σατανά ότι θα γίνονταν «σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό» (Γέν. 3/γ' 5), ακουγόταν ακαταμάχητη. Στην πραγματικότητα, τα λόγια του Σατανά ήταν γεμάτα πλάνες. Έκρυψε από αυτούς τις συνέπειες της παρακοής τους. Μετά το παράπτωμά τους, τα μάτια τους «ανοίχτηκαν» αμέσως και είδαν ότι ήταν «γυμνοί». Το «ένδυμα» του φωτός και της δόξας (Ψαλ. 104/ρδ' 1, 2), το οποίο αντανάκλούσε τη θείκη «εικόνα», είχε χαθεί. Δεν καλύπτονταν πλέον από αυτό που ο Θεός είχε προνοήσει για εκείνους. Δεν είναι απορίας άξιο που ο Αδάμ και η Εύα κρύφτηκαν από τον Δημιουργό τους (λες και θα ήταν ποτέ δυνατόν να κρυφτεί κανείς πραγματικά από τον Θεό). Προσπάθησαν να κρυφτούν επειδή η αμαρτία φέρνει ενοχή και η ενοχή μάς απομακρύνει από την παρουσία του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Ποια ήταν η δική σας εμπειρία με την ντροπή και την τάση να κρυφτείτε από τον Θεό μετά από κάποια αμαρτία;

Τρίτη 29 Σεπτεμβρίου

Ο ΘΕΟΣ ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Στη Γένεση 3/γ' 9-10 βλέπουμε ότι ο Θεός πήρε την πρωτοβουλία να αναζητήσει τα αμαρτωλά παιδιά Του. Η ερώτηση «Πού είσαι;» ήταν ρητορική, γιατί ο Θεός γνώριζε τι είχαν κάνει ο Αδάμ και η Εύα, καθώς και πού βρίσκονταν. Παρόλα αυτά, η αμαρτία διέκοψε τη συνηθισμένη επικοινωνία που υπήρχε ανάμεσα σε Εκείνον και τους πρωτόπλαστους. Η άμεση προτεραιότητα του Θεού ήταν να αποκαταστήσει την επικοινωνία με τα παιδιά Του, να τα συναντήσει και να τους δώσει ελπίδα μέσα στην απόγνωσή τους. Μάλιστα, το εβραϊκό ρήμα qara' («καλώ») στο εδάφιο Γέν. 3/γ' 9, χρησιμοποιείται συχνά για να περιγράψει το κάλεσμα του Θεού με σκοπό τη δημιουργία επικοινωνίας με τον λαό Του.

Διαβάστε Λουκ. 15/ιε' 11-32. Πώς αντικατοπτρίζει αυτή η παραβολή αυτό που συνέβη στη Γέν. 3/γ' 9-10;

Το γεγονός ότι ο Θεός αναζήτησε τον Αδάμ και την Εύα αποκαλύπτει την άνευ όρων αγάπη Του για τα παιδιά Του. Ο Θεός δεν μας εγκαταλείπει ποτέ (βλ. Λουκ. 15/ιε'). Καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποκαταστήσει την επικοινωνία Του μαζί μας, ακόμη και όταν εμείς προσπαθούμε να κρυφτούμε. Πριν από τη σταύρωση του

Ιησού, όταν ο Πέτρος Τον αρνήθηκε τρεις φορές, ο Χριστός «στράφηκε και κοίταξε» (Λουκ. 22/κβ' 61) τον Πέτρο. Ακόμη και χωρίς λόγια, του «μίλησε» και προσπάθησε να αγγίξει την καρδιά του φίλου Του που είχε σφάλει.

Προσέξτε, στα εδάφια Γέν. 3/γ' 11-13, πώς η αμαρτία άλλαξε ξαφνικά τη σχέση του Αδάμ και της Εύας. Αντί να ομολογήσουν την αμαρτία τους, άρχισαν να κατηγορούν τους άλλους. Ο Αδάμ κατηγορήσε την Εύα και, έμμεσα, τον Θεό, επειδή του την έδωσε. «Η γυναίκα που μου έδωσες για να είναι μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο και έφαγα», είπε (Γέν. 3/γ' 12). Η Εύα, στο μεταξύ, κατηγορήσε το φίδι για την παρακοή της. «Το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα» (Γέν. 3/γ' 13), ήταν η δικαιολογία της. Κανένας από τους δύο, τουλάχιστον όταν ήρθαν για πρώτη φορά αντιμέτωποι με την αμαρτία τους, δεν αναγνώρισε τη δική του ενοχή. Πόσο λίγα έχουν αλλάξει μέσα σε έξι χιλιάδες χρόνια!

Γεγονός είναι ότι η αμαρτία έχει επηρεάσει όλους τους ανθρώπους. Ο απόστολος Παύλος περιγράφει εύστοχα την κατάσταση μας στην επιστολή προς Ρωμαίους 7/ζ' 15-24, όπου εκθέτει τον πόνο που αισθάνεται κάποιος όταν, ενώ επιθυμεί να κάνει το σωστό, τελικά καταλήγει να κάνει το αντίθετο: «Επειδή, δεν γνωρίζω εκείνο που κάνω για τον λόγο ότι, εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω» (Ρωμ. 7/ζ' 15). Και ποιος δεν μπορεί να ταυτιστεί με αυτά τα λόγια;

Όσα λέει ο Παύλος είναι πολύ βαθιά. Είμαστε όλοι πληγωμένοι άνθρωποι. Συνεχίζουμε να κάνουμε πράγματα ενώ ξέρουμε ότι δεν πρέπει. Και ποιος δεν έχει νιώσει το ίδιο;

Η μόνη μας ελπίδα, λέει ο Παύλος, είναι η λύτρωση "διαμέσου του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας" (Ρωμ. 7/ζ' 25). Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός συνεχίζει να μας αναζητά: για να μας οδηγήσει στον Ιησού, ο Οποίος είναι ο Μόνος που μπορεί να μας μεταμορφώσει κατ' εικόνα Του και να μας σώσει από την καταστροφή που προκαλεί η αμαρτία.

Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου

ΔΙΩΓΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ

Μία από τις πιο οδυνηρές συνέπειες της αμαρτίας του Αδάμ και της Εύας ήταν ο χωρισμός από τον Θεό. Διώχθηκαν από τον Κήπο και δεν μπορούσαν πλέον να μιλούν με τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο. Ο προφήτης Ησαΐας περιγράφει με χαρακτηριστικό τρόπο αυτή τη δύσκολη ανθρώπινη κατάσταση: «αλλά, οι ανομιές σας έβαλαν χωρίσματα ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας, και οι αμαρτίες

σας έκρυψαν το πρόσωπό του από σας, για να μη ακούει» (Ησ. 59/νθ' 2).

Στην πραγματικότητα, ο Αδάμ και η Εύα παρέμεναν παιδιά του Θεού. Όμως, οι συνέπειες της αμαρτίας δεν μπορούσαν να αποφευχθούν και έπρεπε να φύγουν από την Εδέμ. Τίποτα δεν ήταν πια το ίδιο μετά την ανυπακοή τους.

Η αμαρτία άλλαξε την ανθρωπότητα με πολλούς τρόπους (βλ. Γέν. 3/γ' 14-24). Πώς όμως άλλαξε συγκεκριμένα την επικοινωνία μας με τον Θεό; (Δείτε επίσης Έξ. 19/ιθ' 16-22.)

.....
.....
.....
Η αμαρτία άλλαξε ριζικά την ανθρώπινη ζωή με τρόπους που δύσκολα μπορούμε να φανταστούμε, γιατί το μόνο που γνωρίζουμε είναι ένας κόσμος σημαδεμένος από την αμαρτία. Εξαιτίας της αμαρτίας, η γη έγινε καταραμένη και άρχισε να παράγει «αγκάθια και τριβόλια». Οι άνθρωποι θα αισθάνονταν πλέον πόνο, θα έπρεπε να «ιδρώνουν» για να εξασφαλίσουν την τροφή τους και τελικά θα πέθαιναν, επιστρέφοντας στο χώμα. Από όλα τα σημάδια της αμαρτίας, ο θάνατος παραμένει το πιο ισχυρό. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της αμαρτίας, χάθηκε και η πρόσωπο-με-πρόσωπο επικοινωνία μας με τον Θεό.

Ωστόσο, δόθηκε στον Αδάμ και την Εύα η υπόσχεση για μια λύση που θα αντιμετώπιζε τις οδυνηρές συνέπειες της αμαρτίας. Αν και οι πρωτόπλαστοι δεν θα έβλεπαν ούτε θα μιλούσαν απευθείας στον Θεό, έφυγαν από την Εδέμ με ελπίδα για το παρόν και το μέλλον. Ο Θεός πήρε την πρωτοβουλία και τους εξήγησε το σχέδιο της σωτηρίας.

Η Γένεση 3/γ' 15, που συχνά αποκαλείται «η πρώτη ευαγγελική υπόσχεση», ήταν γεμάτη ελπίδα για εκείνους (και για εμάς), παρά τα όσα είχαν συμβεί. Η υπόσχεση ενός ερχόμενου Λυτρωτή θα έφερνε άμεση εχθρότητα απέναντι στην αμαρτία και ελπίδα για τη μελλοντική σωτηρία της ανθρωπότητας. Μάλιστα, το γεγονός ότι ο Θεός έντυσε τον Αδάμ και την Εύα πριν φύγουν από τον Κήπο ήταν μια συμβολική πράξη που προεικόνιζε τη μελλοντική τους απολύτρωση. Μέσα από τον μελλοντικό θάνατο και την ανάσταση του Ιησού, η επικοινωνία με τον Θεό επρόκειτο να αποκατασταθεί (Ιωάν. 14/ιδ' 1-3).

Έτσι, ακριβώς εκεί στην Εδέμ, αμέσως μετά την είσοδο της αμαρτίας, δόθηκε στην ανθρωπότητα η ελπίδα και η υπόσχεση ότι το πρόβλημα της αμαρτίας τελικά θα λυνόταν. Μόλις εμφανίστηκε η αμαρτία, δόθηκε η υπόσχεση ενός Σωτήρα.

ΣΚΕΨΗ: Πώς νιώσατε όταν κάνατε κάτι που δεν ήταν σωστό; Ενοχή; Ντροπή; Αυτοαπέχθεια; Ποιες ήταν οι συνέπειες; Με ποιον τρόπο η εμπιστοσύνη σας στον Θεό και η υπόσχεση του ευαγγελίου σας βοήθησαν να μη χάσετε εντελώς την πίστη σας;

Πέμπτη 1 Οκτωβρίου

ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τι αποκαλύπτουν τα παρακάτω εδάφια για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός μίλησε στην ανθρωπότητα μετά την είσοδο της αμαρτίας; (Διαβάστε Εβρ. 1/α' 1, 2, Ρωμ. 1/α' 19, 20, Αριθ. 12/ιβ' 6, Β' Τιμ. 3/γ' 16, 17, Ιωάν. 14/ιδ' 7-9, Ιωάν. 10/ι' 27-30).

.....

.....

.....

Παρά την πτώση του ανθρώπου, ο Θεός αναζήτησε πολλούς τρόπους για να διατηρήσει την επικοινωνία μαζί του. Ένας τρόπος με τον οποίο ο Θεός αποκαλύπτεται σε εμάς είναι μέσω της δημιουργίας. Η φύση αποτελεί μια ισχυρή αποκάλυψη των θαυμαστών Του πράξεων. Οι επιστήμονες εκπλήσσονται από τα θαύματα του σύμπαντός μας και την πολυπλοκότητα ακόμη και της «απλούστερης» μορφής ζωής. Ωστόσο, η φύση φέρει επίσης τα σημάδια της Πτώσης, με τον θάνατο κάθε ζωντανού οργανισμού να αποτελεί την πιο τρανή απόδειξη.

Ένας άλλος τρόπος με τον οποίο ο Θεός έχει μιλήσει στην ανθρωπότητα είναι μέσω των προφητών - ατόμων που επέλεξε ως εκπροσώπους Του. Για παράδειγμα, ο Θεός μίλησε στον Νώε, τον Αβραάμ, τον Μωυσή και τον Δανιήλ, αποκαλύπτοντας το θέλημά Του για τον λαό Του. Στην ουσία, τα προφητικά μηνύματα του Θεού είναι μία υπενθύμιση ότι δεν έχει ξεχάσει τα παιδιά Του και ότι εξακολουθεί να είναι μαζί τους. Αν και κάποιοι προφύτες έγραψαν κείμενα που συμπεριλήφθηκαν στην Αγία Γραφή, υπήρξαν και άλλοι που δεν έγραψαν κανένα βιβλίο.

Ωστόσο, πολλά από τα λόγια των προφητών διασώθηκαν μέσω της Γραφής (Β' Τιμ. 3/γ' 16, 17). Η Αγία Γραφή δεν είναι απλώς ένα βιβλίο, αλλά η αποκάλυψη του ίδιου του Θεού. Εκεί ανακαλύπτουμε Ποιος είναι πραγματικά, γευόμαστε την αστείρευτη αγάπη Του και λαμβάνουμε ξεκάθαρες οδηγίες για το πώς να βαδίζουμε καθημερινά.

Επιπλέον, μέσω της Αγίας Γραφής κατανοούμε ποιοι είμαστε, από πού προήλθαμε και πού πηγαίνουμε. Εκεί βρίσκουμε τον σκοπό του Θεού για τη ζωή μας.

Όμως, ο πιο αποτελεσματικός τρόπος με τον οποίο ο Θεός μάς έχει μιλήσει είναι μέσω του Ιησού Χριστού, ο Οποίος, φυσικά, μας αποκαλύπτεται στην Αγία Γραφή. Όπως ο Θεός αναζήτησε τον Αδάμ και την Εύα στον Κήπο της Εδέμ, έτσι και ο Χριστός ήρθε «να ζητήσει και να σώσει το χαμένο» (Λουκ. 19/1θ' 10). «Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα», διακήρυξε ο Ιησούς (Ιωάν. 14/1δ' 9). Μέσα από τη ζωή, τον θάνατο και την ανάστασή Του, ο Χριστός εκπλήρωσε την υπόσχεση που δόθηκε στον Αδάμ και την Εύα στην Εδέμ. Ήρθε και πέθανε στη θέση μας, για να έχουμε αιώνια ζωή μέσω Αυτού.

Μετά την ανάληψή του Ιησού στον ουρανό, το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει να μας οδηγεί «σε όλη την αλήθεια» και να μας αναγγέλλει «τα μέλλοντα» (Ιωάν. 16/1ς' 13).

ΣΚΕΨΗ: Πόση παρηγοριά σάς προσφέρει η βεβαιότητα ότι ο Ιησούς, η αγάπη Του, ο χαρακτήρας Του και η αυτοθυσία Του, μας αποκαλύπτουν πώς είναι πραγματικά ο Θεός Πατέρας;

Παρασκευή 2 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 19:07'

ΕΛΕΝ ΧΟΥΑΪΤ

Η επικοινωνία από τον Θεό δεν περιορίζεται αποκλειστικά στην εποχή της Αγίας Γραφής. Όπως θα δούμε τις επόμενες εβδομάδες, ο Θεός μιλά στους ανθρώπους διαρκώς, και τα λόγια Του θα εκδηλώνονται με σύγχρονους τρόπους μέχρι την επιστροφή του Χριστού.

Η Έλεν Γκουλντ Χάρμον (Χουαΐτ) και η δίδυμη αδελφή της, Ελίζαμπεθ, γεννήθηκαν στις 26 Νοεμβρίου 1827 στο Γκόρχαμ της πολιτείας Μείν. Ήταν οι μικρότερες από τα οκτώ παιδιά του Ρόμπερτ και της Γιούνις Χάρμον. Λίγα χρόνια αργότερα, η οικογένεια μετακόμισε στο Πόρτλαντ του Μείν, όπου ο Ρόμπερτ Χάρμον ήλπιζε να επεκτείνει την επιχείρησή του στην κατασκευή καπέλων. Σε ηλικία εννέα ετών, η Έλεν υπέστη έναν σοβαρό τραυματισμό που την επηρέασε σωματικά, συναισθηματικά και κοινωνικά. Ενώ βρισκόταν σε ένα πάρκο κοντά στο σπίτι της, μια θυμωμένη συμμαθήτριά της πέταξε μια πέτρα που τη χτύπησε στο πρόσωπο, αφήνοντάς την σε ημιλιπόθυμη κατάσταση για αρκετές εβδομάδες. Το ατύχημα αυτό έβαλε απότομα τέλος στη σχολική της εκπαίδευση και της άφησε προβλήματα υγείας για όλη της τη ζωή. Οι τραυματισμοί στο πρόσωπο την έκαναν επίσης να αισθάνεται ανασφάλεια για την εμφάνισή της, περιορίζοντας τις κοινωνικές της επαφές.

Μέσα σε αυτό το κλίμα αβεβαιότητας, η νεαρή Έλεν Χάρμον άρχισε να σκέφτεται έντονα το πνευματικό της μέλλον. Φοβόταν τον Θεό και ένιωθε ανάξια για τον ουρανό. Αυτά τα αισθήματα φόβου εντάθηκαν όταν η οικογένεια Χάρμον αποδέχτηκε το κήρυγμα των Μιλεριτών

σχετικά με την επικείμενη δεύτερη έλευση του Ιησού. Ακόμη και μετά τη βάπτισή της με κατάδυση στη Μεθοδιστική Εκκλησία το 1842, η Έλεν δεν ένιωθε άξια της αγάπης του Θεού. Πίστευε ότι ήταν «χαμένη για πάντα» (L.S., σελ. 29, βλ. επίσης σελ. 20-31).

Μέσα σε αυτές τις βασανιστικές σκέψεις, η νεαρή Έλεν είχε δει δύο όνειρα που άρχισαν να αλλάζουν την εικόνα της για τον Θεό. Όμως, μόνο όταν γνώρισε τον Λέβι Στόκμαν, έναν Μεθοδιστή ιεροκήρυκα, κατάλαβε πραγματικά και ένιωσε την αγάπη και τη χάρη του Θεού. Ήταν σαν να της μίλησε ο ίδιος ο Θεός μέσα στην απόγνωσή της. «Τότε η πίστη κατέλαβε την καρδιά μου», έγραψε αργότερα. «Ένιωσα βαθιά αγάπη για τον Θεό και είχα τη μαρτυρία του Πνεύματός Του ότι οι αμαρτίες μου είχαν συγχωρεθεί. Η εικόνα που είχα για τον Πατέρα άλλαξε. Τον έβλεπα πλέον ως έναν καλό και στοργικό γονέα και όχι ως έναν αυστηρό τύραννο που απαιτεί τυφλή υπακοή. Η καρδιά μου στράφηκε προς Εκείνον με βαθιά και θερμή αγάπη» (L.S., σελ. 39). Την ίδια περίοδο, η Έλεν Χουάιτ κατανόησε επίσης τη διδασκαλία για την «κατάσταση των νεκρών» και σταδιακά συνειδητοποίησε ότι δεν υπάρχει μια αιώνια και ατελείωτη πύρινη κόλαση. Αυτή η νέα κατανόηση του Θεού και της αγάπης Του άλλαξε ολοκληρωτικά τη στάση της ζωής της. Όπως θα μαθαίνουμε κάθε Παρασκευή τις επόμενες εβδομάδες, η Έλεν Χουάιτ αγάπησε βαθιά τον Ιησού και Τον υπηρέτησε πιστά για το υπόλοιπο της ζωής της.

2. Η ΚΛΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και άκουσα τη φωνή του Κυρίου, που έλεγε: Ποιον θα αποστείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε, είπα: Νάμαι, εγώ, απόστείλέ με» Ησαΐας 6/ς' 8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 15/ιε' 6, Γαλ. 3/γ' 6-9, Α' Βασ. 18/ιη' 19-39, Ησ. 53/νγ', Δαν. 2/β' 46-48, Μάρκ. 1/α' 2-5, Ματθ. 11/ια' 1-6.

Κατά τη βιβλική περίοδο, οι προφήτες διαδραματίζαν συχνά πρωταγωνιστικό ρόλο στην ιστορία του λαού του Θεού. Μερικές φορές βρίσκονταν στο επίκεντρο των εξελίξεων, κατέχοντας ισχυρές, αν όχι κρίσιμες, θέσεις στη ζωή της κοινότητας. Ωστόσο, το έργο ενός προφήτη ήταν δύσκολο. Η ζωή τους συχνά δεν ήταν εύκολη, αλλά γεμάτη θλίψη, απορρίψεις, παρεξηγήσεις και απογοητεύσεις.

Συχνά οι προφήτες του Θεού δεν αποδέχονταν εύκολα την κλήση τους στο προφητικό αξίωμα. Και όχι άδικα. Πολλοί προφήτες αντιμετώπισαν έντονη αντίσταση από εκείνους που θα έπρεπε να καλωσορίσουν τα μηνύματά τους. Οι προφήτες του Θεού αγνοήθηκαν, χλευάστηκαν, ξυλοκοπήθηκαν ή φυλακίστηκαν. Άλλοι λιθοβολήθηκαν ή κυνηγήθηκαν σαν άγρια ζώα. Αρκετοί μαρτύρησαν.

Σήμερα, σε μια γενιά πλημμυρισμένη από βία, απληστία, ανηθικότητα, εκμετάλλευση και κάθε λογής σατανικές επιρροές, η προφητική φωνή συχνά απορρίπτεται ή απλώς αγνοείται. Καλούμαστε να προσέξουμε τη φωνή των προφητών του Θεού και να γίνουμε αγγελιοφόροι της ελπίδας που μας δίνεται μέσω αυτών.

Την περασμένη εβδομάδα μάθαμε ότι, μετά την πώση στην Εδέμ, ο Θεός ενήργησε για να αποκαταστήσει την επικοινωνία με τους ανθρώπους. Αυτή την εβδομάδα θα δούμε κάποιες σημαντικές στιγμές της ιστορίας, όπου ο Θεός χρησιμοποίησε τους προφήτες για να επαναφέρει τον λαό Του στον σωστό δρόμο, μεταφέροντας το μήνυμά Του σε έναν κόσμο που είχε χάσει τον προσανατολισμό του.

Κυριακή 4 Οκτωβρίου

ΑΒΡΑΑΜ, Ο ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Από τη Γένεση έως την Αποκάλυψη, ο Θεός είχε πάντοτε ένα πιστό υπόλοιπο που ανταποκρίθηκε με υπακοή στο κάλεσμά Του, νιώθοντας ευγνωμοσύνη για τη χάρη που του δόθηκε (βλ. Ιερ. 31/λα' 7, 31-34). Για παράδειγμα, χρόνια μετά τη διασπορά από τη Βαβέλ, ο Θεός επέλεξε τον Άβραμ (αργότερα Αβραάμ) για να αποτελέσει παράδειγμα πίστης στη διαθήκη, όχι μόνο για την οικογένειά του αλλά για όλες τις μελλοντικές γενεές. Παρότι ζούσε σε ένα περιβάλλον αποστασίας και ηθικής χαλαρότητας, ο Άβραμ παρέμεινε πιστός στο κάλεσμα του Θεού (βλ. Γέν. 12/ιβ' 1-9).

Ο Θεός γνωστοποίησε τους όρους της διαθήκης στον Αβραάμ και του έδειξε ότι η ανθρωπότητα θα σωζόταν χάρη στη θυσία του Χριστού (Γέν. 15/ιε' 6-17). Για να δοκιμάσει την πίστη του Αβραάμ και να απεικονίσει τη μελλοντική θυσία του Υιού του Θεού, ο Αβραάμ κλήθηκε να προσφέρει τον Ισαάκ, τον γιο του, ως θυσία στον Θεό (Γέν. 22/κβ' 1-17). Τι οδυνηρή δοκιμασία για τον πατέρα των πιστών! Σκεφτείτε όλους τους λόγους που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ο Αβραάμ για να αγνοήσει την ξεκάθαρη εντολή του Θεού, κι όμως υπάκουσε με πίστη. Ο Θεός συγκράτησε το χέρι του Αβραάμ από το να σκοτώσει τον Ισαάκ και έστειλε ένα κριάρι στη θέση του.

Δεν κλήθηκαν όλοι οι προφήτες από τον Θεό για να προειδοποιήσουν για μια επερχόμενη καταστροφή. Ωστόσο, κοινή αποστολή όλων ήταν να επανασυνδέσουν τον λαό με την πίστη του, προειδοποιώντας για τους κινδύνους της αποστασίας και καταδικάζοντας την αδικία προς τους φτωχούς και την παραβίαση της θείκης διαθήκης.

Όμως, το πιο σημαντικό από όλα ήταν ότι οι προφήτες έπρεπε να αποκαλύψουν την υπόσχεση της σωτηρίας που προσφέρει ο Μεσσίας. Η διαρκής μαρτυρία των προφητών της Αγίας Γραφής, αλλά και του Αγίου Πνεύματος στη δική μας εποχή, μας καλεί να καταλάβουμε και να προειδοποιήσουμε τους άλλους για τη μεγάλη επερχόμενη κρίση. Ωστόσο, κεντρικό σημείο αυτής της προειδοποίησης είναι τα καλά νέα της απολύτρωσης για εκείνους που παρέμειναν σε σχέση διαθήκης με τον Ιησού (Αποκ. 12/ιβ' 17).

Διαβάστε Γέν. 15/ιε' 6, Γαλ. 3/γ' 6-9 και Εβρ. 11/ια' 8. Ποια στοιχεία της ζωής και του χαρακτήρα του Αβραάμ τον καθιστούσαν ικανό για την υπηρεσία του Θεού, παρόλο που ήταν, όπως όλοι, ένας άνθρωπος με ελαττώματα;

.....
.....

Υπάρχουν πολλές ομοιότητες ανάμεσα στην εποχή του Αβραάμ και τη δική μας. Όπως τότε η ειδωλολατρία ήταν παντού, έτσι και σήμερα υπάρχουν πολλές κοσμικές αντιλήψεις που προσπαθούν να παραμερίσουν ή να εξαφανίσουν τον Χριστιανισμό. Σε αντίθεση με όσα επικρατούν γύρω μας, ο λαός του Θεού καλείται σήμερα να δείχνει με τη ζωή του ποιος είναι ο Θεός, τόσο στις καθημερινές του σχέσεις όσο και διακηρύττοντας την τριπλή αγγελία (Αποκ. 14/ιβ' 6-12).

ΣΚΕΨΗ: Η Γραφή λέει ότι ο Άβραμ «πίστεψε στον Κύριο· και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη» (Γέν. 15/ιε' 6). Πώς βλέπετε, σε αυτό το κείμενο, η υπόσχεση του ευαγγελίου να αποκαλύπτεται με δύναμη; Τι ελπίδα σας δίνει για τη δική σας ζωή;

Δευτέρα 5 Οκτωβρίου

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΗΛΙΑ

Διαβάστε Α' Βασ. 18/ιη' 19-39. Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτήν την ιστορία για το πώς λειτουργεί το προφητικό αξίωμα;

.....

Ο τρόπος που κλήθηκε ο Ηλίας, αλλά και ο τρόπος που μιλούσε, φανέρωναν ότι ήταν ένας αγγελιοφόρος του Θεού. Για να σταματήσει την αποστασία του Ισραήλ, ο Θεός έστειλε τον Ηλία στον βασιλιά Αχαάβ για να αναγγείλει μια πολυετή ξηρασία. Ο Θεός χρησιμοποίησε αυτή τη δοκιμασία για να απομακρύνει τον λαό Του από την ειδωλολατρία και να τον επαναφέρει στην υπακοή. Ο βασιλιάς και η χώρα θεώρησαν τον προφήτη Ηλία υπεύθυνο για τη δυστυχία τους και αποφάσισαν να τον σκοτώσουν.

Στο όρος Κάρμηλο, ο Ηλίας ήρθε αντιμέτωπος με τους προφήτες του Βάαλ και της Ασερά. Ο αγγελιοφόρος του Θεού απηύθυνε μια έκκληση γεμάτη από το Άγιο Πνεύμα προς τον ειδωλολατρικό Ισραήλ, ζητώντας τους να απαρνηθούν τους ψεύτικους θεούς τους και να επιστρέψουν στον Κύριο. Ο λαός αναγνώρισε ότι οι επιλογές του τον είχαν οδηγήσει στην εθνική αποστασία. Ήταν πλέον έτοιμοι να αποδεχτούν ξανά τον Θεό του Ηλία, ο οποίος είχε αποδείξει την ανωτερότητά Του απέναντι στους ψεύτικους θεούς - θεοί που, στην πραγματικότητα, δεν υπήρχαν καν.

Λίγο πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, ο Θεός διατάζει την εκκλησία Του να κηρύξει και πάλι το μήνυμα του Ηλία, ώστε οι άνθρωποι να απομακρυνθούν από τα «είδωλά» τους και να είναι έτοιμοι να σταθούν κατά τη μεγάλη ημέρα του Κυρίου. Ο Θεός εξακολουθεί να επικοινωνεί με τον λαό Του με τρόπους που Εκείνος έχει διαλέξει. Ο Λόγος Του και το χάρισμα της προφητείας παρέχουν

προειδοποιήσεις, συμβουλές και ενθάρρυνση.

«Η αναβίωση της αληθινής ευσέβειας είναι η μεγαλύτερη και η πιο επείγουσα από όλες μας τις ανάγκες. Η επιδίωξή της θα πρέπει να είναι το πρώτο μας μέλημα. Πρέπει να καταβληθεί ειλικρινής προσπάθεια για να λάβουμε την ευλογία του Κυρίου, όχι επειδή ο Θεός δεν είναι πρόθυμος να μας τη δώσει, αλλά επειδή εμείς είμαστε α-προετοιμαστοί να τη δεχτούμε» (S.M., βιβλίο 1, σελ. 121).

Διαβάστε Μαλαχ. 4/δ' 5, 6. Πώς επηρεάζει το μήνυμα του Ηλία τα σπίτια εκείνων που ακολουθούν τον Θεό;

.....
Η αληθινή αναζωπύρωση ξεκινά από την καρδιά και το σπίτι. Η οικογένεια είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της εκκλησίας και ένα αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας. Η αναζωπύρωση στο σπίτι μεταδίδει ουράνια αγάπη στην εκκλησία, στην κοινότητα και στο έθνος. Αυτός είναι ο σκοπός του Θεού για το χριστιανικό σπίτι. Η αναζωπύρωση, επίσης, μετατρέπει την πίστη σε δράση, κινητοποιώντας τον λαό του Θεού για την αποστολή του στον κόσμο.

ΣΚΕΨΗ: Τι είδους «είδωλα», αν υπάρχουν, βρίσκονται σήμερα στα σπίτια, στις καρδιές και στις εκκλησίες μας;

Τρίτη 6 Οκτωβρίου

ΗΣΑΪΑΣ, Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο Ησαΐας, ένας από τους σημαντικότερους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, κλήθηκε απευθείας από τον Θεό να αναλάβει το προφητικό του έργο (βλ. Ησ. 6/ζ' 1-8). Συγκλονισμένος από την αγιότητα και το μεγαλείο του Θεού, ο Ησαΐας συνειδητοποίησε την αναξιοτήτά του. Εκείνη τη στιγμή, ένα σεραφείμ πέταξε προς τον Ησαΐα κρατώντας ένα αναμμένο κάρβουνο από το ουράνιο θυσιαστήριο και «καθάρισε» τις αμαρτίες του. Τότε ο Θεός ρώτησε: «Ποιον θα αποστείλω, και ποιος θα πάει για μας; Η απάντηση του Ησαΐα θα έπρεπε να είναι και δική μας: «Νάμαι, εγώ, απόστείλ με» (Ησ. 6/ζ' 8).

Η κλήση του Ησαΐα ήρθε σε ένα κρίσιμο σημείο της ιστορίας του Ισραήλ. Παρά τις δικές του αδυναμίες, το έργο της προειδοποίησης του Ισραήλ και των ηγετών του για τις αμαρτίες τους ήταν πολύ σημαντικό. Οι προφητείες του Ησαΐα είναι θεμελιώδη κείμενα στην Αγία Γραφή, που μας βοηθούν να καταλάβουμε τη φύση του Θεού, την κατάσταση της ανθρωπότητας και το εξελισσόμενο σχέδιο της σωτηρίας. Στην πραγματικότητα, η αδιαμφισβήτητη πιο ισχυρή προφητεία που περιγράφει όχι μόνο τον θάνατο του Ιησού αλλά και το τι πρόσφερε η θυσία Του στον κόσμο, βρίσκεται στον Ησαΐα 53/νγ'.

Διαβάστε Ησ. 53/νγ'. Πώς αυτή η εκπληκτική προφητεία, που γρά-

φτηκε περισσότερο από μισή χιλιετία πριν από τον σταυρό, αποκάλυψε τόσο έντονα τον θάνατο του Χριστού για εμάς; Τι θα έπρεπε να μας διδάξει αυτή η προφητεία για το προφητικό χάρισμα;

.....

Οι προφητείες του Ησαΐα προείπαν τον σκοπό και την αποστολή του Μεσσία (Ησ. 53/νγ' 3-5). Εξήγησαν γιατί ο Χριστός «φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή» (Ησ. 53/νγ' 7) και πώς η εξιλεωτική Του θυσία έσωσε τον λαό Του από τις αμαρτίες τους. Εκεί περιγράφεται ξεκάθαρα ότι ο Χριστός πέθανε αντί για εμάς, γεγονός που αποτελεί τη βάση για τη σωτηρία όλου του κόσμου.

«Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας» (Ησ. 53/νγ' 6). Εδώ περιγράφεται πώς η αμαρτία αγγίζει όλο τον κόσμο, αλλά και πώς ο σταυρός -η λύση για την αμαρτία- αφορά εξίσου τους πάντες. Αυτό το κεφάλαιο, ίσως περισσότερο από κάθε άλλο στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, παρουσιάζει το σχέδιο της σωτηρίας με τρόπο τόσο ξεκάθαρο που δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες.

Ωστόσο, η προφητική αποστολή του Ησαΐα δεν ήταν εύκολη. Οι άνθρωποι της εποχής του θεωρούσαν παράλογες τις δυσοίωνες του προειδοποιήσεις για επερχόμενη κρίση - όπως ακριβώς συμβαίνει και σήμερα, όταν πολλοί απορρίπτουν τις προειδοποιήσεις για τις συνέπειες της αμαρτίας (Ρωμ. 6/ς' 23).

Η προφητική φωνή του Ησαΐα για την εποχή του και για τη δική μας είναι ξεκάθαρη (βλ. Ησ. 2/β' 4, Ησ. 5/ε' 20). Η τελική πτώση της Ιερουσαλήμ προκλήθηκε από την απροθυμία του έθνους να ασκήσει δικαιοσύνη και να προβεί σε ριζικές αλλαγές. Η ίδια αμαρτία θα οδηγήσει στην τελική καταστροφή των ασεβών, όταν ο Χριστός επιστρέψει.

ΣΚΕΨΗ: Μελετήστε ξανά Ησ. 53/νγ' και καταγράψτε όλα όσα κάνει ο Ιησούς για εμάς, όπως περιγράφονται σε αυτά τα εδάφια. Ποια μεγάλη ελπίδα μπορείτε να βρείτε προσωπικά από όσα αποκάλυψε ο προφήτης σχετικά με το τι πέτυχε ο θάνατος του Χριστού για εμάς;

Τετάρτη 7 Οκτωβρίου

ΔΑΝΙΗΛ, Ο ΠΙΣΤΟΣ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΗΣ

Οι περισσότεροι Χριστιανοί γνωρίζουν την ιστορία στο 1ο κεφάλαιο του Δανιήλ, όπου παρέμεινε πιστός στις θείκες οδηγίες για την διατροφή που είχε μάθει από παιδί. Ο Δανιήλ υπήρξε παράδειγμα πιστότητας (Δαν. 1/α' 8). Όταν του προσφέρθηκαν τα εκλεκτά εδέσματα του βασιλιά, επέμεινε να ακολουθήσει χορτοφαγική διατροφή

και να πίνει μόνο νερό, αρνούμενος να συμμετάσχει στο φαγητό από το βασιλικό τραπέζι (Δαν. 1/α' 12-16). Αυτή ήταν μια μικρή δοκιμασία σε σύγκριση με εκείνες που θα ακολουθούσαν αργότερα, όπως στο κεφάλαιο 6/ζ', όπου η πιστότητά του θα μπορούσε εύκολα να του στοιχίσει τη ζωή.

Διαβάστε τα εδάφια Δανιήλ 2/β' 46-48, 4/δ' 18, 5/ε' 13-14 και 6/ς' 25-27. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την μαρτυρία που έδινε ο Δανιήλ στους ειδωλολάτρες γύρω του;

.....

Παρατηρήστε τη μαρτυρία αυτών των ανθρώπων για τη δύναμη του Θεού του Δανιήλ. Όσο μοναδικές κι αν είναι αυτές οι ιστορίες, όλες αποκαλύπτουν μια θεμελιώδη αλήθεια: μέσα από τη ζωή μας, την πιστότητά μας και τη δύναμη του Θεού που ενεργεί εντός μας, οι άλλοι μπορούν και οφείλουν να γνωρίσουν τον Θεό του ουρανού και να καταλάβουν ότι Εκείνος είναι «Θεός θεών και Κύριος βασιλέων». Επίσης, επειδή το επαναλαμβανόμενο θέμα των προφητειών του Δανιήλ είναι η κρίση, που κορυφώνεται με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού (την τελική νίκη του Θεού), το νόημα του ονόματος του - «Ο Θεός είναι κριτής μου» - είναι εξαιρετικά ταιριαστό. Τα γραπτά του αξίζουν προσεκτική μελέτη, καθώς παραμένουν επίκαιρα μέχρι σήμερα. Οι προφητείες του Δανιήλ μάς θυμίζουν να είμαστε πάντα σε εγρήγορση και να τηρούμε τις εντολές του Θεού, ακόμα και στις "μικρές" λεπτομέρειες της ζωής μας.

Επιπλέον, ως προφήτης, προανήγγειλε την άνοδο και την πτώση εθνών, καθώς και τις συνέπειες της ανυπακοής τους προς τον Θεό. Μέσα από τα προφητικά του οράματα, αποκάλυψε το σχέδιο του Θεού και την τελική επικράτηση της βασιλείας Του (Δαν. 7/ζ' 13-14). Σκεφτείτε, για παράδειγμα, το 2ο κεφάλαιο του Δανιήλ, γραμμένο περίπου πεντακόσια χρόνια πριν από τον Χριστό. Ο Δανιήλ περιέγραψε με εκπληκτική ακρίβεια την άνοδο και την πτώση τεσσάρων μεγάλων παγκόσμιων αυτοκρατοριών, φτάνοντας μέχρι τη δική μας εποχή -εκείνη των ποδιών και των δακτύλων του αγάλματος- που αναφέρονται ξεκάθαρα στα έθνη της σύγχρονης Ευρώπης. Όπως διδάσκει σαφώς η προφητεία, «θα ανακατευτούν με σπέρμα ανθρώπων· όμως, δεν θα είναι κολλημένοι ο ένας μαζί με τον άλλον, όπως το σίδηρο δεν ενώνεται μαζί με τον πηλό» (Δαν. 2/β' 43). Τι εκπληκτική πρόβλεψη για την Ευρώπη, ακόμη και σήμερα, όπου, παρά τους γάμους μεταξύ των λαών και τις επανειλημμένες προσπάθειες ενοποίησης, η ήττη παραμένει χωρισμένη σε ξεχωριστά έθνη, με διαφορετικούς νόμους, έθιμα και παραδόσεις. Όταν ακόμη και λίγα χρόνια πριν από την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης καμία υπηρεσία

πληροφοριών δεν είχε προβλέψει την κατάρρευσή της, η προφητεία του Δανιήλ μάς δίνει ισχυρούς λόγους να εμπιστευόμαστε τους προφήτες του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Όλα τα βασίλεια στο 2ο κεφάλαιο του Δανιήλ ήρθαν και παρήλθαν όπως ακριβώς είχε προβλεφθεί. Τι μας διδάσκει αυτό για την εμπιστοσύνη που πρέπει να δείχνουμε στην προφητεία που αναφέρει ότι η αιώνια βασιλεία του Θεού είναι η επόμενη που θα έρθει (Δαν. 2/β' 44);

Πέμπτη 8 Οκτωβρίου

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ: ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΛΑΟ

Διαβάστε Μάρκ. 1/α' 2-5. Ποιος ήταν ο σκοπός της αποστολής του Ιωάννη του Βαπτιστή;

.....
.....
Το Ευαγγέλιο του Μάρκου μάς πληροφορεί ότι ο ερχομός του Ιωάννη και η έναρξη του έργου του ήταν η εκπλήρωση της προφητείας του Ησαΐα (Ησ. 40/μ' 3). Η πορεία του Ιωάννη από την παιδική ηλικία έως την ενηλικίωση χαρακτηρίστηκε από πίστη στον Θεό. Ο Σατανάς φοβήθηκε ότι θα έχανε την κυριαρχία του πάνω στην ανθρωπότητα, μόλις άκουσε τη φωνή του Ιωάννη να αντηχεί στην έρημο (βλ. Ζ.Χ., σελ. 75). Η αμαρτωλότητα των ακροατών του Ιωάννη αποκαλύφθηκε με τέτοιο τρόπο, που έκανε τον Σατανά να τρέμει. Η εξουσία του πάνω στον Ισραήλ κινδύνευε. Προσπάθησε επανειλημμένα, αλλά απέτυχε, να μεταπείσει τον Ιωάννη και να τον απομακρύνει από τον πιστό τρόπο ζωής του και την εμπιστοσύνη του στον Μεσσία.

Διαβάστε Ματθ. 11/α' 1-6. Πώς ο Ιησούς ενίσχυσε ξανά την πίστη του Ιωάννη ενώ ο κήρυκας ήταν στη φυλακή;

.....
.....
Ο Σατανάς δεν κατάφερε να παρασύρει τον Ιησού στην αμαρτία, και η ήττα του στην έρημο τον εξόργισε. Στη συνέχεια, άλλαξε τακτική, φροντίζοντας να ριχτεί στη φυλακή ο Ιωάννης, ο ξάδελφος του Ιησού. Η φυλάκιση του Ιωάννη πλήγωσε τον Ιησού, παρόλο που ο Σατανάς δεν μπορούσε να Τον δαμάσει να αμαρτήσει. Αυτός ήταν ο τρόπος του Σατανά να «λυγίσει» τον Ιωάννη, επιβαρύνοντας ταυτόχρονα συναισθηματικά την καρδιά του Σωτήρα. Όμως ο Ιωάννης έλαβε λόγια ενθάρρυνσης από τον Ιησού. Και παρά τις φοβερές συνθήκες - και σίγουρα χωρίς να καταλαβαίνει γιατί παρέμενε στη φυλακή ενώ ο Ιησούς ήταν τόσο ισχυρός- ο Ιωάννης παρέμεινε πιστός, μέχρι θανάτου.

Όπως οι προφήτες του παρελθόντος, έτσι κι εμείς καλούμαστε σήμερα να κηρύξουμε ένα μήνυμα μετάνοιας και πίστης, προβάλλοντας όλο το μεγαλείο της δικαιοσύνης του Χριστού (Αποκ. 14/ιδ' 6-12). Όπως έκανε με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, έτσι και σήμερα ο Σατανάς μπορεί να χρησιμοποιήσει την αβεβαιότητα για να μας οδηγήσει σε αμφιβολία σχετικά με την αποστολή του Θεού για τη ζωή μας. Δεν χρειάζεται να απογοητευόμαστε αν θυμόμαστε την καθοδήγηση του Θεού στη ζωή μας, ιδιαίτερα όταν τα πράγματα δεν εξελίσσονται όπως θα θέλαμε, όπως συνέβη με τον Ιωάννη, που φυλακίστηκε και τελικά θανατώθηκε εξαιτίας των πράξεων μιας μοχθηρής γυναίκας και ενός αδύναμου άνδρα. Ό,τι κι αν μας κάνουν οι άνθρωποι, μπορούμε να στραφούμε προς τον Θεό με πίστη, και Εκείνος θα μας απαντήσει. Μας έχει υποσχεθεί δύναμη για να κάνουμε το θέλημά Του (Πράξ. 1/α' 8). Σε έναν μεταχριστιανικό και μη χριστιανικό κόσμο, είναι επιτακτική ανάγκη να είμαστε πιστοί μάρτυρες του Χριστού, κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

ΣΚΕΨΗ: Βρεθήκατε ποτέ σε θέση, όπως ο Ιωάννης στη φυλακή, όπου απλά δεν μπορούσατε να καταλάβετε γιατί σας συνέβησαν τόσο άσχημα πράγματα; Πώς διατηρήσατε την πίστη και την εμπιστοσύνη σας στον Θεό;

Παρασκευή 9 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:56'

ΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Ο Θεός καλεί προφήτες σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές και για ιδιαίτερους σκοπούς. Εμφανίζονται για να μεταφέρουν τα μηνύματα που είναι αναγκαία για τη συγκεκριμένη εποχή. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας πιστεύουν ότι η Έλεν Χουάιτ υπήρξε ένα τέτοιο πρόσωπο, το οποίο εκδήλωσε μια σύγχρονη μορφή του προφητικού χαρίσματος, λειτουργώντας ως προφήτισσα της οποίας τα συγγράμματα, αν και θεόπνευστα, δεν περιλαμβάνονται στον Κανόνα της Αγίας Γραφής (περισσότερα γι' αυτό στα επόμενα μαθήματα). Η Έλεν Χάρμον (Χουάιτ) έλαβε την πρώτη της κλήση τον Δεκέμβριο του 1844, λίγες εβδομάδες αφότου οι Μιλερίτες Αντβεντιστές περίμεναν την επιστροφή του Ιησού, βασιζόμενοι στο Δανιήλ 8/η' 14: «Μέχρι 2.300 ημερονύκτια· τότε, το αγιαστήριο θα καθαριστεί».

Αν και ο Γουίλιαμ Μίλερ δεν όρισε ποτέ ακριβή ημερομηνία, οι ακόλουθοί του κατέληξαν τελικά στην 22α Οκτωβρίου 1844 ως την ημέρα επιστροφής του Χριστού στη γη, βασιζόμενοι στον βιβλικό υπολογισμό του χρόνου για την Ημέρα του Εξίλασμου. Αυτή η πεποίθηση προκάλεσε τεράστια προσμονή σε χιλιάδες ανθρώπους στη

Βόρεια Αμερική και σε άλλες περιοχές του κόσμου. Πίστευαν ότι σύντομα θα ενώνονταν με τον Σωτήρα τους στον ουρανό. Και ο ίδιος ο Μίλερ γέμισε ενθουσιασμό καθώς πλησίαζε η αναμενόμενη Έλευση. Όμως ο Χριστός δεν εμφανίστηκε, και οι πιστοί Μιλερίτες βίωσαν ένα από τα πιο συγκλονιστικά ιστορικά γεγονότα, τη Μεγάλη Απογοήτευση.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο Θεός έδωσε στην Έλεν Χάρμον (Χουάιτ) το πρώτο της όραμα. Το βασικό μήνυμά Του ήταν να ενθαρρύνει τόσο την ίδια όσο και τους απογοητευμένους πιστούς ότι ο Θεός ήταν ακόμα μαζί τους, παρά τη λανθασμένη τους ερμηνεία. Το όραμα έδειχνε ένα μονοπάτι που ξεκινούσε από τη γη και κατευθύνονταν προς την ουράνια Ιερουσαλήμ. Πάνω σε αυτό το μονοπάτι βρίσκονταν οι πιστοί Αντβεντιστές ταξιδεύοντας προς την Αγία Πόλη. Και «αν κρατούσαν τα μάτια τους προσηλωμένα στον Ιησού, ο οποίος βρισκόταν ακριβώς μπροστά τους οδηγώντας τους στην πόλη, θα ήταν ασφαλείς» (S.G, τόμ. 2, σελ. 31).

Το όραμα αυτό ήταν ένα χαρμόσυνο μήνυμα. Ο Θεός άρχιζε να δημιουργεί ένα νέο κίνημα μέσα από τη σύγχυση της απογοήτευσης. Ο Ιησούς εξακολουθούσε να είναι ακόμα μαζί τους. Η επιστροφή Του παρέμενε βέβαιη. Συνέχιζε να τους οδηγεί στο μονοπάτι της σωτηρίας. Το μόνο που είχαν να κάνουν ήταν να κρατούν τα μάτια τους «σταθερά» στραμμένα σε Εκείνον. Είχαν κάθε λόγο να μη χάσουν την ελπίδα τους, ακόμη και μέσα σε τόση αναστάτωση και απογοήτευση.

Έτσι, η Έλεν Χάρμον (Χουάιτ), μια 17χρονη έφηβη, κλήθηκε στην προφητική της αποστολή. Ο δρόμος της δεν ήταν εύκολος, ειδικά στην αρχή.

Αν και αυτό το χάρισμα έγινε σταδιακά αποδεκτό ως γνήσιο, η ίδια φοβόταν να γίνει αγγελιοφόρος του Θεού. Το να είναι κανείς προφήτης του Θεού δεν υπήρξε ποτέ κάτι εύκολο ούτε τιμητικό. Πώς θα μπορούσε, λοιπόν, εκείνη να υποταχθεί στο κάλεσμα του Θεού;

Την επόμενη εβδομάδα θα εξετάσουμε πιο προσεκτικά το ιδιαίτερο έργο και τις προκλήσεις που αντιμετώπισαν οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης, κάποιοι από τις οποίες αντανάκλονται επίσης στη ζωή και το έργο της Έλεν Χουάιτ, όπως θα μάθουμε την ερχόμενη Παρασκευή.

3. ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και όταν σηκώθηκαν το πρωί, βγήκαν προς την έρημο Θεκουέ· και όταν βγήκαν, ο Ιωσαφάτ στάθηκε, και είπε: Ακούστε με, Ιούδα, και όσοι κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ: Πιστέψτε στον Κύριο τον Θεό μας, και θα στερεωθείτε· πιστέψτε στους προφήτες του, και θα ευοδωθείτε» Β' Χρονικών 20/κ' 20.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 5/ε' 17, 18, Α' Βασ. 19/ιθ' 1-16, Α' Βασ. 22/κβ' 1-14, Έξ. 15/ιε' 20, Β' Βασ. 22/κβ' 11-14, Ιερ. 14/ιδ' 1-15.

Το Παγκόσμιο Σύστημα Εντοπισμού Θέσης (GPS) βοηθά τους ταξιδιώτες να γνωρίζουν πού βρίσκονται, πού κατευθύνονται και τους προειδοποιεί ακόμη και για πιθανούς κινδύνους. Με παρόμοιο τρόπο, οι πνευματικοί ταξιδιώτες που πορεύονται προς τον ουρανό χρειάζονται καθοδήγηση τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον από ένα ουράνιο «σύστημα εντοπισμού θέσης». Ένας από τους τρόπους με τους οποίους ο Θεός παρείχε αυτή την καθοδήγηση στο παρελθόν ήταν μέσω της διακονίας των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. Μέσα από τις αφηγήσεις, τις συμβουλές, τις προφητείες, την ποίηση και τους ύμνους τους, ανακαλύπτουμε πολλά για τους δεκάδες προφήτες που μετέφεραν τα μηνύματα του Θεού στον λαό.

Το μάθημα αυτής της εβδομάδας διερευνά τον τρόπο με τον οποίο η Παλαιά Διαθήκη περιγράφει τους προφήτες - περιγραφές που μας βοηθούν να κατανοήσουμε το προφητικό χάρισμα, έτσι όπως εκδηλώθηκε μέσα από ορισμένους από αυτούς τους υπηρέτες του Θεού. Όπως θα δούμε, αυτοί οι άνθρωποι ήταν σαν εμάς: αδύναμοι, επιρρεπείς στον φόβο, τον θυμό και την αποθάρρυνση. Η ζωή τους δεν ήταν εύκολη, αλλά γεμάτη προκλήσεις και δυσκολίες, όπως συμβαίνει σε όλους μας.

Τι μπορούμε, λοιπόν, να μάθουμε εξετάζοντας μερικούς από αυτούς τους δούλους του Θεού που έλαβαν αυτή την ειδική κλήση;

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

Όπως είδαμε την περασμένη εβδομάδα, ο Κύριος χρησιμοποίησε τον προφήτη Ηλία για να επιτελέσει ένα τεράστιο έργο στον Ισραήλ, παρά τη σφοδρή αντίδραση που αντιμετώπισε. Εκείνα που ο Θεός πραγματοποίησε μέσω αυτού ήταν πραγματικά εντυπωσιακά. Κι όμως, τι συνέβη στη συνέχεια;

Σκεφτείτε πώς παρουσιάζει ο Ιάκωβος τον προφήτη Ηλία στο Ιακ. 5/ε' 17, 18. Τι μπορεί να εννοεί λέγοντας ότι ο Ηλίας «ήταν άνθρωπος ομοιοπαθής με μας»;

.....

Ο Ηλίας σημείωσε εκπληκτική επιτυχία στο όρος Κάρμηλο (Α' Βασ. 18/ιη'). Ο Θεός ενήργησε με δύναμη μέσω αυτού, και συνέβη ένα από τα πιο καταπληκτικά θαύματα που καταγράφονται στην ιστορία της Παλαιάς Διαθήκης: με τον λόγο του Ηλία, έπεσε κυριολεκτικά φωτιά από τον ουρανό (Α' Βασ. 18/ιη' 38)! Θα περίμενε κανείς ότι ένας άνθρωπος του Θεού, μετά από ένα τέτοιο γεγονός, θα ήταν εξαιρετικά ευτυχισμένος.

Διαβάστε Α' Βασ. 19/ιθ' 1-16. Τι μας λένε τα εδάφια αυτά για τη συναισθηματική κατάσταση του προφήτη του Θεού;

.....

«Αρκεί τώρα, Κύριε, πάρε την ψυχή μου, επειδή δεν είμαι καλύτερος από τους πατέρες μου» (Α' Βασ. 19/ιθ' 4). Αυτά τα λόγια θυμίζουν άνθρωπο που υποφέρει από κάποιας μορφής κατάθλιψη. Γιατί; Σίγουρα, όσα συνέβησαν στο όρος Κάρμηλο δεν θα ήταν εύκολο να τα ξεπεράσει κανείς. Παρόλα αυτά, φαίνεται ότι κάτι βαθύτερο συμβαίνει εδώ.

Ίσως το κλειδί να βρίσκεται στα λόγια του: «Στάθηκα στο έπακρον ζηλωτής του Κυρίου, του Θεού των δυνάμεων· επειδή, οι γιοι Ισραήλ εγκατέλειψαν τη διαθήκη σου, κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά σου, και θανάτωσαν τους προφήτες σου με ρομφαία· και εγώ εναπέμεινα μόνος· και ζητούν τη ζωή μου, για να την αφαιρέσουν» (Α' Βασ. 19/ιθ' 10). Αυτό ακούγεται σαν να θρηνεί για όσα ο ίδιος θεωρεί αποτυχίες στη διακονία του. Η αποστασία παραμένει παρά τις προσπάθειές του, les και θα μπορούσε από μόνος του να σταματήσει το κακό. Ό,τι κι αν ένωθε τελικά, φαίνεται ξεκάθαρα ότι αυτός ο άνθρωπος του Θεού είχε κι εκείνος τις αδυναμίες του και τις δύσκολες στιγμές του. Με άλλα λόγια, ο Ηλίας ήταν πράγματι άνθρωπος «ομοιοπαθής με εμάς».

ΣΚΕΨΗ: Γιατί είναι εύκολο, κατά καιρούς, να αισθανόμαστε την αποτυχία στη δική μας ζωή ή στις προσπάθειές μας; Ποιες βιβλικές υποσχέσεις μπορούμε να επικαλεστούμε για να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε την αποθάρρυνση;

Δευτέρα 12 Οκτωβρίου

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

Από τα παλιά χρόνια στην ιστορία του Ισραήλ υπάρχουν σαφείς ενδείξεις για την ύπαρξη ψευδοπροφητών (Δευτ. 18/ιη' 20). Ο Θεός, λοιπόν, δεν άφησε τον λαό Του χωρίς καθοδήγηση ως προς το πώς να διακρίνει τους αληθινούς Του προφήτες.

Ως αποδέκτες της θείκης αποκάλυψης και έμπνευσης, οι αληθινοί προφήτες μετέδιδαν πιστά, με ακρίβεια και ειλικρίνεια τα μηνύματα του Θεού, ακόμη και αν αυτό τους έκανε μερικές φορές ανεπιθύμητους σε όσους κατείχαν την εξουσία.

Διαβάστε Α' Βασ. 22/κβ' 1-14. Τι μας αποκαλύπτει αυτό το απόσπασμα για τον τρόπο με τον οποίο ενεργούν οι πιστοί προφήτες;

.....

Το γεγονός ότι ένας βασιλιάς είπε για έναν προφήτη: «Τον μισώ· επειδή, δεν προφητεύει καλό για μένα, αλλά κακό» (Α' Βασ. 22/κβ' 8), λέει πολλά για τον ίδιο τον βασιλιά, αλλά ακόμη περισσότερα για τον προφήτη. Προφανώς επρόκειτο για άνθρωπο που δεν φοβόταν να πει την αλήθεια, ακόμη και στον ίδιο τον βασιλιά, κάτι που σίγουρα δεν εξασφάλιζε βασιλική εύνοια.

Ο Μιχαίας στάθηκε μόνος απέναντι σε τετρακόσιους ψευδοπροφήτες, μεταφέροντας την αλήθεια που του αποκαλύφθηκε από τον Θεό. Παρά τις πιέσεις που δέχτηκε να αλλάξει τα δυσάρεστα μηνύματα του Κυρίου, προκειμένου να ευχαριστήσει τον πονηρό βασιλιά Αχαάβ και τη σύζυγό του Ιεζάβελ (Α' Βασ. 22/κβ' 13-14), ο Μιχαίας διακήρυξε την αλήθεια του Θεού, αδιαφορώντας για το πώς αυτή θα γινόταν δεκτή.

Διαβάστε Α' Σαμ. 9/θ' 3-14. Τι μας δείχνουν αυτά τα εδάφια για το πώς έβλεπαν οι άλλοι τους πιστούς προφήτες του Θεού;

.....

Στην Αγία Γραφή υπάρχουν πολλά παραδείγματα που δείχνουν το ήθος των προφητών. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Σαούλ στάλθηκε από τον πατέρα του, τον Κις, να αναζητήσει τα χαμένα γαϊδούρια. Ο υπηρέτης που τον συνόδευε πρότεινε να μην εγκαταλείψουν την αναζήτηση, γιατί «σ' αυτή την πόλη υπάρχει ένας άνθρωπος του

Θεού, και ο άνθρωπος αυτός είναι ένδοξος» (Α' Σαμ. 9/θ' 6). Η περιγραφή αυτή του προφήτη Σαμουήλ αποτυπώνει τα χαρακτηριστικά που αναμένονταν από τους προφήτες του Θεού. Στην Αγία Γραφή, οι αληθινοί προφήτες αναγνωρίζονται ως «άνθρωποι του Θεού», επιλεγμένοι, μεταξύ άλλων, για να αντανakλούν τον χαρακτήρα Του. Ταυτόχρονα, το γεγονός ότι κάποιοι από αυτούς ήταν «άνθρωποι του Θεού» δεν σημαίνει ότι ήταν αλάνθαστοι ή τέλει ως άνθρωποι. **ΣΚΕΨΗ:** Γνωρίζετε κάποιον, ακόμη και ανάμεσα στους πιο σεβαστούς «ανθρώπους του Θεού», που να υπήρξε πραγματικά αλάνθαστος;

Τρίτη 13 Οκτωβρίου

ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

Διαβάστε Α' Σαμ. 8/η' 4-22 και Λευιτ. 8/η' 10-13. Ποιος ήταν ο ρόλος και η δράση των προφητών σε σχέση με τους βασιλείς και τους ιερείς;

.....

Οι προφήτες συναντούσαν τους βασιλιάδες τόσο σε ευχάριστες όσο και σε δυσάρεστες καταστάσεις. Όταν οι Ισραηλίτες ζήτησαν βασιλιά (Α' Σαμ. 8/η' 4-22), δήλωσαν: «Κατάστησε, λοιπόν, σε μας έναν βασιλιά για να μας κρίνει, όπως έχουν όλα τα έθνη» (Α' Σαμ. 8/η' 5). Τι θλιβερό αλλά ισχυρό παράδειγμα του κινδύνου που αντιμετωπίζει ο λαός του Θεού σε κάθε εποχή: την επιθυμία να μοιάσει με τους γύρω του. Σε αυτή την περίπτωση, δεν είχαν ιδέα τι θα προκαλούσε αυτό το αίτημα, παρόλο που προειδοποιήθηκαν εγκαίρως από τον Θεό μέσω του προφήτη Του (Α' Σαμ. 8/η' 11-18). Παρά την προειδοποίηση που έλαβαν, εξαιτίας των επιθυμιών τους, ο Σαμουήλ έχρισε σύντομα τον πρώτο βασιλιά του Ισραήλ, τον γνωστό στην Αγία Γραφή ως βασιλιά Σαούλ.

Τα βιβλία Α' και Β' Βασιλέων καθώς και Α' και Β' Χρονικών καταγράφουν το είδος και την ποιότητα της διακυβέρνησης των βασιλιάδων του Ισραήλ και του Ιούδα. Η ιερή ιστορία δείχνει ότι οι βασιλιάδες που έπραξαν το κακό ενώπιον του Θεού ήταν πολύ περισσότεροι από εκείνους που έπραξαν το καλό. Ένας από τους κύριους ρόλους των προφητών ήταν να επαναφέρουν τους άπιστους βασιλιάδες στην υπακοή στον νόμο του Θεού. Ως αποτέλεσμα, οι προφήτες αυτοί αντιμετώπιζαν απειλές, ενώ ορισμένοι μάλιστα κακοποιήθηκαν ή θανατώθηκαν από βασιλιάδες που απομάκρυναν τον λαό από τον Θεό (Α' Βασ. 18/η' 4-19, Β' Χρον. 24/κδ' 20-22).

Οι προφήτες σχετίζονταν επίσης με τους ιερείς. Ο Μωυσής, ένας

προφήτης του Θεού, έχρισε τον Ααρών και τους γιους του ως τους πρώτους Ισραηλίτες ιερείς (Λευιτ. 8/η' 10-13). Υπήρχαν φορές που οι ιερείς ελέγχονταν από τον Θεό μέσω των προφητών (Ωσ. 6/ς' 9, Μαλαχ. 2/β' 1-3). Ένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο λόκληρος ο οίκος του Ηλεί, ο οποίος ελέγχθηκε για τις διεφθαρμένες του πράξεις (Α' Σαμ. 2/β' 27-36). Οι επιπλήξεις αυτές ήταν ιδιαίτερα αυστηρές, καθώς αφορούσαν πρόσωπα με ειδικά προνόμια και ιερές ευθύνες.

Οι προφήτες ήταν επίσης διδάσκαλοι του λαού (Β' Χρον. 34/λδ'). Μετέφεραν τα μηνύματα του Θεού στους ιερείς, τους βασιλιάδες και σε ολόκληρο τον λαό (Ιερ. 5/ε' 31, Ιεζ. 22/κβ' 26). Επιπλέον, απευθύνονταν και στα γύρω έθνη, παρουσιάζοντας το σχέδιο του Θεού για την πορεία τους - ένα θέμα που συναντάμε συχνά στα κείμενα των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης (Ησ. 60/ξ' 1-3, Ησ. 62/ξβ' 1-2).

Οι προφήτες δεν καλούνταν μόνο να μεταδώσουν με ακρίβεια τα μηνύματα που τους έδινε ο Θεός, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις λάμβαναν οδηγίες να τα καταγράψουν και να τα διαφυλάξουν (Β' Χρον. 13/ιγ' 22). Και πάλι, όσο ανθρωπίνι κι αν ήταν, με όλες τις αδυναμίες που αυτό συνεπάγεται, υπήρξαν άνδρες και γυναίκες της προσευχής και του Λόγου, αφοσιωμένοι στην υπηρεσία του Θεού και του λαού Του (Ιερ. 42/μβ' 4, Β' Βασ. 22/κβ' 15-17).

Τετάρτη 14 Οκτωβρίου

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΕΣ

Διαβάστε Έξ. 15/ιε' 20, Κριτ. 4/δ' 4, Β' Βασ. 22/κβ' 14 και Νεεμ. 6/ς' 14. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για το προφητικό έργο;

.....
.....
.....

Υπάρχουν άφθονες αποδείξεις στην Αγία Γραφή που δείχνουν ότι ο Θεός κάλεσε και γυναίκες να γίνουν προφήτισσες. (Βλ. τη χρήση της εβραϊκής λέξης *neni'ah* στην Έξ. 15/ιε' 20 και της ελληνικής λέξης *προφήτισσα* στο Λουκ. 2/β' 36). Στο Μιχαία 6/ς' 4, η Μαριάμ αναφέρεται μαζί με τον Μωυσή και τον Ααρών ως εκείνοι που στάλθηκαν στον λαό. Η Μαριάμ παρουσιάζεται ως προφήτισσα που έψαλλε έναν ύμνο νίκης όταν οι Ισραηλίτες διέσχισαν την Ερυθρά Θάλασσα (Έξ. 15/ιε' 20-21). Ωστόσο, αυτή η προφήτισσα, όπως και οι άνδρες ομόλογοί της, δεν ήταν χωρίς αδυναμίες, όπως φανερώνει η ντροπιαστική στάση της απέναντι στον Μωυσή και την Αιθίοπισσα σύζυγό του, για την οποία τιμωρήθηκε κατάλληλα (Αριθ. 12/ιβ' 1-10). Μπορούμε επίσης να δούμε το έργο μιας άλλης προφήτισσας στην

ιστορία της Δεββώρας, η οποία υπηρέτησε ως κριτής στον Ισραήλ (Κριτ. 4/δ' 1-4). Μάλιστα, υπάρχουν σαφείς αποδείξεις ότι η Δεββώρα (Κριτ. 4/δ' 4) λάμβανε αποκαλύψεις από τον Θεό (Κριτ. 4/δ' 4-9, 14-22). Ο ύμνος που έψαλε για τη νίκη (Κριτ. 5:2-31) αποτελεί αναγνώριση της παρέμβασης του Θεού και είχε βαθιά θεολογική σημασία για το έθνος στη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο. Διαβάστε Β' Βασ. 22/κβ' 11-14. Γιατί οι άνδρες του βασιλιά Ιωσία πήγαν στη Όλδα; Τι μας λέει αυτό για τον σημαντικό ρόλο της στο έθνος;

.....

Η προφήτισσα Όλδα δέχθηκε την επίσκεψη των κορυφαίων ανδρών του συμβουλίου του βασιλιά Ιωσία (Β' Βασ. 22/κβ' 14, Β' Χρον. 34/λδ' 22), αφού προηγουμένως εκείνοι είχαν διαβάσει στον βασιλιά τα λόγια του "Βιβλίου του Νόμου" - το οποίο πιστεύεται ότι ήταν το Δευτερονόμιο. Ο βασιλιάς, αντιδρώντας στο άκουσμα του Νόμου, «έσχισε τα ιμάτιά του» (Β' Βασ. 22/κβ' 11). Ήταν προφανώς ένα πολύ σοβαρό ζήτημα και ο βασιλιάς το αντιμετώπισε ως τέτοιο, για αυτό και οι άνθρωποι του πήγαν κατευθείαν στην Όλδα. Εκείνη είχε λάβει μήνυμα από τον Θεό σχετικά με την επερχόμενη κρίση για τον Ιούδα. Χάρη στα προφητικά μηνύματα της Όλδας, ο Ιωσίας προχώρησε σε μεταρρυθμίσεις που έγιναν η αιτία να αποτραπεί η κρίση του Θεού προς τον λαό Του.

ΣΚΕΨΗ: Οι προφύτες, άνδρες και γυναίκες, αν και κλήθηκαν από τον Θεό, ήταν και εκείνοι αμαρτωλοί και είχαν ανάγκη τη χάρη Του. Ποια ελπίδα μπορείτε να αντλήσετε από τις ιστορίες τους;

Πέμπτη 15 Οκτωβρίου

ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

Ό,τι κι αν κάνει ο Θεός, ο Σατανάς έχει πάντα τις απομιμήσεις του. Το ίδιο συμβαίνει και με τους προφήτες. Ο Ισραήλ ήρθε αντιμέτωπος με αληθινούς και με ψευδείς προφήτες. Το σημαντικό ήταν να μπορεί κανείς να διακρίνει τη διαφορά.

Διαβάστε Ιερ. 14/ιδ' 1-15. Τι συνέβαινε σε αυτή την περίπτωση και πώς έβλεπε ο Κύριος εκείνους που έλεγαν ψέματα, προφητεύοντας στο όνομά Του;

.....

Στο 14ο κεφάλαιο του Ιερεμία, ο Θεός έδωσε στον προφήτη ένα μήνυμα κρίσης για τον Ιούδα, μια κρίση που θα ερχόταν με τη μορφή μάχαιρας (πολέμου), πείνας και μεταδοτικής αρρώστιας. Εκείνη την

εποχή, οι ψευδοπροφήτες διέψευδαν το μήνυμα του Ιερεμία. Ο προφήτης τούς περιγράφει με πολύ ξεκάθαρα λόγια: «Και ο Κύριος μου είπε: Οι προφήτες προφητεύουν αναληθή πράγματα στο όνομά μου· δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα ούτε μίλησα σ' αυτούς· αυτοί προφητεύουν σε σας αναληθή όραση, και μαντεία, και ματαιότηα, και τη δολιότητα της καρδιάς τους» (Ιερ. 14/ιδ' 14).

Οι ψευδοπροφήτες είναι διεφθαρμένοι επειδή η πηγή των προφητικών τους ισχυρισμών είναι συχνά οι ψεύτικοι «θεοί» που λατρεύουν (Ιερ. 23/κγ' 13, 14). Ο Θεός προειδοποιεί: «δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα ούτε μίλησα σ' αυτούς» (Ιερ. 14/ιδ' 14). Είναι «προφήτες της δολιότητας της δικής τους καρδιάς» (Ιερ. 23/κγ' 26). Ο Ιεζεκιήλ πήρε εντολή να προφητεύσει εναντίον των προφητών «που προφητεύουν από τη δική τους καρδιά» (Ιεζ. 13/ιγ' 2).

Οι ψευδοπροφήτες συχνά ακολουθούν την κοινή γνώμη ή τις δημοφιλείς απόψεις. Αυτό συνέβη και στο Α' Βασ. 22/κβ', όταν μια ομάδα 400 «προφητών» συγκεντρώθηκε με διαταγή του βασιλιά Αχαάβ (Α' Βασ. 22/κβ' 6). Με μία φωνή προέτρεψαν τον βασιλιά να πολεμήσει εναντίον της Ραμώθ-Γαλαάδ. Ο Αχαάβ συμβουλευτήκε τον Ιωσαφάτ, βασιλιά του Ιούδα, αφού πρώτα άκουσαν τα λόγια των προφητών της Ασερά. Ο Ιωσαφάτ τον προέτρεψε να ακούσουν τον προφήτη Μιχαία για το αν έπρεπε να πάνε στη μάχη ή όχι. «Και ο μηνυτής, που πήγε να καλέσει τον Μιχαΐα, του είπε, λέγοντας: Δες, τώρα, τα λόγια των προφητών με ένα στόμα φανερώνουν καλό για τον βασιλιά· ο λόγος σου, λοιπόν, ας είναι όπως ο λόγος ενός από εκείνους, και να μιλήσεις το καλό» (Α' Βασ. 22/κβ' 13).

Η πίεση που ένιωσε ο Μιχαίας να πει ψέματα ήταν πιθανώς η ίδια πίεση που ένιωθαν οι ψευδοπροφήτες της Ασερά. Ωστόσο, ο Μιχαίας δεν ακολούθησε τη δημοφιλή άποψη, αντίθετα περίμενε τον Θεό να του υπαγορεύσει τι να πει (Α' Βασ. 22/κβ' 14).

ΣΚΕΨΗ: Είτε είστε προφήτης είτε όχι, είναι πάντα εύκολο να ακολουθείτε ό,τι είναι δημοφιλές. Αναλογιζόμενοι πόσο διεφθαρμένη μπορεί να είναι η κοινωνία μας, γιατί αυτό δεν είναι καλή ιδέα;

Παρασκευή 16 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:46'

ΟΧΙ ΤΕΛΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΠΡΟΘΥΜΗ

Όπως είδαμε, η ζωή των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης δείχνει ξεκάθαρα ότι ποτέ δεν ήταν εύκολο να είναι κανείς αγγελιοφόρος του Θεού. Η Έλεν Χουάιτ βίωσε τις ίδιες ανησυχίες που ένιωσαν και οι βιβλικοί προφήτες. Όπως μάθαμε την περασμένη Παρασκευή, ήταν νέα, συνεσταλμένη και με επιβαρυμένη υγεία όταν έλαβε την κλήση του Θεού. Παρόλο που ένα δεύτερο όραμα επιβεβαίωσε την απο-

στολή της, η Έλεν Χάρμον (Χουάιτ) παρέμενε φοβισμένη, γράφοντας: «Περίπου μία εβδομάδα αργότερα, ο Κύριος μου έδωσε ένα ακόμη όραμα και μου έδειξε τις δοκιμασίες που θα έπρεπε να περάσω, ότι έπρεπε να πάω και να μεταδώσω σε άλλους όσα μου είχε αποκαλύψει, ότι θα αντιμετώπιζα μεγάλη εχθρότητα και θα υπέφερα από ψυχική οδύνη... Αυτό το όραμα με τάραξε υπερβολικά. Η υγεία μου ήταν πολύ επιβαρυνμένη και ήμουν μόλις δεκαεπτά ετών... Προσευχήθηκα ένθερμα το βάρος αυτό να ανατεθεί σε κάποιον άλλον. Όμως το μόνο φως που λάμβανα ήταν: “Κάνε γνωστά στους άλλους όσα σου αποκάλυψα.” Δεν μπορούσα να συμβιβαστώ με την ιδέα να βγω έξω στον κόσμο. Από τη φύση μου είχα ελάχιστη αυτοπεποίθηση... Κοιτούσα με λαχτάρα προς τον τάφο. Ο θάνατος μου φαινόταν προτιμότερος από τις ευθύνες που θα έπρεπε να αναλάβω» (Spiritual Gifts, τόμ. 2, σελ. 35, 36).

Παρατηρήσατε ότι η Έλεν Χάρμον (Χουάιτ) προτιμούσε να πεθάνει παρά να αποδεχτεί την κλήση της; Μετά από πολλή προσευχή και ενθάρρυνση από άλλους πιστούς, τελικά υπέκυψε στο θέλημα του Θεού και αφιέρωσε το υπόλοιπο της ζωής της στο να ακολουθεί το θέλημά Του (Spiritual Gifts τόμ. 2, σελ. 38).

Έμελλε να γίνει η φωνή με τη μεγαλύτερη επιρροή προς τη μελλοντική Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Παρόλα αυτά, η Έλεν Χάρμον ήταν άνθρωπος με προσωπικές αδυναμίες, σωματικές δοκιμασίες, οικογενειακές προκλήσεις και δυσκολίες στις ανθρώπινες σχέσεις. Ωστόσο, μέσα από την ανθρώπινη φύση της διακρίνουμε ένα σπουδαίο μάθημα: ο Θεός επιλέγει ατελείς ανθρώπους που είναι πρόθυμοι να Τον υπηρετήσουν.

Υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, το προφητικό έργο της Έλεν Χουάιτ ενθάρρυνε τους πιστούς και τους συνέδεσε με τις αλήθειες της Αγίας Γραφής. Μέχρι το 1860, είχε παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη της νεοσύστατης εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας και στην αποστολή της να κηρύξει τα μηνύματα των τριών αγγέλων σε όλο τον κόσμο. Ο Θεός οδήγησε αυτούς τους πιστούς να οργανώσουν επίσημα την Εκκλησία των Αντβεντιστών το 1863. Στις δεκαετίες που ακολούθησαν, η προφητική φωνή της Έλεν Χουάιτ άσκησε καθοριστική επιρροή στην ίδρυση των παγκόσμιων συστημάτων υγείας και εκπαίδευσης των Αντβεντιστών. Ωστόσο, η σημαντικότερη προσφορά της είναι τα γραπτά της, που φτάνουν περίπου τις 100.000 σελίδες. Τα εμπνευσμένα κείμενά της συνεχίζουν να μιλούν στις καρδιές των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο μέχρι σήμερα.

4. ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Υπάρχουν διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως είναι το ίδιο· υπάρχουν και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως είναι ο ίδιος· υπάρχουν και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο ίδιος, που ενεργεί τα πάντα μέσα σε όλους» Α΄ Κορινθίους 12/ιβ΄ 4-6.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 16/ις΄ 13-16, Εφεσ. 2/β΄ 20, Αποκ. 22/κβ΄ 6, Λουκ. 2/β΄ 36-38, Πράξ. 21/κα΄ 9, Εφεσ. 6/ς΄ 10-18.

Καθώς ένας πατέρας οδηγούσε, ο γιος του παρατηρούσε τα αυτοκίνητα που περνούσαν, προσπαθώντας να εντοπίσει εκείνα που ήταν ίδια με του πατέρα του. Κάποια στιγμή ο πατέρας έδειξε ένα αυτοκίνητο και είπε: «Γιε μου, αυτό ήταν ίδιο με το πρώτο μου αυτοκίνητο!». Όταν έφτασαν στο σπίτι, ο πατέρας έβγαλε το εγχειρίδιο οδηγιών του πρώτου του αυτοκινήτου, καθώς και εκείνο του τωρινού. Με προσοχή έδειξε στον γιο του τα χαρακτηριστικά κάθε οχήματος, επισημαίνοντας τι παρέμενε ίδιο και τι είχε αλλάξει. Ωστόσο, όταν ο πατέρας σύγκρινε τους δύο κινητήρες, είδε ότι ήταν πανομοιότυποι. Πολλά είχαν αλλάξει, αλλά όχι ο κινητήρας.

Ο Θεός μίλησε μέσω προφητών τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη. Η συνέχεια και η αρμονία στα μηνύματά τους οφείλεται στο γεγονός ότι το Άγιο Πνεύμα -η Πηγή, ή αλλιώς ο «κινητήρας», της θεϊκής έμπνευσης- παραμένει Ίδιος. Το Άγιο Πνεύμα πάντοτε ενδυναμώνει τους αληθινούς προφήτες μέσω του χαρίσματος της προφητείας. Επίσης, θέτει τον Χριστό στο επίκεντρο των προφητικών μηνυμάτων, όπως ξεκάθαρα δείχνει και η προς Εβραίους επιστολή (Εβρ. 1/α΄ 1-3).

Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε το χάρισμα της προφητείας στην Καινή Διαθήκη. Θα δούμε ποια πρόσωπα είχαν τον ρόλο του προφήτη, ποιο ήταν το έργο τους, πώς συγκρίνονται με τους αποστόλους, καθώς και τον κίνδυνο που προέρχεται από τους ψευδοπροφήτες.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΩΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Ο Μωυσής προείπε ότι: «Έναν προφήτη θα σηκώσει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου, από ανάμεσά σου, από τους αδελφούς σου, όπως εμένα· αυτόν θα ακούτε» (Δευτ. 18/ιη' 15).

Ποιος ήταν αυτός ο Προφήτης; Η ίδια η Αγία Γραφή ξεκαθαρίζει ότι αναφερόταν στον ίδιο τον Ιησού. «Επειδή, ο Μωυσής είπε στους πατέρες ότι: «Ο Κύριος ο Θεός σας θα σηκώσει σε σας έναν προφήτην από τους αδελφούς σας, σαν κι εμένα· αυτόν θα ακούτε σύμφωνα με όλα όσα θα μιλήσει σε σας» (Πράξ. 3/γ' 22, βλ. επίσης Ιωάν. 6/ς' 14).

Ποιος είναι, λοιπόν, ο προφητικός ρόλος του Ιησού; Πώς απαντήθηκε αυτό το ερώτημα στην εποχή Του; (Ματθ. 16/ις' 13-16, Μάρκ. 8/η' 27-29, Λουκ. 9/θ' 18-20).

.....

Ο Ιησούς, ως ο Χριστός, ο Μεσσίας, είναι Εκείνος στον Οποίο έδειχναν όλοι οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης. Στην Καινή Διαθήκη αναγνωρίζεται ως η εκπλήρωση των Μεσσιανικών προφητειών τους. Στον Λουκά 24/κδ' 13-35, ο Ίδιος παρουσιάζει τον Εαυτό Του ως Εκείνον στον Οποίο αναφέρονταν οι προφητείες για τον Μεσσία. Μάλιστα, στον Ιωάννη 1/α' 1-5, η περιγραφή που δίνεται για τον Λόγο δεν ταιριάζει σε κανένα ανθρώπινο ον ή απλό ανθρώπινο προφήτη. Ο Λόγος ταυτίζεται με τον Δημιουργό, καθώς «όλα έγιναν διαμέσου αυτού· και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει» (Ιωάν. 1/α' 3). Δηλαδή, Εκείνος δημιούργησε όλα όσα υπάρχουν, ολόκληρο το σύμπαν, το οποίο σήμερα εκτιμάται ότι εκτείνεται σε περίπου 93 δισεκατομμύρια έτη φωτός.

Σε κάθε «και είπε ο Θεός» της Γένεσης 1/α' ακούμε τη φωνή του Ιησού. Εκείνος που είπε «ας γίνει φως» (Γεν. 1/α' 3) είναι και «το φως των ανθρώπων» (Ιωάν. 1/α' 4), και μέσω του σχεδίου της σωτηρίας (Ιωάν. 1/α' 4, 5) διαλύει το σκοτάδι της γης.

Τα προφητικά λόγια του Θεού είναι βέβαια και επιβεβαιωμένα. Όταν τα προσέχουμε, είναι σαν φως «σε λυχνάρι που φέγγει μέσα σε σκοτεινόν τόπο, μέχρις ότου έρθει η αυγή της ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλει μέσα στις καρδιές σας» (Β' Πέτ. 1/α' 19). Η προφητεία θα συνεχίσει να φέρνει φως στον αμαρτωλό μας κόσμο έως ότου ο Ιησούς, «ο Αυγερινός» και Πηγή αυτού του προφητικού φωτός, εγκαινιάσει την αιώνια βασιλεία Του.

Μέχρι τότε, μέσα από τη ζωή, τον θάνατο και την ανάστασή Του, ο Χριστός προσφέρει σε όλους μας αιώνια ζωή. Το μόνο ερώτημα είναι

αν θα τη δεχτούμε.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε το γεγονός ότι ο Ιησούς, ο Δημιουργός (Ιωάν. 1/α' 1-3), είναι επίσης Εκείνος που πέθανε στον σταυρό για τις δικές σας αμαρτίες. Τι μας διδάσκει αυτή η εκπληκτική αλήθεια για το πόσο αληθινή είναι η αγάπη του Θεού προς εμάς;

Δευτέρα 19 Οκτωβρίου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

Η Καινή Διαθήκη αναφέρεται στο έργο τόσο των προφητών όσο και των αποστόλων. Οι απόστολοι ήταν «αγγελιοφόροι» ή «απεσταλμένοι» από τον Θεό, όπως δηλώνει και η ελληνική λέξη απόστολος. Σε όλη τη διάρκεια των Ευαγγελίων, ο όρος «απόστολος» αναφέρεται στους δώδεκα μαθητές. Το υπόλοιπο κείμενο της Καινής Διαθήκης υποστηρίζει αυτή την ιδέα και περιλαμβάνει και άλλα πρόσωπα που δεν ανήκαν στον αρχικό κύκλο των μαθητών του Χριστού.

Ο Παύλος αποκαλεί τον εαυτό του απόστολο δώδεκα φορές στις επιστολές του. Στη Ρωμ. 1/α' 1-2 συνδέει την αποστολική του κλήση και το περιεχόμενο του κηρύγματός του με το μήνυμα των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. Παρουσιάζει τον εαυτό του ως απόστολο των εθνών (Ρωμ. 11/α' 13) και τονίζει ότι διορίστηκε «κατά το θέλημα του Θεού» (Α' Κορ. 1/α' 1).

Σε αντίθεση με τους ιερείς, που ακολουθούσαν μια οικογενειακή διαδοχή από πατέρα σε γιο, ο Θεός όριζε προφήτες και αποστόλους σύμφωνα με το δικό Του θέλημα. Όταν η αποστολική ιδιότητα του Παύλου αμφισβητήθηκε, εκείνος υπερασπίστηκε την κλήση του (Α' Κορ. 9/θ' 1-2). Ο Παύλος έβλεπε το αποστολικό του έργο ως συνέχεια του έργου του Χριστού, ο Όποιος είναι το θεμέλιο της Εκκλησίας (Εφεσ. 2/β' 20). Ως αποδέκτες της αποκάλυψης του Θεού, οι απόστολοι έχουν επομένως τον ίδιο βαθμό θεοπνευστίας με τους προφήτες (Εφεσ. 3/γ' 1-5).

Στη Β' Πέτ. 3/γ' 1-2, ο Πέτρος αναφέρεται στους προφήτες ως εκείνους που προηγήθηκαν και των οποίων τα λόγια ήταν σημαντικά, αλλά τώρα παρουσιάζει τους αποστόλους ως πρόσωπα που έχουν την ίδια ακριβώς εξουσία. Στα εδάφια αυτά γίνεται αναφορά τόσο στην εποχή της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης. Παρότι οι προφήτες φαίνεται να είναι κυρίως οι αγγελιοφόροι του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη και οι απόστολοι οι αγγελιοφόροι Του στην Καινή Διαθήκη, υπήρχαν και πρόσωπα που προφήτευαν χωρίς να είναι απόστολοι. Το χάρισμα της προφητείας δεν περιοριζόταν στους αποστόλους κατά τους χρόνους της Καινής Διαθήκης, και δεν ήταν όλοι οι προφήτες απόστολοι (Πράξ. 15/ιε' 32).

Διαβάστε Εφεσ. 2/β' 20 και Εφεσ. 3/γ' 5. Πώς λειτουργούν οι από-

στολοι και οι προφήτες σε σχέση με τον Χριστό και την Εκκλησία;

Όπως γνωρίζουμε και από τα ίδια τα κείμενα των αποστόλων της Καινής Διαθήκης, ο Ιησούς ήταν το επίκεντρο σχεδόν όλων των γραπτών. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, η ζωή, ο θάνατος, η ανάσταση, η αρχιερατική Του διακονία και η επιστροφή Του αποτελούσαν το βασικό θέμα των όσων έλεγαν.

ΣΚΕΨΗ: Εφόσον η Αγία Γραφή είναι η μόνη αυθεντική πηγή που μεταφέρει τα λόγια των προφητών και των αποστόλων, πώς αυτό την καθιστά το μοναδικό σίγουρο θεμέλιο για να κατανοήσουμε τον Ιησού και τη θυσία Του;

Τρίτη 20 Οκτωβρίου

ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Τι μας λένε τα εδάφια Α' Κορ. 14/ιδ' 3, Εφεσ. 4/δ' 11-13 και Αποκ. 22/κβ' 6 για τον ρόλο των προφητών της Καινής Διαθήκης;

Αυτά τα εδάφια, όσο βοηθητικά κι αν είναι, δεν μας δίνουν μια ολοκληρωμένη εικόνα όλων όσων έκαναν οι προφήτες της Καινής Διαθήκης. Παρόλα αυτά, το μεγαλύτερο μέρος του έργου τους αντικατοπτρίζει όσα έκαναν και οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, δείχνοντας έτσι μια συνέχεια στο προφητικό χάρισμα.

Στην Α' Κορ. 12/ιβ' 10, η προφητεία αναφέρεται ανάμεσα σε άλλα πνευματικά χαρίσματα. Στη μεταφορά για το "σώμα του Χριστού" (Α' Κορ. 12/ιβ' 27, 28), οι προφήτες αναφέρονται αμέσως μετά τους αποστόλους, οι οποίοι επίσης λάμβαναν αποκαλύψεις από τον Θεό. Σύμφωνα με την Α' Κορ. 14/ιδ' 3: «Εκείνος, όμως, που προφητεύει, μιλάει στους ανθρώπους για οικοδομή και προτροπή και παρηγορία».

Τα εδάφια Εφεσ. 4/δ' 11-13 παρουσιάζουν μια παρόμοια ομάδα πνευματικών χαρισμάτων, όπως και η Α' Κορ. 12/ιβ'. Οι προφήτες αναφέρονται μαζί με τους αποστόλους, τους ευαγγελιστές, τους ποιμένες και τους διδασκάλους (Εφεσ. 4/δ' 11). Όλοι αυτοί υπάρχουν «για την τελειοποίηση των αγίων, για το έργο της διακονίας, για την οικοδομή του σώματος του Χριστού· μέχρις ότου, ανεξάρτητα όλοι, να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού, σε τέλειον άνδρα, σε μέτρο ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσ. 4/δ' 12, 13). Όπως φαίνεται τόσο εδώ όσο και αλλού, ο Ιησούς είναι το κεντρικό πρόσωπο του μηνύματός τους.

Το βιβλίο των Πράξεων αναφέρεται σε δύο προφήτες, τον Ιούδα και

τον Σίλα (κανένας από τους δύο δεν έγραψε βιβλίο της Αγίας Γραφής), οι οποίοι «παρηγόρησαν τους αδελφούς με πολλά λόγια, και τους στήριξαν» (Πράξ. 15/ιε' 32). Αν και οι προφήτες όντως χρειάζονται μερικές φορές να απευθύνουν προειδοποιήσεις -ακόμη και αυστηρές- προσφέρουν επίσης, ανάλογα με τις περιστάσεις, λόγια ενθάρρυνσης. Ιδιαίτερα σε καιρούς δοκιμασίας, τα λόγια αυτά, καθώς και η ελπίδα και η υπόσχεση που περιέχουν, εκτιμώνται αναμφίβολα βαθύτατα από εκείνους που έχουν ανάγκη να τα ακούσουν.

Το έργο της ενθάρρυνσης συνδέεται άμεσα με την προφητεία (Α' Κορ. 14/ιδ' 31). Σε περιόδους δοκιμασιών και διωγμών, το χάρισμα της προφητείας υπήρξε πηγή παρηγοριάς και ελπίδας.

Στην Αποκάλυψη 22/κβ' 6, ο Ιησούς παρουσιάζεται ως «ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών» και τα λόγια Του χαρακτηρίζονται ως «πιστά και αληθινά». Φυσικά, ό,τι προέρχεται από τους δούλους του Θεού, όταν μιλούν εκ μέρους Του, είναι επίσης «πιστό και αληθινό». Σε έναν κόσμο στον οποίο μπορούμε να εμπιστευτούμε τόσο λίγα πράγματα, μπορούμε πράγματι να εμπιστευτούμε όσα λένε οι προφήτες του Κυρίου, ιδιαίτερα στον Λόγο Του, που αποτελεί το ύψιστο σημείο αναφοράς μας.

Τετάρτη 21 Οκτωβρίου

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΝΕΑΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

Διαβάστε Λουκ. 2/β' 36-38 και Πράξ. 21/κα' 9. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τις γυναίκες προφήτισσες;

.....

Στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, ο Θεός καλούσε τόσο άνδρες όσο και γυναίκες να γίνουν αγγελιοφόροι Του. Στην εποχή της Καινής Διαθήκης, υπάρχουν σαφείς αποδείξεις για την ύπαρξη γυναικών προφητισσών. Στο πρόσωπο της Άννας συναντάμε την πρώτη γυναίκα που κατονομάζεται ως προφήτισσα στην Καινή Διαθήκη. Ήταν μια γυναίκα που αφιερωμένη ολοκληρωτικά στο έργο του Θεού, λάτρευε «τον Θεό με νηστείες και προσευχές. Και... δοξολογούσε τον Κύριο, και μιλούσε γι' αυτόν» (Λουκ. 2/β' 37, 38).

Στις Πράξ. 21/κα' 9 αναφέρεται ότι ο Φίλιππος είχε «τέσσερις θυγατέρες παρθένες, που προφήτευαν». Ιστορικοί της Καινής Διαθήκης, όπως ο Ευσέβιος, έχουν εντοπίσει μεταγενέστερα κείμενα που αναφέρουν πιθανές περιοχές όπου έζησαν αυτές οι γυναίκες και αργότερα τάφηκαν. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που βλέπουμε είναι γυναίκες -πιθανότατα νεαρές- που κατείχαν το προφητικό χάρισμα. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς τι προφήτευαν ή την έκταση της διακονίας τους.

Ένα πράγμα, ωστόσο, που γνωρίζουμε για αυτές τις νεαρές γυναίκες είναι ότι κανένας από τους προφητικούς τους λόγους δεν συμπεριλήφθηκε στον «Κανόνα», δηλαδή στην Αγία Γραφή. Ήταν, όπως πολλοί άλλοι, «εξωκανονικοί προφήτες» - αληθινοί προφήτες των οπείων τα λόγια ή τα συγγράμματα δεν μετατράπηκαν σε βιβλία της Αγίας Γραφής.

Εκτός από τις γυναίκες προφήτισσες, νεαροί ποιμένες εργάζονταν σε στενή συνεργασία με τους αποστόλους. Οι απόστολοι καθοδηγούσαν και εκπαιδεύαν νεαρούς ηγέτες για το έργο του ευαγγελίου. Ο Παύλος, για παράδειγμα, αποκαλεί τον Τιμόθεο «γνήσιο παιδί στην πίστη» (Α' Τιμ. 1/α' 2, βλ. επίσης Α' Τιμ. 4/δ' 12). Ο Παύλος δίδαξε στον Τιμόθεο τα βασικά στοιχεία της ποιμαντικής διακονίας. Αναφερόμενος στην κλήση του, δηλώνει: «Αυτή την παραγγελία παραδίνω σε σένα, παιδί μου Τιμόθεε, σύμφωνα με τις προφητείες που προηγήθηκαν για σένα, να στρατεύεις, σύμφωνα μ' αυτές, την καλή στρατεία» (Α' Τιμ. 1/α' 18).

Στον Τίτο 1/α' 4, ο Παύλος παρουσίασε τον Τίτο ως «το γνήσιο παιδί μου, σύμφωνα με την κοινή μας πίστη». Ο Παύλος ανέθεσε στον Τίτο το έργο να διορίσει ηγέτες για τους πιστούς στην Κρήτη, μια απαιτητική και δύσκολη εκκλησία. Προσέφερε στον νεαρό Τίτο πνευματικές συμβουλές για το πώς να αντιμετωπίσει αυτή τη σημαντική ευθύνη και κατέληξε λέγοντας: «Αυτά να λες, και να προτρέπεις, και να ελέγχεις με κάθε εξουσία· ας μη σε περιφρονεί κανένας» (Τίτ. 2/β' 15).

ΣΚΕΨΗ: Νέοι, ηλικιωμένοι, άνδρες, γυναίκες - όλοι μπορούμε να έχουμε έναν ρόλο στο έργο του Θεού. Ποιος είναι ο δικός σου ρόλος και πώς μπορείς να προσφέρεις ακόμη περισσότερα;

Πέμπτη 22 Οκτωβρίου

ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Διαβάστε Ματθ. 24/κδ' 23-24. Τι μας προειδοποιεί ο Ιησούς στην περικοπή αυτή; Γιατί πρέπει να πάρουμε αυτή την προειδοποίηση τόσο σοβαρά;

.....
.....
Ο ίδιος ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρος: «Επειδή, θα σηκωθούν ψευδοχριστοί και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς» (Ματθ. 24/κδ' 24).

Οι πλάνες για τις οποίες προειδοποιεί πρέπει να είναι ιδιαίτερα πειστικές, αφού, πράγματι, θα συνοδεύονται από «μεγάλα σημεία και τέρατα». Τα υπερφυσικά φαινόμενα, από μόνα τους, δεν αποτελούν απόδειξη ότι προέρχονται από τον Θεό, όσο εντυπωσιακά κι αν φαί-

νονται. Έχουμε υπερφυσικούς εχθρούς. Όπως μας προειδοποιεί ο Παύλος: «Επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου του αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια» (Εφεσ. 6/ζ' 12). Και αυτές οι δυνάμεις ενεργούν μέσω ψευδοπροφητών.

Στην πραγματικότητα, οι ψευδοπροφήτες δεν είναι κάτι καινούργιο. Η Καινή Διαθήκη αναφέρεται σε ψευδοπροφήτες ήδη από την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης (Λουκ. 6/ζ' 26). Στην Καινή Διαθήκη, οι ψευδοπροφήτες παρομοιάζονται ως «αρπακτικοί λύκοι» που έρχονται «με ενδύματα προβάτων» (Ματθ. 7/ζ' 15), και μας δίνεται η οδηγία ότι «θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους» (Ματθ. 7/ζ' 16).

Το κύριο έργο τους είναι η εξαπάτηση (Ματθ. 7/ζ' 17-20). Ο ίδιος ο Ιησούς δήλωσε ότι «θα σηκωθούν πολλοί ψευδοπροφήτες, και θα πλανήσουν πολλούς» (Ματθ. 24/κδ' 11) και ότι θα προσπαθήσουν να πλανήσουν «αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς» (Ματθ. 24/κδ' 24, βλ. επίσης Μάρκ. 13/ιγ' 22, Α' Ιωάν. 4/δ' 1).

Σύμφωνα με την Εφεσ. 6/ζ' 10-18, πώς μπορούμε να προστατευτούμε από κάθε είδους πλάνη;

.....
Το να ζούμε με πίστη, να φοράμε τον «θώρακα της δικαιοσύνης», να είμαστε ζωσμένοι με την «αλήθεια», να παραδινόμαστε στο Άγιο Πνεύμα μέσω της προσευχής και να είμαστε θεμελιωμένοι στον Λόγο του Θεού - αυτοί είναι οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να προστατευτούμε από όλα όσα θα μπορούσαν διαφορετικά να μας παρασύρουν πνευματικά και θεολογικά στην πλάνη.

ΣΚΕΨΗ: Τι μπορείς να κάνεις ώστε να εξοπλιστείς καλύτερα απέναντι σε όλες τις πλάνες που κατακλύζουν τον κόσμο μας σήμερα;

Παρασκευή 23 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 18:37'

ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Όπως είδαμε, ο Θεός κάλεσε προφήτες σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές και τους ανέθεσε σημαντικά καθήκοντα. Η πρωταρχική τους αποστολή ήταν να οδηγήσουν τους ανθρώπους στη γνώση του Θεού και σε μια πιστή σχέση μαζί Του. Αυτός ήταν και ο βασικός προσανατολισμός της Έλεν Χουάιτ. Η διακονία της είχε δύο κύριες λειτουργίες: να οδηγήσει τους ανθρώπους στον Ιησού και να τους στρέψει στον Λόγο Του - την Αγία Γραφή.

Η Έλεν Χουάιτ είχε σε όλη της τη ζωή μεγάλο πάθος για τον Ιησού και έντονη επιθυμία να μοιραστεί την αγάπη του Θεού με τους άλλους. Η διάσημη πεντάτομη σειρά της, "Η Μεγάλη Διαμάχη", αρχίζει

και τελειώνει με τις λέξεις: «Ο Θεός είναι αγάπη». Στο βιβλίο “Βήματα προς τον Χριστό”, ίσως το πιο δημοφιλές έργο της, έγραψε: «Η αύξησή μας στη χάρη, η χαρά μας, η χρησιμότητά μας, όλα εξαρτώνται από την ένωσή μας με τον Χριστό. Μόνο με την καθημερινή, αδιάκοπη επικοινωνία μας με Αυτόν, μένοντας διαρκώς στο πλευρό Του, θα μπορέσουμε να αυξηθούμε στη χάρη. Αυτός δεν είναι μόνο ο Αρχηγός, αλλά και ο Τελειωτής της πίστης μας» (Β.Χ., σελ.57).

Κατά τη δεκαετία του 1890, ενώ έγραφε το βιβλίο “Η Ζωή του Χριστού”, έγραψε στο ημερολόγιό της: «Γράφοντας για τη ζωή του Χριστού, νιώθω βαθιά συγκίνηση. Ξεχνάω να αναπνεύσω όπως πρέπει. Δεν μπορώ να αντέξω την ένταση των συναισθημάτων που με κατακλύζουν, καθώς σκέφτομαι όσα υπέφερε ο Χριστός στον κόσμο μας» (Manuscript 70, 1897). Η Έλεν Χουάιτ είχε ιδιαίτερο πόθο να μιλάει για τον Ιησού.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο επικεντρώθηκε η διακονία της Έλεν Χουάιτ ήταν η Αγία Γραφή. Έβλεπε τα γραπτά της ως ένα «μικρότερο φως» που οδηγεί τους ανθρώπους στο «μεγαλύτερο φως» - την Αγία Γραφή (S.M., βιβλίο 3, σελ. 29). Πάντα παρότρυνε τους ανθρώπους να μελετούν τη Γραφή, εκεί όπου ο Θεός έχει αποκαλύψει τον στοργικό Του χαρακτήρα και το σχέδιο της σωτηρίας. Όπως δήλωσε στην αρχή της διακονίας της: «Σου συνιστώ, αγαπητέ αναγνώστη, τον Λόγο του Θεού ως τον κανόνα της πίστης και της ζωής σου» (S.M., τόμος 3, σελ. 30).

Χρόνια αργότερα έγραψε: «Ο Κύριος επιθυμεί να μελετάτε την Αγία Γραφή σας. Δεν έχει δώσει κάποιο πρόσθετο φως για να πάρει τη θέση του Λόγου Του... Αν ο Λόγος Του “φαγωθεί” και αφομοιωθεί, είναι σαν το αίμα που δίνει ζωή στην ψυχή. Τότε, τα καλά έργα θα φαίνονται σαν φως που λάμπει στο σκοτάδι» (Letter 130, 1901).

Η Έλεν Χουάιτ πίστευε επίσης ότι όλοι όσοι ισχυρίζονται ότι έχουν το προφητικό χάρισμα του Χριστού, πρέπει να διδάσκουν «ό,τι τους είχε διδάξει ο Χριστός. Εδώ περιλαμβάνονται όχι μόνο όσα τους διδάξε προσωπικά, αλλά και όσα διδάξε μέσω των προφητών και δασκάλων στην Παλαιά Διαθήκη. Οι ανθρώπινες διδασκαλίες αποκλείονται» (Z.X., σελ. 794).

Η Έλεν Χουάιτ κράτησε τον Ιησού και τις Γραφές στο επίκεντρο της χριστιανικής της εμπειρίας. Την επόμενη Παρασκευή, θα εξετάσουμε τις απόψεις της σχετικά με την αποκάλυψη και την έμπνευση.

5. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΕΜΠΝΕΥΣΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, που ο Θεός έδωσε σ' αυτόν, για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν· και τα φανέρωσε, στέλνοντάς με τον άγγελό του στον δούλο του τον Ιωάννη· ο οποίος μαρτύρησε για τον λόγο του Θεού, και για τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού, και για όσα είδε» Αποκάλυψη 1/α' 1, 2.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Εβρ. 1/α' 1, 2, Β' Τιμ. 3/γ' 15-17, Β' Πέτ. 1/α' 18-21, Έξ. 17/ιζ' 14, Αποκ. 1/α' 19, Ιεζ. 4/δ' 1-8.

Ο απόστολος Ιωάννης ανήκε στον στενό κύκλο των Δώδεκα Αποστόλων (Λουκ. 8/η' 51, Ματθ. 17/ιζ' 1, Ματθ. 26/κς' 36, 37). Μετά την ανάληψη του Χριστού, συνέχισε τη διακονία του στην Ιερουσαλήμ. Ωστόσο, πριν από την καταστροφή της πόλης (70 μ.Χ.), μετακόμισε στην Έφεσο, προκειμένου να επιβλέπει τις εκκλησίες στη ρωμαϊκή επαρχία της Μικράς Ασίας. Κατά τη διάρκεια των χριστιανικών διωγμών επί του Ρωμαίου αυτοκράτορα Δομιτιανού, ο απόστολος εξορίστηκε στην Πάτμο, ένα νησί του Αιγαίου Πελάγους.

Στην Πάτμο, ο Ιωάννης έλαβε ιδιαίτερα προφητικά μηνύματα, τα οποία απευθύνονταν όχι μόνο στις επτά εκκλησίες της Μικράς Ασίας, αλλά και στους χριστιανούς όλων των εποχών (Αποκ. 1/α' 1-3, 9-11). Η αλυσίδα μετάδοσης του προφητικού μηνύματος, στην οποία συμμετείχε ο Ιωάννης, είχε περίπου την εξής μορφή: από τον Θεό Πατέρα, στον Ιησού Χριστό, στον άγγελο, στον απόστολο Ιωάννη, και στους αναγνώστες και ακροατές. Εδώ βλέπουμε καθαρά πώς ο Θεός αποκαλύπτει την αλήθεια Του: δίνει την έμπνευση στους προφήτες κι εκείνοι μεταφέρουν το μήνυμά Του στους ανθρώπους.

Στο μάθημα αυτής της εβδομάδας θα δούμε πώς ο Θεός δίνει το μήνυμά Του στους ανθρώπους με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους: άλλοτε με λόγια, άλλοτε με γραπτά κείμενα και άλλοτε μέσα από συμβολικές πράξεις και παραστάσεις.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Διαβάστε Εβρ. 1/α' 1-2. Γιατί ο Θεός θέλει τόσο πολύ να μας μιλήσει; Τι μας αποκαλύπτει μέσω του Ιησού και των προφητών;

.....

Τι θα είχε να μας πει ο Δημιουργός του σύμπαντος; Γιατί επικοινωνεί μαζί μας; Επειδή είμαστε πεσμένα στην αμαρτία ανθρώπινα όντα σε έναν αμαρτωλό κόσμο και αντιμετωπίζουμε τον θάνατο, τον πόνο και τις δοκιμασίες. Ο Θεός, επομένως, μας μιλά επειδή θέλει να γνωρίζουμε γιατί υπάρχουμε, γιατί τα πράγματα είναι τόσο άσχημα και γιατί, παρόλα αυτά, η αγάπη Του παραμένει η σταθερή μας ελπίδα. Η γενική αποκάλυψη του Θεού, όπως φαίνεται στον φυσικό κόσμο, μιλά εύγλωττα για την άπειρη δύναμή Του και τη στοργική Του αγάπη. Ο βασιλιάς Δαβίδ αναφώνησε: «Οι ουρανοί διηγούνται τη δόξα του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χειρών Του» (Ψαλ. 19/ιθ' 1). Ο απόστολος Παύλος προσθέτει: «Δεδομένου ότι, τα αόρατα του Θεού βλέπονται φανερά από την εποχή της κτίσης του κόσμου, καθώς νοούνται διαμέσου των δημιουργημάτων του, και η αιώνια δύναμή του και η θεότητα, ώστε αυτοί να είναι αναπολόγητοι» (Ρωμ. 1/α' 20).

Είναι επίσης εντυπωσιακό να σκεφτόμαστε τη δύναμη του Θεού να αποκαθιστά τα πάντα, όπως φαίνεται μέσα από τις μυστηριώδεις διαδικασίες θεραπείας στον κόσμο μας. Πράγματι, «η ιαματική δύναμη του Θεού διαπερνάει ολόκληρη τη φύση. Όταν ένα δέντρο κόβεται, όταν ένας άνθρωπος πληγώνεται ή σπάει ένα κόκαλό του, η φύση αρχίζει αμέσως να επιδιορθώνει τη βλάβη. Και πριν ακόμη παρουσιαστεί η ανάγκη, οι θεραπευτικοί παράγοντες είναι έτοιμοι, και μόλις κάποιο μέλος τραυματιστεί, η κάθε ενέργεια στρέφεται στο έργο της επανόρθωσης.» (ΕΚ, σελ. 102).

Όσο όμορφος και διδακτικός κι αν είναι ο φυσικός κόσμος, δεν αποκαλύπτει μόνο τη δύναμη και την αγάπη του Θεού, αλλά και την παρουσία του κακού (βλ. Γέν. 3/γ' 14-19, Ματθ. 13/ιγ' 24-30). Αυτό το γεμάτο αντιθέσεις μήνυμα μπορεί να γίνει σωστά κατανοητό μόνο μέσα από την ειδική αποκάλυψη του Θεού - τόσο μέσω του Ιησού Χριστού, του ενσαρκωμένου Λόγου του Θεού, όσο και μέσω της Αγίας Γραφής, του γραπτού Λόγου του Θεού που μαρτυρεί για Αυτόν (Ιωάν. 5/ε' 39).

Η Αγία Γραφή αποτελεί τη θεόπνευστη καταγραφή των μηνυμάτων του Θεού προς όλους τους ανθρώπους, σε όλες τις εποχές. Μας μιλά για τη Δημιουργία του κόσμου και την τραγική του πτώση, καθώς και

για το θαυμαστό σχέδιο της λύτρωσης και την τελική αποκατάσταση του πλανήτη Γη. Όσο σύντομες και συνοπτικές κι αν είναι ορισμένες βιβλικές αφηγήσεις, παραμένουν πάντοτε αξιόπιστες, επειδή είναι ο ίδιος ο Θεός που μας μιλά (βλ. Β' Τιμ. 3/γ' 16, Β' Πέτ. 1/α' 19-21).

ΣΚΕΨΗ: Αν και η φύση δείχνει ξεκάθαρα τη δύναμη και την αγάπη του Δημιουργού, γιατί εξακολουθούμε να έχουμε τόσο μεγάλη ανάγκη τον γραπτό Λόγο του Θεού; Τι μας αποκαλύπτει ο Λόγος που η φύση, από μόνη της, δεν μπορεί να μας πει;

Δευτέρα 26 Οκτωβρίου

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

Πολλά βιβλία και συγγράμματα, όχι μόνο η Αγία Γραφή, έχουν φτάσει σε εμάς μέσα στους αιώνες. Κι όμως, θεωρούμε την Αγία Γραφή ως τον Λόγο του Θεού. Τι είναι αυτό που την ξεχωρίζει από όλα τα άλλα γραπτά;

Διαβάστε Β' Τιμ. 3/γ' 15-17 και Ιακ. 1/α' 17. Ποιο σημαντικό μήνυμα πρέπει να αντλήσουμε από αυτά τα εδάφια;

.....

Παρά τις συζητήσεις για την ακριβή απόδοση του Β' Τιμοθέου 3/γ' 16, οι περισσότερες μεταφράσεις καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα: ότι ολόκληρη η Γραφή είναι θεόπνευστη και προέρχεται από τον Θεό (βλ. Β' Πέτ. 1/α' 20-21).

Ένας βιβλικός σχολιαστής εξηγεί ότι: «Φαίνεται πιθανότερο ο Παύλος να θεωρεί εδώ την Αγία Γραφή ως σύνολο και να λέει ότι ολόκληρη η Αγία Γραφή είναι "ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για διαπαιδαγώγηση, που γίνεται με δικαιοσύνη", παρά ότι κάθε μεμονωμένο εδάφιο της Γραφής είναι ωφέλιμο με αυτούς τους τρόπους» (G. W. Knight III, *The Pastoral Epistles: A Commentary on the Greek Text*, Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1992, σελ. 445).

Πώς πρέπει όμως να καταλάβουμε τη διαδικασία της έμπνευσης με την οποία γράφτηκε η Αγία Γραφή; Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η προφητική έμπνευση είναι η βοήθεια που δίνει το Άγιο Πνεύμα στους αληθινούς προφήτες, ώστε να μεταφέρουν αξιόπιστα τα μηνύματα του Θεού. Αυτή η βοήθεια προσφέρεται όχι μόνο την ώρα που δέχονται τα μηνύματα, αλλά και την ώρα που τα μεταδίδουν με ξεκάθαρο τρόπο στους ανθρώπους.

Ο Θεός έδινε τα μηνύματά Του μέσα από οράματα και όνειρα (Αριθ. 12/ιβ' 6, Ησ. 6/ς' 1, 8). Χρησιμοποίησε επίσης αυτόπτες μάρτυρες (Α' Ιωάν. 1/α' 1-3), ιστορική έρευνα που έγινε με την καθοδήγηση του Πνεύματος (Λουκ. 1/α' 1-3), αλλά και θεϊκή επίδραση στον νου των προφητών (Β' Πέτ. 1/α' 21). Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο

ενήργησε το Άγιο Πνεύμα, οι προφήτες και οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής έλαβαν μηνύματα που αποτελούσαν αντικειμενικές αλήθειες και όχι προσωπικές τους αντιλήψεις. Δηλαδή, τα μηνύματα του Θεού δεν έπρεπε να αλλοιωθούν ή να διαστρεβλωθούν από τους αγγελιοφόρους Του, ακόμα κι αν εκείνοι χρησιμοποιούσαν τις δικές τους λέξεις για να τα εκφράσουν.

Το έργο της μετάδοσης των προφητικών μηνυμάτων στο κοινό μπορούσε να γίνει με τρεις τρόπους: προφορικά (Β' Πέτ. 1/α' 19-21), γραπτά (Ιωάν. 20/κ' 30-31), ή ακόμα και με συμβολικές πράξεις (αναπαράστασεις).

ΣΚΕΨΗ: Ακόμα κι αν δεν έχουμε όλες τις απαντήσεις για το πώς ακριβώς ο Θεός καθοδήγησε τους συγγραφείς, γιατί είναι σημαντικό να δεχόμαστε την Αγία Γραφή ως τον αυθεντικό λόγο του Θεού, παραμερίζοντας τις όποιες απορίες μας για τις τεχνικές λεπτομέρειες της συγγραφής της;

Τρίτη 27 Οκτωβρίου

ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Διαβάστε Β' Πέτ. 1/α' 18-21. Ποια διαβεβαίωση έχουμε ότι τα προφορικά μηνύματα που μετέφεραν οι προφήτες του Θεού ήταν εξίσου εμπνευσμένα και αξιόπιστα με τα γραπτά;

.....

.....

Ο Θεός μίλησε στον Αδάμ και την Εύα πριν από την Πτώση (Γέν. 2/β' 16-17), αλλά και μετά από αυτήν (Γέν. 3/γ' 9-19). Και στις δύο περιπτώσεις, κατάλαβαν απόλυτα τα λόγια Του. Η φωνή Του ακούστηκε με σαφήνεια και στο Σινά (Έξ. 20/κ' 1-20), καθώς και κατά τη βάπτισή και τη μεταμόρφωσή του Ιησού (Ματθ. 3/γ' 17, Ματθ. 17/ιζ' 5). Εμείς μπορεί να παρερμηνεύσουμε τα λόγια των άλλων όταν μας μιλούν. Αλλά, σίγουρα, όταν ο Θεός μιλάει σε κάποιον, δεν υπάρχει περιθώριο για κακή επικοινωνία ή εξαπάτηση.

Η Αγία Γραφή βεβαιώνει ότι «ο Θεός μίλησε στον Μωυσή και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος» (Έξ. 6/ς' 2). Πολλοί συγγραφείς της Αγίας Γραφής βεβαίωσαν ότι άκουσαν τη φωνή του Θεού να τους μιλά. Αυτό συνέβη, για παράδειγμα, με τον Ησαΐα (Ησ. 8/η' 1, 11), τον Ιερεμία (Ιερ. 1/α' 4, 9, 11) και τον Ιεζεκιήλ (Ιεζ. 3/γ' 16, 6/ς' 1). Κάθε προσπάθεια ανατροπής αυτών των ισχυρισμών καταλήγει να κλονίζει την ειλικρίνεια των προφητών και την αξιοπιστία της ίδιας της Αγίας Γραφής.

Όπως ο Θεός μιλούσε στους προφήτες σε κατανοητή ανθρώπινη γλώσσα, έτσι έκαναν και οι προφήτες στο κοινό τους. Για παράδειγμα, ο Νώε ήταν αληθινός προφήτης του Θεού και ένας πιστός

«κήρυκας δικαιοσύνης» (Β' Πέτ. 2/β' 5). Δεν έγραψε κανένα μέρος της Αγίας Γραφής, όμως μετέδωσε προφορικά το μήνυμα του Θεού στους συγχρόνους του, και το μήνυμά του δεν ήταν λιγότερο θεόπνευστο από τα κείμενα των προφητών που συμπεριλήφθηκαν στον Κανόνα.

Πολλοί άλλοι προφήτες, όπως ο Νάθαν, ο Ηλίας, ο Ελισσαιέ και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, δεν έγραψαν κανένα τμήμα της Αγίας Γραφής, αλλά μετέφεραν το μήνυμά τους προφορικά.

Και τι μπορούμε να πούμε για τον ίδιο τον Ιησού Χριστό; Τα Ευαγγέλια αναφέρουν ότι, όσο ο Ιησούς ήταν στη γη, υπήρξε μια στιγμή που «σκύβοντας κάτω, έγραφε με το δάχτυλό του στη γη» (Ιωάν. 8/η' 6). Αυτό είναι όλο. Δεν έχουμε καμία μαρτυρία ότι ο Ιησούς έγραψε οτιδήποτε άλλο. Όμως, δίδασκε και κήρυττε προφορικά «ως κάτοχος εξουσίας» (Ματθ. 7/ζ' 29). Μερικοί από τους ακροατές Του μάλιστα ομολόγησαν: «Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιο τρόπο όπως αυτός ο άνθρωπος» (Ιωάν. 7/ζ' 40, 46). Ο Ιησούς ήταν κυρίως ένας προφορικός μεταδότης των μηνυμάτων του Θεού. Τα μηνύματά Του δεν ήταν λιγότερο αυθεντικά ή δεσμευτικά απλώς και μόνο επειδή ο Ίδιος δεν έγραψε κανένα βιβλίο της Αγίας Γραφής.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο εντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι ο Θεός είχε προφήτες των οποίων τα λόγια δεν καταγράφηκαν στην Αγία Γραφή. Γιατί άραγε αυτοί οι «εξωκανονικοί» προφήτες (που τα έργα τους δεν περιλαμβάνονται στον επίσημο Κανόνα της Αγίας Γραφής) έχουν επίσης θεϊκή εξουσία;

Τετάρτη 28 Οκτωβρίου

ΓΡΑΠΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ορισμένες διάσημες ομιλίες έχουν επηρεάσει βαθιά τη ζωή των ανθρώπων και έχουν ακόμη αλλάξει την πορεία της ιστορίας. Αν αυτές οι ομιλίες δεν είχαν καταγραφεί, τα λόγια τους θα είχαν ξεχαστεί ή θα είχαν αλλοιωθεί με το πέρασμα του χρόνου. Η γραφή, λοιπόν, προσδίδει μονιμότητα στον προφορικό λόγο, και αυτή η μονιμότητα επιτρέπει στο μήνυμα να μεταδίδεται μέσα στον χρόνο.

Λίγο μετά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο και τη νίκη τους επί των Αμαληκιτών, ο Θεός έδωσε εντολή στον Μωυσή: «Γράψ' το αυτό σε βιβλίο για ενθύμηση» (Έξ. 17/ιζ' 14). Ξεκινώντας από τον Μωυσή, ο οποίος έγραψε τα πρώτα πέντε βιβλία της Αγίας Γραφής, τον Ψαλμό 90 και το βιβλίο του Ιώβ, το Άγιο Πνεύμα καθοδήγησε τους προφήτες-συγγραφείς να συντάξουν τα γραπτά που σήμερα αποτελούν τα 66 βιβλία της Αγίας Γραφής.

Διαβάστε Έξ. 17/ιζ' 14, Ιωάν. 20/κ' 30-31, Α' Κορ. 10/ι' 11 και Αποκ. 1/α' 19. Για ποιους λόγους ο Θεός ζήτησε από τους προφήτες Του

να καταγράψουν τα μηνύματα που τους έδωσε;

.....
.....
.....
.....

Τα διάφορα βιβλία της Αγίας Γραφής αντικατοπτρίζουν το λογοτεχνικό ύφος και τις ικανότητες των συγγραφέων τους. Όπως θα δούμε στη μελέτη της επόμενης εβδομάδας, οι προσωπικές εκφράσεις και το διαφορετικό ύφος του κάθε συγγραφέα δεν αλλοιώνουν το μήνυμά τους, γιατί στη θεοπνευστία δεν υπάρχουν "βαθμίδες". Ορισμένα μέρη της Αγίας Γραφής είναι προφανώς πιο άμεσα και εφαρμόσιμα στη ζωή και την πίστη μας σήμερα από άλλα. Ωστόσο, αυτή η αλήθεια δεν καθιστά κάποιο μέρος της Αγίας Γραφής πιο εμπνευσμένο από κάποιο άλλο.

Σε αρκετές περιπτώσεις, οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής κατέγραφαν τα εμπνευσμένα μηνύματα που αρχικά είχαν μεταδώσει προφορικά, είτε οι ίδιοι είτε μέσω κάποιου έμπιστου συνεργάτη. Στο βιβλίο του Δευτερονομίου, ο Μωυσής συγκέντρωσε σε γραπτή μορφή τις τελευταίες ομιλίες που απηύθυνε στους Ισραηλίτες πριν από τον θάνατό του. Αντίστοιχα, τα τέσσερα Ευαγγέλια καταγράφουν πολλά από τα κηρύγματα και τις διδασκαλίες του Ιησού κατά την επίγεια διακονία Του.

Υπάρχουν, όμως, και περιπτώσεις όπου οι προφήτες παρέθεσαν πηγές που δεν ήταν εμπνευσμένες (Πράξ. 17/ιζ' 28, Α' Κορ. 15/ιε' 33, Τίτ. 1/α' 12), ακόμη και τα λόγια του ίδιου του Σατανά (Γέν. 3/γ' 1-5, Ματθ. 4/δ' 1-11).

Πρέπει να θυμόμαστε ότι, καθώς οι προφήτες κατέγραφαν τα συναισθήματα και τις επιθυμίες άλλων ανθρώπων, εξέφραζαν ταυτόχρονα και τις δικές τους ανθρώπινες αντιδράσεις (βλ. Δαν. 8/η' 27, Αποκ. 22/κβ' 8-9). Επιπλέον, η Αγία Γραφή παρουσιάζει πολλά καλά παραδείγματα προς μίμηση, αλλά και πολλά αρνητικά παραδείγματα προς αποφυγή (Α' Κορ. 10/ι' 1-11).

Καθώς διαβάζουμε την Αγία Γραφή, οφείλουμε να έχουμε υπόψη μας ότι, παρόλο που δεν είναι γραμμένη σε τέλεια ανθρώπινη γλώσσα, μεταφέρει ένα αλάθητο μήνυμα που αντέχει στη δοκιμασία του χρόνου.

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΣΥΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη από ζωντανές εικόνες και παραδείγματα που μας βοηθούν να καταλάβουμε την αλήθεια. Για παράδειγμα, ο-λόκληρο το σύστημα θυσιών της Παλαιάς Διαθήκης -τα πατριαρχικά θυσιαστήρια, η σκηνή του Μαρτυρίου και ο ναός της Ιερουσαλήμ- αποτελούσε μια εικονογραφική αναπαράσταση της εξιλαστήριας θυσίας του Χριστού επάνω στον σταυρό και της ουράνιας αρχιερατικής Του διακονίας (Εβρ. 8/η' 1-6).

Στις προφητείες του Δανιήλ, τα βασίλεια και οι δυνάμεις του κόσμου παρουσιάζονται με διάφορους συμβολισμούς: ως διαφορετικά μέρη ενός μεγάλου αγάλματος (Δαν. 2/β' 31-45), ως ζώα και κέρατα (Δαν. 7/ζ' και 8/η') και ως δύο βασιλιάδες (Δαν. 11/ια'). Παρόμοιες αναπαραστάσεις εμφανίζονται και στο βιβλίο της Αποκάλυψης, όπως στην περίπτωση των δύο θηρίων του κεφαλαίου 13/ιγ'.

Στις διδασκαλίες Του, ο Ιησούς παρομοίασε τον Εαυτό Του, μεταξύ άλλων, ως τον Άρτο της Ζωής (Ιωάν. 6/ς' 35, 41-58), το Φως του κόσμου (Ιωάν. 8/η' 12, 9/θ' 5) και την Αληθινή Άμπελο (Ιωάν. 15/ιε' 1-8). Μέσα από την παραβολή του σπορέα (Ματθ. 13/ιγ' 1-9, 18-23) και πολλές άλλες παραβολές (Ματθ. 13/ιγ' 24-52 κ.ά.), ο Ιησούς παρουσίασε τη φύση και την ανάπτυξη της βασιλείας Του.

Διαβάστε Ιεζ. 4/δ' 1-8. Γιατί πιστεύετε ότι ο Θεός δεν μίλησε μόνο προφορικά, αλλά επέλεξε να αναπαραστήσει συμβολικά ορισμένα από τα μηνύματά Του;

.....
.....
.....
Μια ζωντανή παραστατική αναπαράσταση εμφανίζεται στον Ιεζ. 4/δ' 1-8, όπου ο Θεός ζήτησε από τον προφήτη να κατασκευάσει ένα μικρό ομοίωμα της Ιερουσαλήμ και να ξαπλώσει, πρώτα στην αριστερή του πλευρά για 390 ημέρες, αναπαριστώντας τον οίκο του Ισραήλ, και έπειτα στη δεξιά του πλευρά για 40 ημέρες, αναπαριστώντας τον οίκο του Ιούδα. Μια άλλη συγκλονιστική οπτική εμπειρία ήταν ο γάμος του Οσηέ με την πόρνη Γόμερ. Αυτή η πράξη, που έγινε κατόπιν θεϊκής εντολής, συμβόλιζε την πνευματική απιστία του Ισραήλ απέναντι στον Θεό (Οσηέ 1/α' 2-9).

Αυτές οι δραματικές εμπειρίες του Ιεζεκιήλ και του Οσηέ μπορεί να μας φαίνονται σήμερα σοκαριστικές. Αλλά αυτός ακριβώς ήταν ο σκοπός τους: να προκαλέσουν σοκ - όχι μόνο σε εμάς, αλλά και στους ανθρώπους της εποχής τους. Σε μια περίοδο που οι προειδοποιήσεις των προφητών απορρίπτονταν ανοιχτά (βλ. Β' Χρον. 36/λς'

15-21), η τελευταία πράξη του θεϊκού ελέους ήταν να αφυπνίσει τον λαό με συγκλονιστικό τρόπο, ώστε να συνειδητοποιήσει την πραγματική του κατάσταση και να οδηγηθεί σε γνήσια μετάνοια. Μια τόσο έντονη παρουσίαση θα έπρεπε να τους είχε δείξει πόσο σοβαρά όφειλαν να λάβουν τις προειδοποιήσεις του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Τι είδους “δραματοποίηση” (παραστατική αναπαράσταση) θα μπορούσε να κάνει κάποιος σήμερα για να μας προειδοποιήσει, για παράδειγμα, σχετικά με την κατάσταση της Λαοδικείας; (Βλ. Αποκ. 3/γ’ 14-18.)

Παρασκευή 30 Οκτωβρίου

Δύση Ηλίου: 17:28’

Η ΕΛΕΝ ΧΟΥΑΙΤ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας πιστεύουν ότι η Έλεν Χουάιτ ήταν εμπνευσμένη από τον Θεό. Τα γραπτά, η ζωή και το έργο της συμφωνούν με τα χαρακτηριστικά που ορίζει η Αγία Γραφή για έναν αληθινό προφήτη. Διέθετε την ίδια ποιότητα έμπνευσης με τους βιβλικούς προφήτες, αν και ποτέ δεν θεώρησε τα γραπτά της ισάξια με την Αγία Γραφή. Αντίθετα, η Έλεν Χουάιτ πάντοτε ύψωνε και τιμούσε την Αγία Γραφή. Πώς, όμως, η ίδια αντιλαμβανόταν τις προφητικές αποκαλύψεις του Θεού και τη μέθοδο μέσω της οποίας το Άγιο Πνεύμα την καθοδηγούσε;

Πρώτον, η Έλεν Χουάιτ θεωρούσε πάντοτε την Αγία Γραφή ως την αυθεντική και αλάθητη αποκάλυψη του Θεού. Η Αγία Γραφή αποκάλυπτε την αλήθεια του Θεού και το σχέδιό Του για τη σωτηρία της έκπτωτης ανθρωπίνης φυλής. Σε αυτή τη διαδικασία, όπως έχουμε δει, ο Θεός χρησιμοποιεί προφήτες για να μεταδώσει τα μηνύματά Του.

Δεύτερον, η Έλεν Χουάιτ αναγνώριζε ότι η διαδικασία της έμπνευσης περιλαμβάνει μια θεανθρώπινη συνεργασία. Ο Θεός μετέδιδε τα μηνύματά Του, αλλά στη συνέχεια ο προφήτης μετέφερε τη θεϊκή οδηγία χρησιμοποιώντας τις δικές του λέξεις. Όπως η ίδια έγραψε: «Δεν είναι οι λέξεις της Αγίας Γραφής που είναι θεόπνευστες, αλλά οι άνθρωποι. Η θεοπνευστία δεν ενεργεί πάνω στις λέξεις ή στις εκφράσεις του ανθρώπου, αλλά στον ίδιο τον άνθρωπο, ο οποίος, υπό την επήρεια του Αγίου Πνεύματος, εμποτίζεται με σκέψεις... Ο θεϊκός νους και το θεϊκό θέλημα συνδυάζονται με τον ανθρώπινο νου και θέλημα. Έτσι, οι εκφράσεις του ανθρώπου γίνονται λόγος του Θεού» (S.M., τόμος 1, σελ. 21).

Σχετικά με τα οράματα και τα προφητικά όνειρα, η Έλεν Χουάιτ κατανόουσε τη «θεοπνευστία των σκέψεων» ως μια ένωση θεϊκής αποκάλυψης και ανθρωπίνης εμπειρίας. Έγραψε: «Η Αγία Γραφή, πε-

ριέχοντας τις αλήθειες του Θεού εκφρασμένες στη γλώσσα των ανθρώπων, αποτελεί μια ένωση του θεικού και του ανθρώπινου στοιχείου.» (S.M., τόμος. 1, σελ. 25). Ο Θεός χρησιμοποίησε πολλούς τρόπους προκειμένου να καταστήσει ξεκάθαρο το μήνυμά Του στον νου του αγγελιοφόρου Του, όπως εικονογραφικές αναπαραστάσεις, λέξεις και σκέψεις που ενεργοποιούσαν όλες τις αισθήσεις του προφήτη. Η εμπειρία της Έλεν Χουάιτ ήταν παρόμοια με εκείνη των συγγραφέων της Αγίας Γραφής.

Τρίτον, η Έλεν Χουάιτ επισήμανε ότι δεν ήταν όλες οι ανθρώπινες εμπειρίες και επικοινωνίες της θεόπνευστες. «Υπάρχουν στιγμές», συμβούλευε, «που πρέπει να ειπωθούν καθημερινά πράγματα, καθημερινές σκέψεις πρέπει να απασχολούν τον νου, καθημερινές επιστολές πρέπει να γράφονται και να δίνονται πληροφορίες που μεταφέρονται από τον έναν εργάτη στον άλλον. Τέτοια λόγια και τέτοιες πληροφορίες δεν δίνονται με την ειδική έμπνευση του Πνεύματος του Θεού» (S.M., τόμος 1, σελ. 39). Είναι σημαντικό να κατανοούμε αυτή τη διαφορά καθώς διαβάζουμε και μελετάμε τα γραπτά και τις εμπειρίες της, και ιδιαίτερα την αλληλογραφία και τα ημερολόγιά της.

Γνωρίζοντας την αντίληψη της Έλεν Γ. Χουάιτ για την αποκάλυψη και την έμπνευση, μπορούμε να αποφύγουμε τις ακρότητες και να διαβάζουμε τις συμβουλές της με σύνεση και κατανόηση.

6. ΤΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΓΡΑΠΤΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επειδή, όσα από πριν γράφτηκαν, γράφτηκαν από πριν για τη δική μας διδασκαλία, για να έχουμε την ελπίδα με την υπομονή και την παρηγορία των γραφών» Ρωμαίους 15/ιε' 4.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Έξ. 17/ιζ' 14, Ησ. 13/ιγ' 1, Ιερ. 36/λς' 17, 18, Ρωμ. 16/ις' 22, Λουκ. 1/α' 1-4, Ιούδα 14, 15, Β' Κορ. 4/δ' 7

Θα θέλατε να σας διδάξουν έναν ύμνο που συνέθεσε ο ίδιος ο Θεός; Στο Δευτερονόμιο (κεφ. 32/λβ'), οι στίχοι γράφτηκαν από τον Μωυσή ύστερα από εντολή του Θεού (Δευτ. 31/λα' 19-22). Συνήθως δεν σκεφτόμαστε ύμνους όταν αναφερόμαστε σε προφητικά συγγράμματα, παρόλο που πολλοί από τους Ψαλμούς είναι πράγματι θεόπνευστοι ύμνοι, έστω κι αν οι στίχοι δεν υπαγορεύτηκαν άμεσα από τον ίδιο τον Κύριο.

Η Αγία Γραφή περιγράφει τρεις βασικούς τρόπους με τους οποίους οι προφήτες μετέδιδαν τα μηνύματα του Θεού: 1) προφορικά, 2) γραπτά, και 3) μέσα από συμβολικές πράξεις ή αναπαραστάσεις. Αυτή την εβδομάδα θα επικεντρωθούμε στα γραπτά κείμενα της Αγίας Γραφής. Η Αγία Γραφή καταγράφει τον Λόγο του Θεού, όπως αυτός διατυπώθηκε μέσα από τις εκφράσεις των αγγελιοφόρων Του, περιλαμβάνοντας κηρύγματα και ομιλίες των προφητών.

Σκεφτείτε τα ποικίλα είδη λόγου που χρησιμοποιούνται στα προφητικά κείμενα, όπως αφηγήσεις, ιστορία, ποίηση, θρήνοι και επιστολές. Επιλεγμένοι άνδρες και γυναίκες μετέφεραν σε ανθρώπινη γλώσσα όσα το Άγιο Πνεύμα τους καθοδήγησε να μεταδώσουν. Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε τον τρόπο με τον οποίο έγραψαν, τη χρήση λογοτεχνικών βοηθών (γραμματέων), καθώς και ορισμένα σημεία που πρέπει να έχουμε υπόψη μας όταν μελετούμε δύσκολα ή απαιτητικά κείμενα.

Κυριακή 1 Νοεμβρίου

Η ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Η πρώτη μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Θεός για να μεταφέρει τα μηνύματά Του στην ανθρωπότητα ήταν η άμεση προφορική επικοινωνία, μέσα από απευθείας ομιλία, όνειρα ή αγγέλους. Μόλις την εποχή του Μωυσή αναφέρεται για πρώτη φορά στην Αγία Γραφή η θεϊκή οδηγία να καταγραφούν σε ένα "βιβλίο" τα λόγια του Θεού. Ποια είναι η πρώτη αναφορά για καταγραφή γεγονότων μέσα στην Αγία Γραφή; Έξ. 17/ιζ'14.

.....

Στην Παλαιά Διαθήκη βρίσκουμε πολλά παραδείγματα όπου ο Θεός δίνει οδηγίες στους αγγελιοφόρους Του να διαφυλάξουν τον λόγο Του για τον λαό Του. Όπως ο Μωυσής, έτσι και ο Ιερεμίας έλαβε την εντολή: «Πάρε για τον εαυτό σου έναν τόμο βιβλίου, και γράψε μέσα σ' αυτόν όλα τα λόγια που μίλησα σε σένα ενάντια στον Ισραήλ, και ενάντια στον Ιούδα, και ενάντια σε όλα τα έθνη, από την ημέρα που μίλησα σε σένα, από τις ημέρες του Ιωσία, μέχρι σ' αυτή την ημέρα» (Ιερ. 36/λς' 2).

Του δόθηκε επίσης και ο λόγος για τον οποίο έπρεπε να καταγράψει τις προφητείες: «Ίσως, ο οίκος του Ιούδα να ακούσει όλα τα κακά, που εγώ σκέφτομαι να κάνω σ' αυτούς, ώστε να επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και να συγχωρήσω την ανομία τους και την αμαρτία τους» (Ιερ. 36/λς' 3). Οι προφητείες δίνονταν για να οδηγήσουν τον λαό στη σωτηρία, και όχι απλώς για να ικανοποιήσουν την περιέργεια για το μέλλον.

Οι αγγελιοφόροι του Θεού έγραψαν κάτω από πολύ διαφορετικές συνθήκες. Ο Μωυσής έγραψε τα πρώτα πέντε βιβλία της Αγίας Γραφής στην έρημο. Ο Δαβίδ συνέθεσε αρκετούς ψαλμούς ενώ τον καταδίωκε ο Σαούλ (βλ. Ψαλ. 52/νβ', 54/νδ', 57/νζ', 59/νθ'). Ο Δανιήλ κατέγραψε τα οράματά του ενώ υπηρετούσε στις αυλές της Βαβυλώνας και της Μηδοπερσίας. Αντίθετα, ο Παύλος έγραψε τις επιστολές προς Εφεσίους, Φιλιππησίους, Κολοσσαείς και Φιλήμονα ενώ βρισκόταν στη φυλακή, και ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη ενώ ήταν εξόριστος στην Πάτμο. Είναι φανερό ότι όταν οι αγγελιοφόροι του Θεού ένιωθαν την ανάγκη να γράψουν, ενδυναμώνονταν από το Άγιο Πνεύμα, ανεξάρτητα από τις συνθήκες διαβίωσής τους.

Είναι ενδιαφέρον ότι όλες οι διασωθείσες διδασκαλίες του Ιησού έφτασαν σε εμάς σε γραπτή μορφή, μέσα από ανθρώπους στους οποίους ο Θεός επέλεξε να εμπιστευτεί αυτές τις πολύτιμες αλήθειες. Αυτό φανερώνει τη βεβαιότητα του Θεού ότι τα θεϊκά μηνύματα θα

καταγράφονταν με ακρίβεια και θα διαφυλάσσονταν πιστά από τους αγγελιοφόρους Του.

ΣΚΕΨΗ: Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που λέει ότι δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε την Αγία Γραφή επειδή δεν διαθέτουμε τα πρωτότυπα χειρόγραφα; Γιατί αυτό το επιχείρημα είναι στην πραγματικότητα αδύναμο;

Δευτέρα 2 Νοεμβρίου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΓΡΑΦΗΣ

Η Αγία Γραφή περιλαμβάνει μια ποικιλία από τρόπους γραφής, τους οποίους χρησιμοποίησαν οι θεόπνευστοι αγγελιοφόροι του Θεού. Ορισμένα τμήματα θυμίζουν προσωπικό ημερολόγιο (βλ. Αριθ. 33/λγ' 1-49). Από την άλλη πλευρά, τα βιβλία του Δανιήλ, του Ζαχαρία και του Ιωάννη περιλαμβάνουν παραδείγματα αποκαλυπτικής γραφής, η οποία χαρακτηρίζεται, μεταξύ άλλων, από έντονο συμβολισμό, κοσμικά και παγκόσμια θέματα, καθώς και περιγραφές ουράνιων όντων.

Διαβάστε Ησ. 13/ιγ' 1. Πώς αναφέρεται εδώ η Αγία Γραφή στο μήνυμα που δίνει ο Ησαΐας;

.....

Τα οράματα που έλαβαν οι προφήτες ονομάζονται μερικές φορές «χρησμοί», με την έννοια της επικοινωνίας ή της αποκάλυψης από τον Θεό. (Ορισμένες μεταφράσεις αποδίδουν τη λέξη αυτή ως «βάρος»). Οι νεότερες μεταφράσεις της Αγίας Γραφής δείχνουν ότι πολλά από αυτά τα μηνύματα γράφτηκαν σε ποιητική μορφή, χρησιμοποιώντας συχνά την παραλληλία. Παραλληλία υπάρχει όταν τα επόμενα εδάφια επαναλαμβάνουν ή, ορισμένες φορές, έρχονται σε αντίθεση με τα προηγούμενα. Για παράδειγμα: «Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ανασηκώσει τα μάτια του προς τον Δημιουργό του, και τα μάτια του θα ενατενίσουν προς τον Άγιο του Ισραήλ» (Ησ. 17/ιζ' 7). Οι λέξεις «Δημιουργός» και «Άγιος» βρίσκονται σε αντιστοιχία μεταξύ τους, με την κάθε εικόνα να μας δίνει περισσότερες πληροφορίες για την άλλη.

Οι προφήτες χρησιμοποίησαν επίσης συνηθισμένα λογοτεχνικά μέσα, όπως μεταφορές και υπερβολές. Για να κατανοήσουμε σωστά και να εφαρμόσουμε τα μηνύματά τους, είναι σημαντικό να αναγνωρίζουμε το είδος γραφής που χρησιμοποιούσαν.

Ένα ακόμη λογοτεχνικό ύφος που συναντάται συχνά στη Γραφή είναι αυτό της «νομικής αγωγής». Για παράδειγμα, στο Ιερ. 2/β' 4-9, ο προφήτης παρουσιάζει τη νομική κατηγορία του Θεού εναντίον του

λαού Του, επειδή παραβίασε τις υποχρεώσεις της διαθήκης. Με σκη- νικά παρμένα από δικαστήριο, ο συγγραφέας περιγράφει τον Θεό σαν έναν εισαγγελέα που παρουσιάζει τα επιχειρήματα για την από- φασή Του.

Η Αγία Γραφή περιέχει επίσης προφητείες, ιστορίες, ύμνους και πα- ραβολές. Ο Ιερεμίας έλαβε εντολή να συντάξει βιβλίο με όλα τα μη- νύματά του (Ιερ. 36/λς' 2), ενώ μεγάλο μέρος της Καινής Διαθήκης αποτελείται από επιστολές που απευθύνονται σε άτομα ή σε εκκλη- σιαστικές κοινότητες. Δεν γίνεται καμία διάκριση ως προς το κύρος του ενός τρόπου επικοινωνίας έναντι του άλλου. Οι επιστολές του Παύλου έπρεπε να θεωρούνται ότι έχουν το ίδιο κύρος με εκείνο των αρχαίων προφητών, καθώς ο Παύλος δίνει στις επιστολές του σα- φείς αποδείξεις ότι καθοδηγούνταν από το Άγιο Πνεύμα (βλ. Α' Κορ. 7/ζ' 10, 12, 40).

ΣΚΕΨΗ: Ορισμένοι μελετητές δίνουν έμφαση στο ανθρώπινο στοι- χείο της Αγίας Γραφής εις βάρος του θεϊκού. Γιατί αυτός ο δρόμος οδηγεί με βεβαιότητα στην πνευματική καταστροφή;

Τρίτη 3 Νοεμβρίου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ

Διαβάστε Ιερ. 36/λς' 17, 18 και Ρωμ. 16/ις' 22. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη χρήση λογοτεχνικών βοηθών από τους συγγραφείς της Αγίας Γραφής;

.....
.....
.....

Κατά πάσα πιθανότητα, ο Ιερεμίας θα μπορούσε να είχε γράψει ο ίδιος τα μηνύματά του, ωστόσο βασίστηκε σε έναν έμπιστο γραμμα- τέα για να καταγράψει πιστά τις προφητείες και να τις κοινοποιήσει στους ηγέτες του έθνους. Ο Ιερεμίας δεν είναι το μόνο παράδειγμα στην Αγία Γραφή όπου προφήτες χρησιμοποίησαν τις υπηρεσίες ε- νός λογοτεχνικού βοηθού για να μεταδώσουν το θεϊκό μήνυμα.

Στην Καινή Διαθήκη, παρόλο που ο Τέρτιος δηλώνει ότι «έγραψα την επιστολή» (Ρωμ. 16/ις' 22), είναι φανερό από την αρχή της προς Ρωμαίους επιστολής ότι έγραφε μόνο όσα ο Παύλος επιθυμούσε να πει. Ο Τέρτιος ήταν ο γραφέας, δηλαδή ο γραμματέας του Παύλου - ένας λογοτεχνικός βοηθός που μετέφερε τα λόγια του Παύλου σε γραπτή μορφή.

Αυτή η τακτική δεν ήταν ασυνήθιστη για τον Παύλο. Στο τέλος των επιστολών του προς Κολοσσαείς και Θεσσαλονικείς, ο Παύλος φρο- ντίζει να προσθέσει τον χαιρετισμό «με το δικό μου χέρι» (Κολ. 4/δ'

18, Β' Θεσ. 3/γ' 17) ως έναν τρόπο επικύρωσης ολόκληρης της επιστολής. Αυτό υποδηλώνει ότι βασιζόταν σε κάποιον άλλον για τη γραφή των επιστολών. Επειδή αυτή η πραγματικότητα θα μπορούσε να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς το αν η επιστολή τον εκπροσωπούσε σωστά -ή, ακόμη χειρότερα, αν δεν προερχόταν καθόλου από αυτόν- ο Παύλος πρόσθετε τη δική του χειρόγραφη σημείωση στο τέλος, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση για τη γνησιότητα της επιστολής του.

Πολλοί σχολιαστές αποδίδουν την ποικιλία των τρόπων γραφής που συναντάμε στις επιστολές του Παύλου στη χρήση λογοτεχνικών βοηθών. Το ίδιο υποψιάζονται και για τις δύο επιστολές του Πέτρου: «Αν και είναι γεγονός ότι το ύφος της γλώσσας στη Β' Πέτρου διαφέρει από εκείνο της πρώτης επιστολής, αυτό μπορεί εύλογα να εξηγηθεί από την πιθανότητα ο Πέτρος... να χρησιμοποίησε τη βοήθεια ενός γραμματέα για τη διατύπωση μιας επιστολής που έγραφε στα ελληνικά. Αν ο Παύλος, που ήταν απολύτως εξοικειωμένος με τα ελληνικά, χρησιμοποίησε γραμματείς, όπως προφανώς έκανε, είναι ακόμη πιο λογικό να σκεφτούμε ότι και ο Πέτρος, του οποίου η μητρική γλώσσα ήταν τα αραμαϊκά, θα είχε κάνει το ίδιο, και ότι αυτοί οι γραμματείς θα είχαν ασκήσει καθοριστική επιρροή στη διατύπωση των επιστολών του στα ελληνικά» (Β.Σ., τόμος 5, σελ. 186).

Αυτό υποδηλώνει ότι, ενώ παρέμεναν πιστοί στις σκέψεις και στο νόημα των αγγελιοφόρων του Θεού, το λεξιλόγιο και η σύνταξη των προτάσεων ίσως αντικατοπτρίζουν τις διαφορετικές λογοτεχνικές ικανότητες των βοηθών που χρησιμοποιήθηκαν. Είναι οι σκέψεις που είναι θεόπνευστες, όχι απαραίτητα οι συγκεκριμένες λέξεις που χρησιμοποιούνται για να εκφράσουν αυτές τις θεόπνευστες σκέψεις.

Τετάρτη 4 Νοεμβρίου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

«Και όσο περισσότερο ο Εκκλησιαστής στάθηκε σοφός, τόσο περισσότερο διδάξε τη γνώση στον λαό· μάλιστα, πρόσεξε και ερεύνησε, και έβαλε σε τάξη πολλές παροιμίες. Ο Εκκλησιαστής ζήτησε να βρει ευάρεστα λόγια· και το γραμμένο ήταν ευθύτητα και λόγια αλήθειας» (Εκκ. 12/ιβ' 9, 10).

Αυτό το απόσπασμα δείχνει ότι ο Σολομών δεν ήταν ο δημιουργός όλων των παροιμιών που κατέγραψε. Με την καθοδήγηση του Θεού, «ερεύνησε» πολλά ρητά και αναζήτησε να βρει «λόγια ευχάριστα». Μάλιστα, η συχνά αναφερόμενη περιγραφή της ενάρετης γυναίκας στις Παροιμίες 31/λα' αποδίδεται στη μητέρα ενός κατά τα άλλα άγνωστου βασιλιά, του Λεμουήλ, και όχι του Σολομώντα (Παρ. 31/λα' 1). Υπάρχουν επίσης ενδείξεις ότι το βιβλίο των Παροιμιών έχει επη-

ρεαστεί από την αιγυπτιακή λογοτεχνία.

Με παρόμοιο τρόπο, οι θεόπνευστοι ιστορικοί της Παλαιάς Διαθήκης μάς λένε ότι ανέτρεξαν σε αρχεία και άλλα ιστορικά χρονικά, προκειμένου να αφηγηθούν πιστά την ιστορία του λαού του Θεού.

Διαβάστε Α' Βασ. 11/ια' 41, Λουκ. 1/α' 1-4 και Ιούδα 14, 15. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το πώς οι θεόπνευστοι συγγραφείς χρησιμοποιούσαν μερικές φορές εξωβιβλικές πηγές;

.....

.....

Ο Έσδρας και ο Νεεμίας αποτελούν επίσης παραδείγματα βιβλικών συγγραφέων που βασίστηκαν σε ιστορικά αρχεία για να τεκμηριώσουν τις αφηγήσεις τους. Ο Έσδρας περιλαμβάνει αντίγραφα επιτολών και βασιλικών διαταγμάτων που αφορούν την Ιερουσαλήμ και την Περσία (βλ. Έσδ. 4/δ'-7/ζ'), ενώ ο Νεεμίας μάς πληροφορεί ότι βρήκε και ενσωμάτωσε στο έργο του γενεαλογικά μητρώα (βλ. Νεεμ. 7/ζ' 5-72).

Η ίδια αρχή εμφανίζεται και στην Καινή Διαθήκη. «Από την εμπειρία του Λουκά φαίνεται καθαρά ότι η θεοπνευστία λειτουργεί σε αρμονία με τις φυσικές ικανότητες του μυαλού και δεν τις παραμερίζει. Πρόκειται για έναν θεόπνευστο συγγραφέα τον οποίο καθοδήγησε το Άγιο Πνεύμα να μελετήσει με επιμέλεια τις διαθέσιμες προφορικές και γραπτές πηγές για τη ζωή του Χριστού, και στη συνέχεια να συνθέσει τις πληροφορίες που συγκέντρωσε σε μια ολοκληρωμένη αφήγηση» (B.C., τόμος 5, σελ. 669).

Ο Ιούδας φαίνεται να παραθέτει λόγια από το βιβλίο "Α' Ενώχ 1/α' 9" - ένα ιουδαϊκό έργο που γράφτηκε χρονικά μεταξύ της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και δεν ανήκει στον επίσημο Κανόνα της Γραφής. Χωρίς να αναφέρει τα ονόματά τους, ο Παύλος παρέθεσε επίσης λόγια Ελλήνων φιλοσόφων (βλ. Πράξ. 17/ιζ' 28 και Τίτ. 1/α' 12).

ΣΚΕΨΗ: Αν και οι συγγραφείς της Αγίας Γραφής συχνά καθοδηγούνταν από άμεσες αποκαλύψεις μέσω οραμάτων και ονείρων, αυτό δεν αποκλείει το ενδεχόμενο το Άγιο Πνεύμα να ενέπνευσε επίσης αυτούς τους αγγελιοφόρους να επιλέξουν υλικό από άλλες πηγές. Γιατί είναι σημαντικό να θυμόμαστε αυτήν την αρχή;

Πέμπτη 5 Νοεμβρίου

ΘΕΪΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ

Τι λέει ο Παύλος για τον θησαυρό του Θεού στην Β' Κορ. 4/δ' 7;

.....

.....

Ο Παύλος γράφει ότι ο θησαυρός του Θεού έχει ανατεθεί σε «πήλινα σκεύη» (δηλαδή σε ανθρώπους), ώστε η δύναμη του Θεού να αναδεικνύεται σε αντίθεση με τις δικές μας αδυναμίες. Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι, όπως ακριβώς οι αγγελιοφόροι του Θεού δεν προστατεύτηκαν με υπερφυσικό τρόπο από λάθη στην προσωπική τους ζωή (όπως, για παράδειγμα, ο Μωυσής, ο Ηλίας, ο Δαβίδ, ο Ιωνάς και ο Πέτρος), με τον ίδιο τρόπο, και τα γραπτά τους δεν έμειναν ανεπηρέαστα από την ατελή ανθρώπινη κατανόηση και επικοινωνία. «Η ένωση του θεϊκού και του ανθρώπινου, που φανερώθηκε στον Χριστό, υπάρχει επίσης και στην Αγία Γραφή. Οι αλήθειες που αποκαλύπτονται είναι όλες "θεόπνευστες", ωστόσο εκφράζονται με ανθρώπινα λόγια και είναι προσαρμοσμένες στις ανθρώπινες ανάγκες» (Τ.Σ., τόμος. 5, σελ. 747).

Η ανθρώπινη φύση των αγγελιοφόρων του Θεού δεν παραμερίζεται από τη θεϊκή τους κλήση να μεταδώσουν τους θησαυρούς της αλήθειας, όπως έγραψε ο Παύλος στην Β' Κορ. 4/δ' 7. Ούτε φαίνεται ότι το Άγιο Πνεύμα έκρινε σκόπιμο να εμποδίσει τους αγγελιοφόρους Του από το να κάνουν δηλώσεις ή να γράφουν λόγια που σήμερα μας φαίνονται δύσκολο να συνδυάσουμε ή να εξηγήσουμε. Τα εδάφια αυτά είναι τόσο λίγα που μόνο κάποιος στενόμυαλος θα μπορούσε να σκοντάψει σε αυτά. Ως χριστιανοί που πιστεύουμε στην Αγία Γραφή, καλούμαστε να υποτασσόμαστε στον Λόγο του Θεού στον βαθμό που τον κατανοούμε και να εμπιστευόμαστε τον Κύριο, παρά τα όσα δεν καταλαβαίνουμε.

Ορισμένες ασυμφωνίες μπορεί να αποδοθούν σε ασημαντά λάθη μεταγενέστερων αντιγραφών ή σε αντικρουόμενες πηγές (αρχεία) στις οποίες βασίστηκαν οι θεόπνευστοι συγγραφείς. Όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολα εδάφια, χρειάζεται να αναρωτηθούμε αν κατανοούμε πλήρως το νόημα των λόγων του συγγραφέα και αν η περαιτέρω μελέτη θα μπορούσε να λύσει τη δυσκολία.

Ακόμα κι αν δεν είμαστε σε θέση να επιλύσουμε κάθε φαινομενικό λάθος ή απόκλιση, διαπιστώνουμε ότι αυτά δεν επηρεάζουν την ουσία του μηνύματος που παρουσιάζεται. Μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη ότι οι θεϊκές αλήθειες της Αγίας Γραφής αποκαλύπτονται πιστά, παρά τις ατέλειες των αγγελιοφόρων του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί πιστεύετε ότι ο Θεός επέλεξε να χρησιμοποιήσει ως κύριους αγγελιοφόρους Του, ατελείς ανθρώπους, αντί για αναμάρτητους αγγέλους;

ΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝ ΧΟΥΑΪΤ

Η εμπειρία και τα γραπτά της Έλεν Χουάιτ παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες με όσα μελετήσαμε αυτή την εβδομάδα σχετικά με τους αγγελιοφόρους του Θεού στην Αγία Γραφή. Και εκείνη έλαβε θεϊκή εντολή να καταγράψει όσα της αποκαλύφθηκαν.

Αναλογιζόμενη το 1909, η Έλεν Χουάιτ έγραψε: «Εξαιτίας του ατυχήματος που παραλίγο να μου κοστίσει τη ζωή, η υγεία μου ήταν ασθενική και δεν ήμουν σε θέση να γράψω... Όμως, ένα βράδυ ο άγγελος του Κυρίου ήρθε στο προσκέφαλό μου και μου είπε: “Πρέπει να γράψεις όσα σου δίνω”. Εγώ είπα: “Δεν μπορώ να γράψω”. Και πάλι δόθηκε η εντολή: “Γράψε αυτά που σου δίνω”. Σκέφτηκα να προσπαθήσω και, παίρνοντας μια ξύλινη βάση γραφής από το τραπέζι, άρχισα να γράφω και διαπίστωσα ότι μπορούσα να σχηματίζω τις λέξεις με ευκολία» (The General Conference Bulletin, 31 Μαΐου 1909).

Όπως και οι θεόπνευστοι συγγραφείς της Αγίας Γραφής, έτσι και η Έλεν Χουάιτ χρησιμοποίησε λογοτεχνικούς βοηθούς. Οι γραμματείς έκαναν τη δουλειά που αναμένεται να κάνουν οι επιμελητές κειμένων - να βοηθούν τους συγγραφείς να εκφράζουν τα μηνύματά τους με σαφήνεια, χωρίς όμως να εισάγουν δικές τους σκέψεις. Δεν ήταν συγγραφείς-φαντάσματα ούτε συνδημιουργοί. Η δουλειά τους στηριζόταν αποκλειστικά στο περιεχόμενο που η ίδια η Έλεν Χουάιτ είχε ετοιμάσει, είτε με το χέρι της είτε μέσα από τις ομιλίες της.

Επίσης, η Έλεν Χουάιτ χρησιμοποίησε, ανέφερε και προσάρμοσε υλικό στα κείμενά της από άλλες λογοτεχνικές πηγές, προκειμένου να βοηθηθεί στην παρουσίαση των μηνυμάτων της. Το γεγονός ότι σύστησε στους αναγνώστες της ορισμένα από τα ίδια τα βιβλία που χρησιμοποίησε, αποδεικνύει ότι δεν είχε σκοπό να εξαπατήσει ή να φερθεί άδικα σε εκείνους τους συγγραφείς. Απλώς βρήκε στη γλώσσα τους κατάλληλες εκφράσεις για να μεταφέρει τις αλήθειες που επιθυμούσε να διατυπώσει.

Τι γίνεται, όμως, με τις αποκλίσεις ή τις ανακρίβειες; «Όσον αφορά το αλάθητο», έγραψε, «ποτέ δεν το διεκδίκησα· μόνο ο Θεός είναι αλάθητος» (S.M., βιβλίο 1, σελ. 37).

Μπορεί κανείς να συναντήσει στα συγγράμματά της ορισμένες δηλώσεις που είναι δύσκολο να κατανοηθούν ή να εναρμονιστούν με άλλες. Η ανθρώπινη φύση της Έλεν Χουάιτ δεν παραμερίστηκε από τη θεϊκή της κλήση. Όπως όλοι μας, έτσι και η Έλεν Χουάιτ αναπτυσσόταν και ωρίμαζε, γεγονός που αντικατοπτρίζεται ξεκάθαρα στα γραπτά της.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, αλλά αξίζει να επαναληφθεί, η ίδια διόρθωση επίσης εκείνους που πίστευαν ότι κάθε λέξη που έγραφε προερχόταν απευθείας από τον ουρανό. «Υπάρχουν στιγμές που πρέπει να ειπωθούν καθημερινά πράγματα, καθημερινές σκέψεις πρέπει να απασχολούν τον νου, καθημερινές επιστολές πρέπει να γράφονται και να δίνονται πληροφορίες που μεταφέρονται από τον έναν εργάτη στον άλλον. Τέτοια λόγια και τέτοιες πληροφορίες δεν δίνονται με την ειδική έμπνευση του Πνεύματος του Θεού» (S.M., βιβλίο 3, σελ. 58).

7. ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΑΛΑ!

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όλα αυτά έγιναν παραδείγματα σ' εκείνους, και γράφτηκαν για τη νουθεσία μας, στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων» Α' Κορινθίους 10/ι' 11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Αριθ. 13/ιγ' 26-30, Ιερ. 36/λς' 20-26, Β' Χρον. 36/λς' 15, 16, Ματθ. 23/κγ' 30-35, Α' Κορ. 10/ι' 6-12.

Σήμερα, ορισμένοι άνθρωποι ενθαρρύνονται να εκφράζουν «τη δική τους αλήθεια» -τις εμπειρίες τους, τις ιδέες τους, τις ανάγκες τους, τα όριά τους, τις πεποιθήσεις τους- όποιες κι αν είναι αυτές. Κάθε "αλήθεια" θεωρείται έγκυρη (σύμφωνα με αυτόν τον τρόπο σκέψης) και δεν πρέπει να αποσιωπάται. Τι συμβαίνει, όμως, όταν κάποιες από αυτές τις βαθιά ριζωμένες «αλήθειες» έρχονται σε σύγκρουση με την Αλήθεια, τον Ιησού Χριστό, και τον γραπτό Του Λόγο;

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι κάποιοι δέχονται τις βιβλικές αλήθειες και απομακρύνονται από τα λάθη τους. Άλλοι, όμως, προσκολλώνται στα ψέματα τους. Ορισμένοι αλλάζουν τη συμπεριφορά τους ανταποκρινόμενοι στην αλήθεια, ενώ άλλοι επαναστατούν εναντίον της. Έτσι ήταν πάντοτε η ιστορία της ανθρωπότητας.

Οι βιβλικοί προφήτες συχνά καλούνταν να μεταφέρουν μηνύματα που οι άνθρωποι δεν ήθελαν να ακούσουν. Ως αποτέλεσμα, πολλοί δέχθηκαν επικρίσεις, απομονώθηκαν, ακόμη και απειλήθηκαν με θάνατο ή και θανατώθηκαν (Εβρ. 11/ια' 32-38). Παρόλα αυτά, οι προφήτες του Θεού διακήρυτταν πιστά τα μηνύματά τους, επειδή το να ακολουθούν τις οδηγίες που τους έδινε ο Θεός ως προφήτες, δεν ήταν κάτι που μπορούσαν να επιλέξουν ή να αποφύγουν. Ήταν οδηγίες ζωτικής σημασίας για τον λαό του Θεού. Γι' αυτό και τα μηνύματα έπρεπε να δοθούν, ανεξάρτητα από το προσωπικό κόστος για τον προφήτη.

Κυριακή 8 Νοεμβρίου

ΟΡΓΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Μωυσής, ο εκλεκτός ηγέτης του Θεού, γνώρισε χαρές και πόνο καθώς οδηγούσε ένα «σύμμεικτο πλήθος» μέσα από την έρημο, προς αναζήτηση της Γης της Επαγγελίας.

Διαβάστε Αριθ. 14/ιδ' 4-11. Τι συμβαίνει σε αυτά τα εδάφια; Γιατί ο λαός είναι εξοργισμένος με τον Μωυσή και τον Ααρών;

.....

Μια προσεκτική ανάγνωση αυτών των εδαφίων αποκαλύπτει ότι οι Ισραηλίτες ήταν θυμωμένοι με τον Θεό, επειδή δεν Τον εμπιστεύονταν. Ο Μωυσής και ο Ααρών, ως εκπρόσωποι της υπέρτατης κυριαρχίας του Θεού, έγιναν εύκολοι στόχοι για την οργή του έθνους. Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη να νιώθει ασφαλής, τόσο σωματικά όσο και ψυχικά. Οποιαδήποτε απειλή προς αυτή την ισορροπία μπορεί να προκαλέσει θυμό ή να μας οδηγήσει σε παράλογες συμπεριφορές.

Διαβάστε Αριθ. 13/ιγ' 26-30. Γιατί οι Ισραηλίτες φοβήθηκαν τόσο πολύ; Ποια ενθαρρυντικά λόγια μοιράστηκε μαζί τους ο Χάλεβ;

.....

Οι Ισραηλίτες είχαν δικαιολογημένους φόβους για τις προκλήσεις που θα αντιμετώπιζαν στην προσπάθειά τους να κυριεύσουν τη Γη της Επαγγελίας. «Όταν όμως οι άνθρωποι παραχωρούν την καρδιά τους στην απιστία, τοποθετούνται κάτω από τον έλεγχο του Σατανά, και κανείς δεν μπορεί να πει μέχρι πού αυτός θα τους οδηγήσει» (Π.Π, σελ. 371). Ο Μωυσής βρέθηκε μπροστά σε ένα πρόβλημα που εκείνη τη στιγμή φαινόταν αδύνατο να λυθεί. Οι φόβοι του λαού γρήγορα μετατράπηκαν σε οργή εναντίον του Ααρών και του Μωυσή και σε ανοιχτή εξέγερση κατά του Θεού. Όταν ο λαός επιδίωξε να ορίσει νέους ηγέτες, αντικαθιστώντας τον προφήτη/ηγέτη που είχε επιλέξει ο Θεός (Δευτ. 34/ιγ' 10-12, Αριθ. 14/ιδ' 4), ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ έσχισαν τα ρούχα τους και ικέτευσαν τον λαό να εμπιστευθεί τον Θεό παρά τους φόβους του: «Αν ο Κύριος ευαρεστείται σε μας, τότε θα μας φέρει σ' αυτή τη γη, και θα τη δώσει σε μας, γη που ρέει γάλα και μέλι· μόνον, μη αποστατείτε ενάντια στον Κύριο ούτε να φοβάστε τον λαό της γης» (Αρ. 14/ιδ' 8, 9).

ΣΚΕΨΗ: Είναι εύκολο να εμπιστευόμαστε τον Θεό όταν όλα πηγαίνουν καλά, έτσι δεν είναι; Τι γίνεται όμως όταν έρχεται η συμφορά; Τι γίνεται όταν η εμπιστοσύνη στον Θεό σημαίνει δυσκολία ή ταλαιπωρία; Πόσο καλά τα καταφέρνουμε τότε;

Δευτέρα 9 Νοεμβρίου

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ: ΜΕΡΟΣ 1ο

Διαβάστε Ιερ. 36/λς' 20-26. Τι συνέβαινε στην αυλή του βασιλιά και πώς αντέδρασαν οι ηγέτες στην προφητική προειδοποίηση;

.....

.....

Ο Ιερεμίας ήταν η προφητική φωνή του Θεού προς το έθνος του Ιούδα, σε μια εποχή που η καταστροφή πλησίαζε απειλητικά. Για πολλά χρόνια, ο Θεός έκανε γνωστό στον Ιούδα μέσω του Ιερεμίας ότι ήταν δυσारेστημένος μαζί τους. Τους προειδοποιούσε ότι η Βαβυλώνα θα τους κατατούσε και θα τους έπαιρνε αιχμαλώτους στην εξορία (Ιερ. 6/ς' 8-19, Ιερ. 26/κς'). Ο Κύριος ήθελε να τους σώσει, αλλά εκείνοι έπρεπε να υπακούσουν.

Οι αμαρτίες του Ιούδα ήταν πολλές, φανερές και αμετανόητες. Η ειδωλολατρία, οι θυσίες παιδιών, η μοιχεία και η τυραννία αποτελούσαν καθημερινό φαινόμενο την εποχή του Ιερεμίας. Ωστόσο, οι προειδοποιήσεις και οι εκκλήσεις του προφήτη δεν εισακούστηκαν. Καθώς το προφητικό έργο του Ιερεμίας πλησίαζε στο τέλος του, οι παρακλήσεις του Θεού προς τα απομακρυσμένα παιδιά Του έγιναν πιο έντονες, αλλά πάντοτε είχαν λυτρωτικό χαρακτήρα. Στο 32/λβ' του Ιερεμίας, για παράδειγμα, ο Θεός λέει στον προφήτη Του να αγοράσει ένα χωράφι και να κρατήσει τον τίτλο ιδιοκτησίας, «Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Σπίτια, και χωράφια, και άμπελοι θα αποκτηθούν ξανά σ' αυτή τη γη» (Ιερ. 32/λβ' 15).

Ήταν η αγάπη που ώθησε τον Θεό να ζητήσει από τον Ιερεμία να γράψει ένα είδος τελικής έκκλησης για μετάνοια και μεταρρύθμιση. Η ανταπόκριση του Ιωακείμ σε αυτό το μήνυμα ήταν γεμάτη περιφρόνηση για τον Θεό, τον λόγο Του και τον αγγελιοφόρο Του.

Διαβάστε Ιερ. 36/λς' 27-31. Πώς αντέδρασε ο Θεός στην πράξη ανυπακοής του Ιωακείμ;

.....

.....

Μερικές φορές νομίζουμε ότι αν αγνοήσουμε ή καταστρέψουμε τα μηνύματα του Θεού και τους αγγελιοφόρους Του, το ίδιο το μήνυμα θα εξαφανιστεί. Όμως, η δική μας άρνηση δεν σβήνει την αλήθεια του Θεού. Αντίθετα, η περιφρόνησή μας κάνει μεγαλύτερο το κακό που θα βρει εμάς και τις οικογένειές μας λόγω της ηθελημένης άγνοιας ή της επανάστασής μας. Η προφητεία του Ιερεμίας για το τέλος του βασιλιά Ιωακείμ είναι μια σοβαρή προειδοποίηση για κάθε άνθρωπο (Ιερ. 36/λς' 30, 31): το να αγνοούμε τον Θεό είναι επικίνδυνο,

γιατί τελικά θα θερίσουμε τις συνέπειες των πράξεών μας.

ΣΚΕΨΗ: Τι συμπεραίνουμε για τον στοργικό χαρακτήρα του Θεού από την επιμονή Του να πλησιάσει τον λαό Του, παρά τη συνεχή τους άρνηση και ανυπακοή;

Τρίτη 10 Νοεμβρίου

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ: ΜΕΡΟΣ 2ο

Οι ανθρωπίνες αντιδράσεις στο χάρισμα της προφητείας μπορούν να πάρουν πολλές μορφές. Στην περίπτωση του Μωυσή, οι Ισραηλίτες επαναστάτησαν ανοιχτά εναντίον του ίδιου και του Ααρών, παρասυρμένοι από τον φόβο για τους εχθρούς που θα αντιμετώπιζαν προσπαθώντας να μπουν στη Γη της Επαγγελίας. Χρόνια αργότερα, ο βασιλιάς Ιωακείμ έκαψε το μήνυμα του Θεού, ελπίζοντας έτσι να καταστρέψει τον προφητικό Λόγο Του. Αυτές, ωστόσο, δεν ήταν σε καμία περίπτωση μεμονωμένες περιπτώσεις. Η ιστορία του αρχαίου Ισραήλ και του Ιούδα ήταν, με ελάχιστες εξαιρέσεις, μια ιστορία απόρριψης των προφητών.

Διαβάστε Β' Χρον. 36/λς' 15, 16. Πώς ανταποκρίθηκε το έθνος του Ιούδα στα μηνύματα που τους έστειλε ο Θεός μέσω των προφητών Του; Πώς αντέδρασε τελικά ο Θεός στη συμπεριφορά του Ιούδα;

.....
.....
Το προφητικό έργο του Ιερεμία διήρκεσε όσο βασιλεύαν ο Ιωσίας, ο Ιωάχαζ, ο Ιωακείμ, ο Ιωαχίν και ο Σεδεκίας. Το βασίλειο της Βαβυλώνας, υπό την ηγεσία του Ναβουχοδονόσορα, βρισκόταν πλέον προ των πυλών του Ιούδα. Οι προφητείες του Ιερεμία είχαν σχεδόν όλες εκπληρωθεί όταν ο εικοσιενός ετών Σεδεκίας ανέβηκε στον θρόνο (Β' Χρον. 36/λς' 11). Η Αγία Γραφή λέει: «Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο τον Θεό του· δεν ταπεινώθηκε μπροστά στον Ιερεμία τον προφήτη, ο οποίος μιλούσε από το στόμα του Κυρίου» (Β' Χρον. 36/λς' 12).

Προσέξτε πώς περιγράφεται το προφητικό χάρισμα του Ιερεμία. Παρουσιάζεται ως κάποιος που μιλούσε κατευθείαν από το ίδιο το στόμα του Θεού. Παρόλα αυτά, ο Σεδεκίας δεν ταπεινώθηκε μπροστά στον προφήτη. Κι όμως, ο Ιερεμίας -ένας απλός άνθρωπος, αμαρτωλός όπως όλοι μας- ήταν ο εκπρόσωπος του Κυρίου και μετέφερε τον δικό Του λόγο.

Ο Ιερεμίας ήταν ένας από τους πολλούς που είχαν αναλάβει αυτό το καθήκον. Για αιώνες, ο Θεός έστελνε προφήτες στον λαό Του (Έξ. 3/γ' 15, Ψαλ. 105/ρε' 26, Μαλαχ. 3/γ' 1, Ησ. 6/ς' 8, Ιερ. 25/κε' 4, Ματθ. 11/ια' 13, Λουκ. 11/ια' 49, κ.λπ.), «μη θέλοντας μερικοί να απολε-

στούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια» (Β' Πέτ. 3/γ' 9). Η ιστορία του αρχαίου Ισραήλ και του Ιούδα είναι η ιστορία των αδιάκοπων προσπαθειών του Θεού να προσεγγίσει τον αποστατημένο λαό Του με τις υποσχέσεις της σωτηρίας, εφόσον εκείνοι μετανοούσαν. Όμως, σε αυτή την ύστατη ώρα της ιστορίας του Ιούδα, η χάρη που πρόσφερε ο Θεός μέσω της καθοδήγησης και της παρηγοριάς της προφητικής φωνής του Ιερεμιά, δεν αντιμετωπίστηκε με ταπεινοφροσύνη, πίστη και μετάνοια, αλλά με γέλια, χλευασμό και περιφρόνηση. **ΣΚΕΨΗ:** Χλεύαζαν τους αγγελιοφόρους του Θεού, καταφρονούσαν τα λόγια Του και κοροΐδευαν τους προφήτες Του. Σίγουρα, εμείς σήμερα δεν θα κάναμε ποτέ κάτι τέτοιο - ή μήπως θα κάναμε;

Τετάρτη 11 Νοεμβρίου

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Σας έχει τύχει ποτέ να βλέπετε τι έκαναν κάποιοι παλιότερα και να λέτε από μέσα σας: «Εγώ αποκλείεται να έκανα ό,τι έκαναν αυτοί αν ήμουν στη θέση τους»; Όμως, αν είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, μπορεί να μη κάνουμε ακριβώς τα ίδια πράγματα που κάνουν οι άλλοι, αλλά συχνά συμπεριφερόμαστε με παρόμοιους τρόπους, επαναλαμβάνοντας τα ίδια λάθη, ενώ ίσως εθελοτυφλούμε απέναντι σε αυτό που πραγματικά κάνουμε. Αυτή είναι η αρχή στην οποία αναφέρθηκε ο ίδιος ο Ιησούς όταν είπε: «Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το μάτι σου, και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις το ξυλαράκι από το μάτι του αδελφού σου» (Ματθ. 7/ζ' 5). Διαβάστε Ματθ. 23/κγ' 30-35. Ποιο σημαντικό αλλά οδυνηρό σημείο επισημαίνει εδώ ο Ιησούς; Ποια προειδοποίηση ίσως χρειάζεται να πάρουμε εμείς από τα λόγια Του;

.....

Υπάρχει μια αίσθηση σε αυτά τα εδάφια ότι ο Ιησούς απεχθανόταν τη συμπεριφορά των Φαρισαίων, επειδή η υποκρισία τους γινόταν ακόμη χειρότερη από την επίμονη άρνησή τους να αλλάξουν. Ο Ιησούς είχε αγανακτήσει με τη θρησκεία των Φαρισαίων. Είχε κόψει κάθε δεσμό με τους υψηλόβαθμους θρησκευτικούς άρχοντες που φορούσαν μακριές, εντυπωσιακές στολές, αλλά στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά ασβεστωμένοι τάφοι, γεμάτοι από οστά νεκρών (Ματθ. 23/κγ' 27, 28). Δεν ομολογούσαν ούτε εγκατέλειπαν τις αμαρτίες τους, ακόμη και όταν τους τις υποδείκνυαν, ακόμη και όταν ο Ιησούς τούς έδινε επανειλημμένα την ευκαιρία να μετανοήσουν και να σωθούν.

Στις επαφές Του με αυτούς τους ανθρώπους, δεν είναι να απορεί

κανείς που ο Ιησούς τους αποκαλούσε "υποκριτές"! Η φράση επαναλαμβανόταν συχνά: «Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές» (βλ. Ματθ. 23/κγ' 14, 15, 23, 25, 27).

Η ζωή τους χαρακτηριζόταν πράγματι από το να λένε ένα πράγμα και να κάνουν άλλο. Αυτός ήταν και ο τρόπος που αντιμετώπιζαν τους προφήτες. Πίστευαν, για παράδειγμα, ότι στολίζοντας τους τάφους των προφητών έδειχναν ευσέβεια. Όμως, στα ουσιαστικά ζητήματα, όπως το να μετανοήσουν ακούγοντας τα λόγια των προφητών, αρνούνταν να το κάνουν. Αντί γι' αυτό, ήθελαν να συνδέονται με τη δύναμη και το κύρος των προφητών, αλλά όχι με το περιεχόμενο των μηνυμάτων τους. Καθώς γυάλιζαν τα μνήματα και τους τάφους των δούλων του Θεού, σκέφτονταν ότι οι ίδιοι δεν θα είχαν χύσει ποτέ το αίμα των αγγελιοφόρων του Θεού. Κι όμως, εκείνη ακριβώς τη στιγμή σχεδίαζαν τη δολοφονία Κάποιου που ήταν πολύ περισσότερο από προφήτη - του Ίδιου του Μεσσία.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι, στην ουσία, δεν κάνουμε το ίδιο πράγμα: να φαινόμαστε εξωτερικά θρησκευόμενοι, ενώ μέσα μας είμαστε γεμάτοι επανάσταση, απληστία και μίσος;

Πέμπτη 12 Νοεμβρίου

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΝΟΥΘΕΣΙΑ

Όλες αυτές οι αφηγήσεις στην Παλαιά Διαθήκη, όσο δυσάρεστες και θλιβερές κι αν είναι, δόθηκαν για έναν καλό λόγο: ιδανικά, για να αντλήσουμε από αυτές μαθήματα σχετικά με το τι συμβαίνει όταν επαναστατούμε ενάντια στον Θεό.

Διαβάστε Α' Κορ. 10/ι' 6-12. Σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο, γιατί ενέπνευσε ο Θεός τους προφήτες να γράψουν όσα περιλαμβάνονται στην Αγία Γραφή;

.....
.....
Σε αυτά τα εδάφια, ο Παύλος τραβάει μια ευθεία γραμμή που συνδέει το παρελθόν με το παρόν, τον αρχαίο Ισραήλ με την εκκλησία, της οποίας αποτελούμε πλέον μέρος εμείς που έχουμε αποδεχθεί τον Ιησού ως Κύριο και Σωτήρα (Γαλ. 6/ς' 14-16).

Ο Παύλος ξεκαθαρίζει ότι οι καταγεγραμμένες εμπειρίες της ανθρωπότητας με τον Θεό, είτε καλές είτε κακές, δεν πρέπει να παραβλέπονται ούτε να υποτιμώνται. Αντίθετα, ο Θεός τις θεώρησε τόσο σημαντικές ώστε τις κατέγραψε ως παραδείγματα, «για να μη είμαστε εμείς επιθυμητές κακών, όπως και εκείνοι (οι πρόγονοί μας) επιθυμήσαν» (Α' Κορ. 10/ι' 6). Με άλλα λόγια, το παρελθόν συχνά προαναγγέλλει το μέλλον. Συχνά θέτει το πλαίσιο για όσα συμβαίνουν

τώρα και για όσα πρόκειται να συμβούν.

Στην πραγματικότητα, ο Θεός μάς λέει ότι δεν είμαστε καταδικασμένοι να επαναλαμβάνουμε τα λάθη των περασμένων γενεών, αρκεί να δίνουμε σημασία στις συμβουλές των Γραφών και στα προφητικά μηνύματα που μας στέλνει μέσω των προφητών Του. Αν ακούσουμε, μάθουμε και υπακούσουμε, η ζωή μας θα στερεωθεί και θα ευημερήσουμε (Β' Χρον. 20/κ' 20). Για ορισμένους, ακόμη και η πνευματική ευημερία σχετίζεται με την απόκτηση ωραίων σπιτιών, αυτοκινήτων, ρούχων και άλλων υλικών αγαθών. Ενώ ο Θεός υπόσχεται να φροντίζει για τις ανάγκες μας, θέλει επίσης να ευημερεί η ψυχή μας, εξίσου με κάθε άλλον τομέα της ζωής μας (Γ' Ιωάν. 2/β'). Όμως, η αληθινή και διαρκής πνευματική πληρότητα στη χριστιανική ζωή απαιτεί υπακοή στα μηνύματα του Θεού.

Ο Θεός δεν λέει περιττά λόγια. Όταν μιλά, τα λόγια Του είναι αιώνια. Η δύναμη και η αποτελεσματικότητά τους δεν τελειώνουν ποτέ (Ησ. 40/μ' 8). Δόθηκαν για τη δική μας νουθεσία, σε εμάς «στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων» (Α' Κορ. 10/ι' 11). Αν αυτό ίσχυε τότε, πόσο μάλλον πρέπει να ισχύει για εμάς σήμερα.

ΣΚΕΨΗ: Όταν διαβάσετε στην Αγία Γραφή αφηγήσεις για επανάσταση και απιστία, ποια μαθήματα μπορείτε να αντλήσετε που θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν να αποφύγετε να κάνετε κάτι παρόμοιο;

Παρασκευή 13 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:15'

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ

Ο Άρθουρ Χουάιτ, εγγονός της Έλεν Χουάιτ και πρώην διευθυντής του ιδρύματος Ellen G. White Estate, υπολόγισε ότι κατά τη διάρκεια της ζωής της η γιαγιά του έλαβε εκατοντάδες οράσεις και προφητικά όνειρα. Οι οράσεις διαρκούσαν από λίγα λεπτά έως αρκετές ώρες και μερικές φορές γίνονταν μπροστά σε μεγάλες ομάδες ανθρώπων. Σε κάποιες περιπτώσεις, ακόμη και οι σκεπτικιστές είχαν την ευκαιρία να την παρατηρήσουν κατά τη διάρκεια αυτών των δημόσιων εκδηλώσεων.

Όπως και οι βιβλικοί προφήτες, η Έλεν Χουάιτ βίωνε υπερφυσικά φαινόμενα κατά τη διάρκεια των οραμάτων. Το 1868, ο Τζέιμς Χουάιτ έδωσε μια λεπτομερή περιγραφή της κατάστασής της ενώ εκείνη βρισκόταν σε όραμα: «Δεν είχε καμία απολύτως συνείδηση του τι συνέβαινε γύρω της», δεν ανέπνεε, οι μύες της γίνονταν «δύσκαμπτοι» και οι «αρθρώσεις της σταθερές». Οι κινήσεις και οι χειρονομίες της ήταν «ελεύθερες και χαριτωμένες» και τα μάτια της ήταν ανοιχτά. Βγαίνοντας από το όραμα, έχανε προσωρινά την όρασή της, αν και

η όρασή της δεν υπέστη ποτέ μόνιμη βλάβη. Κανείς δεν μπορούσε να ελέγξει το πότε ή το πόσο θα διαρκούσε ένα όραμα, καθώς αυτά συνήθως ήταν απρόσμενα ακόμη και για την ίδια (βλ. James White, *Life Incidents*, σελ. 271-274).

Όπως και στους βιβλικούς χρόνους, η αντίδραση των ανθρώπων στα μηνύματα διέφεραν. Κάποιοι δέχονταν τις συμβουλές του Θεού, άλλοι τις απέρριπταν. Όπως το έθεσε η ίδια η Χουάιτ: «Ο Θεός με όρισε ως ελεγκτή του λαού Του... και καθώς Εκείνος ανέθεσε πάνω μου αυτό το βαρύ φορτίο, έτσι θα καταστήσει υπεύθυνους εκείνους στους οποίους απευθύνεται αυτό το μήνυμα για τον τρόπο με τον οποίο το μεταχειρίζονται... Δεν επέλεξα εγώ αυτό το δυσάρεστο έργο για τον εαυτό μου. Δεν είναι ένα έργο που θα μου φέρει την εύνοια ή τον έπαινο των ανθρώπων... Στο όνομα και με τη δύναμη του Λυτρωτή μου θα κάνω ό,τι μπορώ. Θα προειδοποιώ, θα συμβουλευώ, θα ελέγχω και θα ενθαρρύνω, όπως με καθοδηγεί το Πνεύμα του Θεού, είτε οι άνθρωποι ακούσουν είτε όχι. Το καθήκον μου δεν είναι να ευχαριστώ τον εαυτό μου, αλλά να κάνω το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου, ο Οποίος μου ανέθεσε αυτό το έργο» (Τ.Σ., τόμ. 1, σελ. 328).

Το αξιοσημείωτο είναι ότι πολλοί από όσους απέρριψαν τα προφητικά της μηνύματα δεν το έκαναν για θεολογικούς λόγους, αλλά λόγω της δικής τους απιστίας ή επειδή είχαν προσωπικές διαφορές με την ίδια την Έλεν Χουάιτ. Η Έλεν Χουάιτ ήταν ιδιαίτερα επιεικής απέναντι σε όσους εξέφραζαν σκεπτικισμό για το προφητικό της χάρισμα. Μάλιστα, ξεκαθάρισε ότι τέτοια άτομα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με «μακροθυμία και αδελφική αγάπη... μέχρι να πάρουν θέση και να κατασταλάξουν υπέρ ή κατά».

Η Έλεν Χουάιτ ήταν πεπεισμένη ότι η πραγματική απόδειξη του προφητικού της χαρίσματος ήταν τα ίδια τα μηνύματα που της έδινε ο Θεός. Πίστευε ότι αν οι άνθρωποι αναζητούσαν ειλικρινά την αλήθεια, θα διαπίστωναν ότι το χάρισμά της ήταν γνήσιο και αυθεντικό. Εμπιστευόταν τον Θεό ότι θα τους οδηγούσε στην αναζητήσή τους για καλύτερη κατανόηση, ωστόσο έγραψε επίσης ότι ο Θεός μάς έχει δώσει επαρκείς αποδείξεις «για να γείρει η πλάστιγγα της πίστης μας προς την πλευρά της αλήθειας» (Τ.Σ., τόμ. 4, σελ. 231-232).

8. ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και αρχίζοντας από τον Μωυσή και από όλους τους προφήτες, τους εξηγούσε τα γραμμένα για τον εαυτό του σε όλες τις γραφές» Λουκάς 24/κδ' 27.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 5/ε' 17-48, Α' Κορ. 16/ις' 20, Ματθ. 4/δ' 1-11, Λουκ. 10/ι' 25-28, Λουκ. 24/κδ' 25-27, 44-49.

Μετά τη σταύρωση και την ανάσταση του Ιησού, ο Χριστός εμφανίστηκε σε δύο απογοητευμένους μαθητές, οι οποίοι ομολόγησαν: «Εμείς, όμως, ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που επρόκειτο να λυτρώσει τον Ισραήλ» (Λουκ. 24/κδ' 21). Οι μαθητές περίμεναν έναν Μεσσία που θα απελευθέρωνε τους Ιουδαίους από τη ρωμαϊκή κατοχή. Αυτή η λανθασμένη προσδοκία και η απογοήτευση που ακολούθησε προήλθαν από μια μεροληπτική, μονόπλευρη ερμηνεία των μεσσιανικών προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης.

Ο Χριστός διόρθωσε τη λανθασμένη αντίληψη των δύο μαθητών, εξηγώντας τους τις Γραφές μέσα από μια ευρύτερη οπτική (Λουκ. 24/κδ' 25-27). Η ερμηνεία της Γραφής από τον Χριστό άνοιξε τα μάτια τους και έκανε τις καρδιές τους να φλέγονται (Λουκ. 24/κδ' 31, 32). Αργότερα, ο Ιησούς εμφανίστηκε επίσης σε μια μεγαλύτερη ομάδα μαθητών στην Ιερουσαλήμ και «τότε, διάνοιξε τον νου τους, για να καταλάβουν τις γραφές» (Λουκ. 24/κδ' 45, βλ. επίσης Λουκ. 24/κδ' 33, 36, 44-49).

Αυτές οι εμπειρίες υπογραμμίζουν τα θετικά αποτελέσματα της σωστής κατανόησης των προφητικών κειμένων. Μια λανθασμένη ερμηνεία της προφητείας μπορεί να οδηγήσει σε πνευματική καταστροφή.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ

Η ερμηνεία μας για την Αγία Γραφή επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις προκαταλήψεις μας. Εκείνοι που την θεωρούν ως μια απλή συλλογή αρχαίων εγγράφων, αδυνατούν να διακρίνουν την ενότητα ανάμεσα στα διάφορα βιβλία της. Όμως, λαμβάνοντας υπόψη τη βασική αρχή ότι «ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη, και ωφέλιμη» (Β' Τιμ. 3/γ' 16), μπορούμε να εκτιμήσουμε την εσωτερική της ενότητα και να επιτρέψουμε στην Αγία Γραφή να γίνει ο ερμηνευτής του εαυτού της.

Διαβάστε Μαθθ. 5/ε' 17-48. Πώς εξήγησε ο Ιησούς τις διδασκαλίες της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρονται σε αυτό το απόσπασμα;

.....

Μια επιφανειακή ανάγνωση του Μαθθ. 5/ε' 17-48 μπορεί να δώσει την εντύπωση ότι ο Ιησούς αντικαθιστούσε τις διδασκαλίες της Παλαιάς Διαθήκης με νέες δικές Του. Ωστόσο, μια πιο προσεκτική ανάγνωση καθιστά σαφές ότι ο Ιησούς αποκάλυπτε το βαθύ πνευματικό νόημα της Παλαιάς Διαθήκης. Με αυτή την έννοια, εκπλήρωνε την υπόσχεση του Ιερ. 31/λα' 31-33 ότι, με τη νέα διαθήκη, ο νόμος του Θεού θα τοποθετούνταν στον νου και θα γραφόταν στις καρδιές του λαού Του (συγκρίνετε με Εβρ. 8/η' 8-10, Εβρ. 10/ι' 16).

Μερικές φορές η ερμηνεία ενός κειμένου δίνεται μέσα στο ίδιο το βιβλίο στο οποίο εμφανίζεται. Για παράδειγμα, στο Δανιήλ 2/β' βρίσκουμε την περιγραφή του μυστηριώδους ονείρου του βασιλιά Ναβουχοδονόσορα (Δαν. 2/β' 31-35), και αμέσως μετά την ερμηνεία του ονείρου (Δαν. 2/β' 36-45). Παρόμοια, στον Μαθθ. 13/ιγ' έχουμε την παραβολή του σπορέα (Μαθθ. 13/ιγ' 1-9) και στη συνέχεια την ερμηνεία της (Μαθθ. 13/ιγ' 18-23).

Άλλες φορές, η επεξήγηση ενός μηνύματος δίνεται από έναν μεταγενέστερο προφήτη. Για παράδειγμα, το Β' Χρον. 36/λς' 22, 23 επιβεβαιώνει την εκπλήρωση της προφητείας για τα εβδομήντα χρόνια, όπως είχε προαναγγελθεί στον Ιερ. 25/κε' 11, 12 και 29/κθ' 10. Επιπλέον, πολλοί «τύποι» (προεικονίσεις) της Παλαιάς Διαθήκης εκπληρώθηκαν στον Χριστό, και πολλά αποσπάσματα της Παλαιάς Διαθήκης ερμηνεύονται στην Καινή Διαθήκη.

«Η Παλαιά Διαθήκη είναι το ευαγγέλιο μέσα από εικόνες και σύμβολα. Η Καινή Διαθήκη είναι η πραγματικότητα. Η μία είναι εξίσου απαραίτητη με την άλλη» (S.M., βιβλίο 2, σελ. 104). Πράγματι, η Καινή Διαθήκη είναι ο θεόπνευστος ερμηνευτής της Παλαιάς Διαθήκης.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο μας επηρεάζουν οι δικές μας αντιλήψεις όταν μελε-

τάμε τον Λόγο του Θεού; Είμαστε έτοιμοι να παραδεχτούμε ότι η Αγία Γραφή είναι εκείνη που πρέπει να κρίνει τη ζωή μας και όχι εμείς το περιεχόμενό της;

Δευτέρα 16 Νοεμβρίου

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Διαβάστε Ησ. 65/ξε' 17-20. Τι σημαίνει ότι στους νέους ουρανούς και τη νέα γη ένα παιδί «θα πεθαίνει 100 χρόνων»; (Ησ. 65/ξε' 20).

.....

.....

Αν απομονώσει κανείς τον Ησ. 65/ξε' 20 από το ιστορικό του πλαίσιο, θα μπορούσε εύκολα να υποθέσει ότι στους νέους ουρανούς και στη νέα γη θα εξακολουθεί να υπάρχει ο θάνατος και η αμαρτία. Όμως μια τέτοια ιδέα έρχεται σε αντίθεση με τις υποσχέσεις του ίδιου του Ησαΐα ότι οι δίκαιοι νεκροί θα αναστηθούν (Ησ. 26/κς' 19) και ότι ο θάνατος και η θλίψη θα πάψουν οριστικά να υπάρχουν (Ησ. 25/κε' 8, Ησ. 65/ξε' 19).

Ο Ησαΐας στο 65/ξε' 20 χρησιμοποιεί, προφανώς, συμβολική γλώσσα. Ποιο παιδί μπορεί να είναι 100 ετών; Αντίθετα, όταν διαβάζουμε τον Ησ. 65/ξε' 17-20 μέσα στο ιστορικό του πλαίσιο, μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι το εδάφιο αναφερόταν ποιητικά στην ευλογία που θα λάμβανε το έθνος του Ισραήλ, αλλά μόνο αν παρέμενε πιστός στους όρους της διαθήκης (συγκρίνετε με Δευτ. 28/κη'). Όπως ο Ιησούς στο Ματθαίο 24/κδ' συνδέει άμεσα γεγονότα με μελλοντικά, έτσι και ο Ησαΐας κάνει κάτι παρόμοιο εδώ, δείχνοντας ότι αυτό που θα συνέβαινε τότε θα αποτελούσε προάγγελο των νέων ουρανών και της νέας γης.

Στον Ησαΐα, η νέα δημιουργία δεν ανήκει αποκλειστικά στο μακρινό μέλλον. Έχει εισβάλει ξαφνικά στο παρόν μέσα από το ένδοξο έργο της λύτρωσης και της συγχώρησης του Θεού. Το εδάφιο διακηρύσσει ότι ακόμη και τότε, στην τωρινή πορεία του Ισραήλ, ο Θεός ήδη νικά τον θάνατο. Αυτή η ιδέα εκφράζεται μέσω της υπόσχεσης για μακροζωία και την εξάλειψη της βρεφικής θνησιμότητας (Ησ. 65/ξε' 20). Όλα αυτά αποτελούσαν απλώς μια προεικόνιση εκείνου που τελικά πρόκειται να έρθει.

Διαβάστε Α' Κορ. 16/ις' 20. Πώς εφαρμόζουμε αυτό το εδάφιο στην εποχή και τον πολιτισμό μας σήμερα;

.....

.....

Στον ελληνικό πολιτισμό της εποχής της Καινής Διαθήκης, ο χαιρετισμός μεταξύ συγγενών και στενών φίλων συνοδευόταν από ένα φιλί.

Ο Παύλος δίνει οδηγίες για αυτόν τον θερμό και στοργικό χαιρετισμό μεταξύ των χριστιανών πιστών (Ρωμ. 16/ις' 16, Α' Κορ. 16/ις' 20, Β' Κορ. 13/ις' 12 και Α' Θεσ. 5/ε' 26). Από τα συμφραζόμενα, μπορούμε να βγάλουμε τη βιβλική αρχή ότι πρέπει να χαιρετάμε τους πιστούς με θέρμη και να τους κάνουμε να νιώθουν μέρος της οικογένειας του Θεού. Σε κάποιους πολιτισμούς, το φιλί θα ήταν ακατάλληλο, ενώ μια χειραψία, μια αγκαλιά ή μια υπόκλιση θα ήταν πιο αποδεκτή κοινωνικά. Ανεξάρτητα όμως από τον τρόπο έκφρασης του κάθε πολιτισμού, ο Παύλος μάς ενθαρρύνει να κάνουμε τους ανθρώπους να νιώθουν αποδεκτοί και αγαπητοί στις συγκεντρώσεις της εκκλησίας.

Τρίτη 17 Νοεμβρίου

ΤΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ένα γνωστό ανέκδοτο ενός δημοφιλούς ιεροκήρυκα μιλά για έναν άνθρωπο που αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα και ήθελε να γνωρίσει το θέλημα του Θεού γι' αυτόν. Άνοιξε την Αγία Γραφή και έβαλε τυχαία το δάχτυλό του στο Ματθ. 27/κζ' 5, το οποίο λέει: «Και (ο Ιούδας) ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε· και φεύγοντας κρεμάστηκε». Αιφνιδιασμένος από το εδάφιο, επανέλαβε την ίδια διαδικασία, προσπαθώντας να βρει ένα πιο ενθαρρυντικό μήνυμα, αλλά κατέληξε να πέσει το δάχτυλό του στο Λουκ. 10/ι' 37: «Του είπε, λοιπόν, ο Ιησούς: Πήγαινε, και κάνε και εσύ παρόμοια». Και τα δύο είναι πραγματικά εδάφια της Αγίας Γραφής, αλλά πρέπει να γίνουν κατανοητά μέσα στο πλαίσιο όπου γράφτηκαν.

Πράγματι, πολλές παρερμηνείες των μηνυμάτων της Αγίας Γραφής προέρχονται από τη συνηθισμένη τακτική να απομονώνουμε εδάφια από τα κείμενα στα οποία ανήκουν. Αυτός ο τρόπος οδηγεί σε κάθε είδους λανθασμένες και αυθαίρετες ερμηνείες.

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 1-5 και Ματθ. 4/δ' 1-11. Πώς διαστρέβλωσε ο Σατανάς τα λόγια του Θεού εφαρμόζοντάς τα έξω από το πλαίσιο τους;

.....

Κάποιοι διαστρεβλώνουν το μήνυμα της Αγίας Γραφής, λόγω άγνοιας. Άλλοι όμως το κάνουν σκόπιμα, όπως ο Σατανάς στις παραπάνω περιπτώσεις. Ανεξάρτητα από το κίνητρο, το αποτέλεσμα είναι πάντοτε επιζήμιο.

Στον Κήπο της Εδέμ (Γέν. 3/γ' 1-5, σύγκρινε με Αποκ. 12/ιβ' 9), ο Σατανάς εμφανίστηκε στην Εύα ως ένα ελκυστικό και γεμάτο περιέργεια φίδι, ικανό να μιλά την ανθρώπινη γλώσσα. Αποσπώντας τα λόγια του Θεού έξω από το αρχικό τους πλαίσιο, ο Σατανάς πρώτα τα γενίκευσε και μετά πρόσφερε τη δική του δόλια ερμηνεία.

Όταν ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Άγιο Πνεύμα στην έρημο (Ματθ. 4/δ' 1-11, Λουκ. 4/δ' 1-13), «ο Σατανάς εμφανίστηκε ως άγγελος φωτός μέσα στην έρημο του πειρασμού για να εξαπατήσει τον Χριστό» (The Advent Review and Sabbath Herald, 18 Δεκεμβρίου 1888). Στο διάλογό του με τον Χριστό, ο Σατανάς παρέθεσε λανθασμένα τον Ψαλ. 91:11-12 προκειμένου να υπονοήσει ότι ο Θεός θα προστάτευε ακόμη και εκείνους που εκθέτουν σκόπιμα τον εαυτό τους σε επικίνδυνες καταστάσεις.

Οι πειρασμοί στην Εδέμ και στην έρημο επιβεβαιώνουν ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια μεγάλη διαμάχη, η οποία αφορά και την ερμηνεία του Λόγου του Θεού, είτε αυτός είναι προφορικός είτε γραπτός. Αυτές οι εμπειρίες θα πρέπει να μας βοηθούν να καταλάβουμε πόσο σημαντικό είναι να κατανοούμε τα εδάφια της Αγίας Γραφής στο πλαίσιο μέσα στο οποίο γράφτηκαν.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί πρέπει να αποφεύγουμε τον πειρασμό να απομονώνουμε εδάφια από το πλαίσιο τους προκειμένου να αποδείξουμε τις απόψεις μας, όσο σωστές κι αν είναι αυτές;

Τετάρτη 18 Νοεμβρίου

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Όλοι οι Χριστιανοί οφείλουν να κατανοούν την Αγία Γραφή μόνοι τους. Η Αγία Γραφή είναι αρκετά ξεκάθαρη ώστε όλοι οι άνθρωποι να καταλάβουν τον δρόμο της σωτηρίας, αλλά και αρκετά σύνθετη ώστε να αποτελεί πρόκληση και για τα πιο λαμπρά μυαλά. Η Αγία Γραφή είναι ένας ατελείωτος θησαυρός γνώσης που οδηγεί στη σωτηρία και δεν εξαντλείται ποτέ.

Διαβάστε Λουκ. 10/ι' 25-28. Μερικοί ισχυρίζονται ότι η Αγία Γραφή δεν χρειάζεται ερμηνεία. Αν είναι έτσι, τότε γιατί ο Ιησούς ρώτησε τον νομικό: «Τι είναι γραμμένο μέσα στον νόμο; Πώς διαβάξεις;» (Λουκ. 10/ι' 26).

.....

.....

Για να καταλάβουμε το νόημα ενός κειμένου, πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε τις λέξεις που χρησιμοποιούνται. Στη συνέχεια, θα πρέπει να εξετάσουμε, όσο καλύτερα μπορούμε, πώς χρησιμοποιούνται οι λέξεις μέσα στο κείμενο, στο πλαίσιο ολόκληρης της Αγίας Γραφής, αλλά και μέσα στις ιστορικές και πολιτισμικές συνθήκες της εποχής τους. Τέλος, τα συμπεράσματά μας πρέπει να βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με τις γενικότερες διδασκαλίες της Αγίας Γραφής. Η σύγκριση παράλληλων εδαφίων, όπως γίνεται συχνά στα τέσσερα

Ευαγγέλια, μπορεί να βοηθήσει σημαντικά την κατανόησή μας. Συγκρίνετε τον Ματθ. 5/ε' 43-48 με τον Λουκ. 6/ζ' 27-36. Πώς το πλαίσιο του Ματθαίου και το παράλληλο κείμενο του Λουκά (6/ζ' 36) μας βοηθούν να καταλάβουμε καλύτερα τη λέξη «τέλειοι» στο Ματθ. 5/ε' 48;

.....

.....

Ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά ενός πιστού μελετητή της Αγίας Γραφής είναι ο συνδυασμός επιμέλειας και ταπεινότητας. Ας θυμόμαστε ότι κανείς από εμάς δεν κατέχει την αλήθεια πλήρως. Όλοι «βλέπουμε σαν μέσα από ένα θαμπό κάτοπτρο».

Θα πρέπει πάντα να επιδιώκουμε την ορθή διδασκαλία (Β' Τιμ. 4/δ' 1-5). Μια κρίσιμη αρχή είναι να εστιάζουμε σε όσα καταλαβαίνουμε, σε όσα είναι ξεκάθαρα, και να χτίζουμε πάνω σε αυτά. Αυτό, σε πολλές περιπτώσεις, θα μας βοηθήσει με τον καιρό να κατανοήσουμε πράγματα που τώρα μπορεί να μην είναι ξεκάθαρα. Μέχρι την αιωνιότητα, θα υπάρχουν πάντα αναπάντητα ερωτήματα.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε μια φορά που δεν καταλαβαίνατε κάτι που σας ενοχλούσε πολύ, και αργότερα σας εξηγήθηκε. Πώς μπορεί αυτή η εμπειρία να σας βοηθήσει να εμπιστευτείτε τον Θεό για εκείνα τα σημεία του Λόγου Του που, προς το παρόν, ακόμα δεν κατανοείτε;

Πέμπτη 19 Νοεμβρίου

ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η μελέτη της Αγίας Γραφής θα πρέπει να επικεντρώνεται σε δύο βασικούς σκοπούς: την προσωπική πνευματική ανάπτυξη και την καθοδήγηση των άλλων σε μια σχέση με τον Ιησού που οδηγεί στη σωτηρία. Ο Χριστός όρισε ότι ο αληθινός Χριστιανός είναι εκείνος που καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα «σε όλη την αλήθεια» (Ιωάν. 16/ις' 13), που ζει «με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού» (Ματθ. 4/δ' 4) και που διδάσκει τους άλλους «όλα όσα» Εκείνος μας πρόσταξε (Ματθ. 28/κη' 20).

Διαβάστε Λουκ. 4/δ' 16-30 και Λουκ. 24/κδ' 25-27, 44-49. Τι μπορούμε να μάθουμε από τον τρόπο με τον οποίο ο Χριστός εξήγησε τις Γραφές σε αυτές τις περιπτώσεις;

.....

.....

Ο Ιησούς Χριστός ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε «η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάν. 14/ιδ' 6). Παρόλα αυτά, το κήρυγμά Του ήταν βα-

θιά θεμελιωμένο στις Γραφές. Για παράδειγμα, στο Μάρκ. 1/α' 14-15 διαβάζουμε: «Αφού δε παραδόθηκε ο Ιωάννης, ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία, κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού, και λέγοντας, ότι: Ο καιρός συμπληρώθηκε και η βασιλεία του Θεού πλησίασε». Ο «καιρός» αναφερόταν ξεκάθαρα στην προφητεία του Δαβίδ 9/θ' 24-27. Στην επί του όρους ομιλία (Ματθ. 5/ε'-7/ζ'), παρέθεσε εδάφια από την Έξ. 20/κ' 13-14. Στο Λουκ. 4/δ', ανέφερε τον Ησ. 61/ξα' 1-2. Ο Ιησούς ήταν ένας πέρα ως πέρα βιβλικός κήρυκας.

Ένα άλλο παράδειγμα βρίσκουμε στις Πράξεις 8/η', όπου ο Αιθίοπας ευνούχος «είχε έρθει για να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ» (Πράξ. 8/η' 27), γεγονός που δείχνει ότι ήταν εξοικειωμένος με την ιουδαϊκή θρησκεία και, τουλάχιστον, με ορισμένες από τις τελετουργίες της. Μάλιστα, είχε στην κατοχή του ένα αντίγραφο του βιβλίου του Ησαΐα, το οποίο διάβαζε με ζήλο κατά την επιστροφή του. Ωστόσο, δεν μπορούσε να κατανοήσει την προφητεία για τον Πάσχοντα Δούλο, γι' αυτό και ζήτησε κάποιον να του την εξηγήσει.

Αυτή η εμπειρία μάς διδάσκει μερικά σημαντικά μαθήματα. Πρώτον, η απλή ανάγνωση ενός αποσπάσματος της Αγίας Γραφής δεν οδηγεί πάντα σε βαθύτερη κατανόηση. Δεύτερον, στη μελέτη του Λόγου του Θεού μπορούμε, και οφείλουμε, να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλον. Τρίτον, έχουμε προσωπική ευθύνη να μοιραζόμαστε με τους άλλους σωστά βιβλικά μηνύματα.

Η επεξήγηση που έκανε ο Φίλιππος στο βιβλίο του Ησαΐα και σε άλλα αποσπάσματα της Παλαιάς Διαθήκης οδήγησε τον ευνούχο στη βάπτισμα (Πράξ. 8/η' 35-39, συγκρίνετε με Ψαλ. 51/να' 12). Και οι δικές μας ερμηνείες της Γραφής θα πρέπει να έχουν τον ίδιο σκοπό (βλ. Ιωάν. 17/ιζ' 17).

ΣΚΕΨΗ: Παρόλο που μερικές φορές μπορεί να χρειαζόμαστε βοήθεια για να κατανοήσουμε τα κείμενα, γιατί πρέπει να είμαστε πάντα απόλυτα βέβαιοι μέσα μας για αυτά που πιστεύουμε;

Παρασκευή 20 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:10'

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΝ ΧΟΥΑΙΤ

Πώς πρέπει να διαβάζουμε τα γραπτά της Έλεν Χουαίτ; Ακολουθούν μερικές οδηγίες για τη σωστή κατανόηση και εφαρμογή των συγγραμμάτων της:

Πρώτον, να ξεκινάμε με προσευχή, θετική διάθεση και ανοιχτό νου, και όχι με πνεύμα αμφιβολίας. Ο τρόπος σκέψης μας λειτουργεί σαν φακός που χρωματίζει όσα ακούμε, διαβάζουμε και βλέπουμε. Χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα για να καθοδηγεί τη σκέψη μας. Όπως σημείωσε η ίδια η Έλεν Χουαίτ:

«Αν ερευνάτε την Αγία Γραφή για να δικαιώσετε τις δικές σας απόψεις, ποτέ δεν θα φτάσετε στην αλήθεια. Ερευνήστε για να μάθετε τι λέει ο Κύριος» (Christ's Object Lessons, σελ. 112). Το ίδιο ισχύει και για τα δικά της γραπτά.

Δεύτερον, να λαμβάνουμε υπόψη το πλαίσιο αυτών που διαβάζουμε. Πολλοί έχουν βασίσει την κατανόησή τους για τα γραπτά της Έλεν Χουάιτ σε απομονωμένες δηλώσεις ή αποσπάσματα αποκομμένα από το αρχικό ιστορικό ή λογοτεχνικό τους πλαίσιο. Η ίδια έγραψε ότι «ο χρόνος και ο τόπος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη» (S.M., βιβλίο 1, σελ. 57). Αυτή η δυσάρεστη συνήθεια να αγνοούμε τα συμφραζόμενα έχει προκαλέσει, και συνεχίζει να προκαλεί, αμέτρητα προβλήματα σε ορισμένα μέλη της εκκλησίας.

Τρίτον, να εστιάζουμε στις αρχές. Ποιο είναι το βασικό σημείο (ή τα βασικά σημεία) που τονίζει η Έλεν Χουάιτ σε μία συγκεκριμένη περικοπή; Για παράδειγμα, το 1894 έγραψε σε μέλη της εκκλησίας στο Μπάτλ Κρικ του Μίσιγκαν, καταδικάζοντας την αγορά ποδηλάτων (βλ. T.C., τόμ. 8, σελ. 50-53). Η αρχή που ήθελε να προωθήσει η Έλεν Χουάιτ ήταν η σωστή διαχείριση των πόρων που μας έδωσε ο Θεός, όπως είναι τα χρήματα (εκείνη την εποχή, τα ποδήλατα ήταν πολύ ακριβά).

Τέταρτον, να μελετάμε όλα όσα έγραψε η Έλεν Χουάιτ για ένα συγκεκριμένο θέμα. Εξετάστε τις δυσνόητες δηλώσεις της με βάση τη γενικότερη διδασκαλία της για το εκάστοτε θέμα. Κατά τη διάρκεια της ζωής της, η Έλεν Χουάιτ εξέφραζε τη λύπη της για την κακή χρήση των κειμένων της: «Πολλά από όσα παρουσιάζονται ως μηνύματα από την αδελφή Χουάιτ, στην πραγματικότητα χρησιμεύουν στο να τη διαβάλλουν, κάνοντάς την να υποστηρίζει πράγματα που δεν συμφωνούν με τη σκέψη ή την κρίση της» (S.M., βιβλίο 1, σελ. 44).

Τέλος, βεβαιωθείτε ότι η Έλεν Χουάιτ είπε πράγματι αυτό που διαβάζετε. Υπάρχουν πολλές δηλώσεις που της αποδίδονται λανθασμένα. Ο ασφαλέστερος τρόπος για να είμαστε σίγουροι είναι να αναζητούμε την παραπομπή της πηγής. Αφού επαληθεύσουμε πού βρίσκεται το κείμενο, μπορούμε να το μελετήσουμε χρησιμοποιώντας τις σωστές αρχές.

Μας έχει δοθεί ένα υπέροχο δώρο μέσα από τα προφητικά συγγράμματα της Έλεν Χουάιτ. Είναι πολύ σημαντικό να διαβάζουμε σωστά αυτά τα κείμενα, τα οποία αποτελούν μεγάλη ευλογία για εκατομμύρια ανθρώπους. Είναι τραγικό όταν χρησιμοποιούνται με λάθος τρόπο ή εφαρμόζονται λανθασμένα.

9. ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αγαπητοί, να μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά να δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό· επειδή, πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο» Α' Ιωάννη 4/δ' 1.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Δαν. 10/ι' 7-19, Δευτ. 13/ιγ' 1-5, Ησ. 8/η' 20, Ιωάν. 11/ια' 25, Πράξ. 15/ιε' 36-39, Ιερ. 28/κη' 9, 15-17.

Ένα γνήσιο διαμάντι είναι ένας από τους πιο πολύτιμους λίθους στη γη. Φυσικά, πολλά άλλα πράγματα μπορούν να κατασκευαστούν έτσι ώστε να μοιάζουν με τα διαμάντια, αλλά στην πραγματικότητα είναι χωρίς αξία. Πώς μπορεί λοιπόν να ξέρει κανείς αν ένα διαμάντι είναι αληθινό ή ψεύτικο; Ο καλύτερος τρόπος είναι να το εξετάσει. Ορισμένες δοκιμές μπορούν να γίνουν στο σπίτι με λίγα απλά εργαλεία. Άλλες απαιτούν τη γνώμη ενός ειδικού. Οι περισσότερες δοκιμές δεν δίνουν οριστική απάντηση από μόνες τους, αλλά αν ένα διαμάντι περάσει επιτυχώς αρκετές από αυτές, μπορεί κανείς να είναι σίγουρος ότι είναι αληθινό.

Το διαμάντι είναι ένα από τα πιο σκληρά υλικά στη γη. Μέρος της δύναμής του είναι η ικανότητά του να αντέχει σε πολύ υψηλές θερμοκρασίες και σε απότομες αλλαγές θερμοκρασίας. Για να ελέγξετε ένα διαμάντι, θα μπορούσατε να το ζεστάνετε με έναν αναπτήρα ή ένα φλόγιστρο και μετά να το ρίξετε σε κρύο νερό. Ενώ ένα πραγματικό διαμάντι δεν θα πάθει τίποτα, ένα ψεύτικο είναι πολύ πιθανό να κομματιαστεί!

Το χάρισμα της προφητείας είναι πιο πολύτιμο από κάθε διαμάντι, όμως δεν μπορούμε να δεχτούμε τον ισχυρισμό κάποιου ότι έχει αυτό το χάρισμα χωρίς να τον εξετάσουμε. Αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να δοκιμαστεί. Αυτή την εβδομάδα θα μελετήσουμε τους προφήτες της Αγίας Γραφής, για να ανακαλύψουμε τις βιβλικές αρχές που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της γνησιότητάς τους.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟΥ

Κατά την Έξοδο, ο Κύριος μίλησε στον λαό Του για το προφητικό χάρισμα που υπήρχε ανάμεσά τους, λέγοντας: «Ακούστε τώρα τα λόγια μου: Αν υπάρχει μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος θα γνωριστώ σ' αυτόν με σημάδια· θα του μιλήσω στον ύπνο» (Αριθ. 12/ιβ' 6).

Το προφητικό μήνυμα και η κλήση συχνά περιλαμβάνουν το υπερφυσικό στοιχείο. Είναι κάτι πολύ βαθύτερο από μια απλή εντύπωση ή μια ιδέα που μπορεί να έχει ένας άνθρωπος. Ο προφήτης δέχεται άμεση επικοινωνία από τον Θεό, συχνά μέσω προφητικών ονείρων ή οραμάτων (Δαν. 8/η' 1, Ησ. 1/α' 1, Πράξ. 9/θ' 10 κ.λπ.), τα οποία μπορεί να συνοδεύονται από έντονα φυσικά φαινόμενα.

Διαβάστε Δαν. 10/ι' 7-19. Αναφέρετε μερικά από τα φυσικά φαινόμενα που βίωσε ο προφήτης Δανιήλ όταν έβλεπε όραμα.

.....

Ο Δανιήλ έχασε τη σωματική του δύναμη καθώς εισήλθε στο όραμα. Ήταν τότε απόλυτα εξαρτημένος από τον Θεό για όσο διαρκούσε η εμπειρία. Αν και εκείνοι που ήταν μαζί του δεν είδαν το όραμα, η παρουσία του Θεού ήταν τόσο έντονη, που έτρεξαν να κρυφτούν τρομοκρατημένοι. Παρόλα αυτά, ο Θεός χρησιμοποιεί τα φυσικά φαινόμενα για να τραβήξει την προσοχή στον προφήτη, έτσι ώστε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο προφητικό μήνυμα.

Τι μας διδάσκει το Δευτ. 13/ιγ' 1-5 για το προφητικό χάρισμα;

.....

Αν και τα ορατά φαινόμενα δείχνουν ότι μια υπερφυσική δύναμη βρίσκεται σε δράση, αυτό δεν σημαίνει αυτόματα ότι το άτομο που τα βιώνει είναι εμπνευσμένο από τον Θεό. Ο Σατανάς μπορεί επίσης να παρουσιάσει υπερφυσικά σημάδια. Καμία μεμονωμένη απόδειξη δεν επιβεβαιώνει ένα προφητικό έργο. Πέρα από τα φυσικά φαινόμενα, οι προφύτες πρέπει να δοκιμάζονται. Οι υπερφυσικές εκδηλώσεις δεν αποτελούν από μόνες τους απόδειξη για το αληθινό προφητικό χάρισμα. Πρέπει να υπάρχουν όλες οι βιβλικές δοκιμασίες για να επικυρώσουμε κάποιον ως αγγελιοφόρο του Θεού. Η ιστορία, δυστυχώς, είναι γεμάτη από ψευδοπροφύτες (βλ. Ματθ. 7/ζ' 15).

ΣΚΕΨΗ: Γιατί, όμως, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν προσπαθούμε να μάθουμε αν κάτι υπερφυσικό προέρχεται πραγματικά από τον Θεό;

Δευτέρα 23 Νοεμβρίου

ΑΡΜΟΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Αν και εμείς οι άνθρωποι συχνά πέφτουμε σε αντιφάσεις και είμαστε αναξιόπιστοι, ο Θεός δεν λέει ψέματα (βλ. Αριθ. 23/κγ' 19). Τα προφητικά μηνύματα που δίνει μέσω των προφητών έχουν συνέπεια μεταξύ τους. Η αλήθεια Του είναι αμετάβλητη και αυτό φαίνεται σε κάθε μήνυμα που στέλνει.

Διαβάστε Ησ. 8/η' 20. Ποιο κρίσιμο σημείο επισημαίνει;

.....

Η Αγία Γραφή είναι πάντοτε το τελικό μέτρο σύγκρισης για κάθε ισχυρισμό περί θεοπνευστίας. Οι προφήτες πρέπει να δοκιμάζονται συγκρίνοντας τα όσα λένε με τα όσα λέει η Γραφή. Ένας αληθινός προφήτης ποτέ δεν θα αντιφάσκει, δεν θα υποτιμά ούτε θα αποσπά την προσοχή από τη βιβλική αλήθεια. Γι' αυτό και η γνώση των Γραφών είναι τόσο κρίσιμη για όσους θέλουν να ακολουθούν τον Κύριο και να μην εξαπατώνται από ψευδοδιδασκάλους ή ψευδοπροφήτες.

Στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, οι προφήτες που διαδέχονταν ο ένας τον άλλον βασίζονταν συχνά στα κείμενα των παλαιότερων προφητών, χρησιμοποιώντας τα ως οδηγό για το δικό τους έργο. Οι μεταγενέστεροι προφήτες φέρνουν στο φως περισσότερες λεπτομέρειες για τα σχέδια του Θεού και τη σωτηρία, όμως ποτέ δεν έρχονται σε αντίθεση με τις βασικές αρχές που είχε ήδη δώσει ο Θεός.

Τι μας διδάσκουν τα εδάφια Β' Πέτ. 1/α' 19-21, Ρωμ. 15/ε' 4 και Ιάκ. 1/α' 17 για τον Θεό και τα προφητικά μηνύματα που έχει δώσει κατά τη διάρκεια των αιώνων;

.....

Το θεμέλιο της Παλαιάς Διαθήκης για την κατανόηση του σχεδίου της σωτηρίας τέθηκε με την πρώτη προφητεία που έδωσε ο ίδιος ο Θεός στη Γένεση 3/γ' 15. Το σύστημα των θυσιών αποτελούσε παράδειγμα αυτού του σχεδίου, όμως οι λεπτομέρειες για το πώς ο Αμνός του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, θα ερχόταν, θα ζούσε και θα πέθαινε για την ανθρωπότητα, διευκρινίστηκαν βήμα προς βήμα σε μεταγενέστερες προφητείες. Η βιβλική καταγραφή δείχνει ότι ο Θεός αποκαλύπτει την αλήθεια όταν ο λαός Του είναι έτοιμος να την καταλάβει. Αυτό επιτρέπει την εμβάθυνση της κατανόησης της αλήθειας με κάθε νέα γενιά. Αυτό είναι που εννοούμε με την ιδέα της «αποκαλυπτόμενης αλήθειας» ή της «προοδευτικής αλήθειας». Δηλαδή, μια μεταγενέστερη γενιά έχει συχνά μια βαθύτερη κατανόηση της αλήθειας του Θεού από ό,τι μια προηγούμενη.

Υπάρχει, ωστόσο, ένα κρίσιμο σημείο που δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά: οι νέες αποκαλύψεις της αλήθειας δεν θα έρχονται ποτέ σε αντίθεση με την αλήθεια που ο Θεός είχε δώσει νωρίτερα.

Τρίτη 24 Νοεμβρίου

Η ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Με βάση την Α' Ιωάν. 4/δ' 1-3, το κριτήριο για το αν κάποιος είναι αληθινός προφήτης είναι το αν δέχεται ότι ο Ιησούς έγινε άνθρωπος. Αυτή η προϋπόθεση απορρίπτει αμέσως όσους αυτοαποκαλούνται προφίτες σε άλλες θρησκείες, καθώς και εκείνους που υποστηρίζουν ότι επικοινωνούν με τον πνευματικό κόσμο χωρίς να ανήκουν σε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία. Εάν κάποιος «δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε με σάρκα», αυτός ο άνθρωπος «δεν προέρχεται από τον Θεό» (Α' Ιωάν. 4/δ' 3).

Όταν ο Ιωάννης έγραψε αυτά τα εδάφια, σκεφτόταν τους ψευδοδιδασκάλους που διδασκαν ότι ο Ιησούς δεν ήταν άνθρωπος, αλλά απλώς φαινόταν σαν άνθρωπος. Αυτή η δοκιμασία, ωστόσο, προχωρά βαθύτερα. Δεν λέει μόνο ότι ένας προφήτης πρέπει να συμφωνεί ότι ο Ιησούς ήταν ένα υπαρκτό πρόσωπο που έζησε στη γη. Οι περισσότεροι χριστιανοί το πιστεύουν αυτό για τον Ιησού. Ο Ιωάννης ασχολούνταν με ένα πολύ συγκεκριμένο ζήτημα εκείνη την εποχή. Ωστόσο, τα προφητικά λόγια του Ιωάννη, αν και γράφτηκαν για μια συγκεκριμένη κατάσταση της εποχής εκείνης, εξακολουθούν να περιέχουν σημαντικές αλήθειες και για τις επόμενες γενιές.

Τι μας λένε τα ακόλουθα εδάφια για τον Ιησού; Ιωάν. 3/γ' 16, Β' Κορ. 5/ε' 21, Ιωάν. 11/ια' 25, Εβρ. 4/δ' 14, 15, Ιωάν. 14/ιδ' 1-3.

Οι αληθινοί προφίτες πρέπει να πιστεύουν ότι ο Ιησούς ήταν ο ενσαρκωμένος Θεός, αλλά ταυτόχρονα και ένας πραγματικός άνθρωπος. Πρέπει επίσης να αποδέχονται ολόκληρη την αλήθεια για τον Ιησού - την αποστολή Του, την αναμάρτητη ζωή Του, τον εξιλεωτικό Του θάνατο, την ανάστασή Του, τη διακονία Του ως Αρχιερέας στον ουρανό, καθώς και τη Δευτέρα Παρουσία Του. Αυτό είναι κάτι πολύ παραπάνω από μια διανοητική παραδοχή ότι ο Ιησούς έζησε στη γη. Ο Ιησούς πρέπει να είναι το κέντρο της διδασκαλίας ενός προφήτη και όχι απλώς κάτι που προστίθεται συμπληρωματικά. Τα μηνύματά του πρέπει να οδηγούν τους ανθρώπους σε μια σωτήρια σχέση με τον Ιησού.

Ο προφητικός λόγος, εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα, είναι ο προβολέας του Θεού που διαλύει το σκοτάδι μέσα μας, μέχρι ο Ιη-

σούς, ο Πρωινός Αστήρ, να ανατείλει στις καρδιές μας. Το προφητικό χάρισμα μας ενώνει μαζί Του και μας δείχνει συνεχώς Εκείνον.

Οι προφύτες που υψώνουν τον Ιησού δεν θα προσπαθήσουν να δημιουργήσουν δικούς τους ακόλουθους ούτε να προβάλουν τον εαυτό τους (Πράξεις 4/δ' 12). Θα είναι έτοιμοι να υπηρετήσουν και όχι να εκμεταλλευτούν εκείνους στους οποίους έχουν σταλεί. Ταυτόχρονα, όπως θα δούμε αύριο, οι προφύτες του Θεού ήταν άνθρωποι και, όπως όλοι μας, αμαρτωλοί που είχαν ανάγκη το ευαγγέλιο.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί είναι τόσο κρίσιμο για την πίστη μας να κατανοήσουμε ότι ο Ιησούς πέθανε ως αντικαταστάτης μας, υπομένοντας ο ίδιος την ποινή για τις αμαρτίες μας; Πώς αλλάζει η σχέση μας με τον Θεό όταν αντιλαμβανόμαστε αυτό το γεγονός; Και τελικά, τι απομένει από τον Χριστιανισμό αν αφαιρέσουμε αυτή τη διδασκαλία;

Τετάρτη 25 Νοεμβρίου

ΘΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στην Επί του Όρους Ομιλία (Ματθ. 5/ε'-7/ζ'), ο Ιησούς περιέγραψε τα θεμέλια της χριστιανικής εκκλησίας. Φαίνεται ότι η προφητική διακονία θα αποτελούσε μέρος αυτών των θεμελίων. Άλλωστε, ο Ιησούς προειδοποίησε ενάντια στους ψευδοπροφύτες, λέγοντας: «Επομένως, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε» (Ματθ. 7/ζ' 20).

Η ποιότητα ενός καρπού μπορεί να κριθεί μόνο μετά από ένα χρονικό διάστημα. Παρατηρώντας τον χαρακτήρα ενός προφήτη και βλέποντας τα αποτελέσματα των μηνυμάτων του, μπορούμε να διαπιστώσουμε αν αυτός ο προφήτης οδηγεί τους ανθρώπους προς τον Θεό ή τους απομακρύνει από Αυτόν.

Διαβάστε Ιων. 1/α' 1-3, Πράξ. 15/ιε' 36-39 και Γαλ. 2/β' 11-14. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για τους προφύτες;

.....
Όμως, το ότι κάποιος είναι προφήτης δεν σημαίνει ότι δεν αμαρτάνει ή ότι δεν κάνει ποτέ λάθη ως άνθρωπος. Βλέπουμε στα βιβλικά παραδείγματα του Ιωνά, του Παύλου και ακόμη και του Πέτρου λάθη ή ελαττώματα στον χαρακτήρα τους. Μόνο ο Θεός είναι αλάνθαστος, οι αγγελιοφόροι Του δεν είναι ποτέ. Οι προφύτες, όπως όλοι μας, έχουν αδυναμίες, αλλά η πορεία της ζωής τους πρέπει να είναι ξεκάθαρα στραμμένη προς τον Θεό, και δεν πρέπει να ακυρώνουν τη διακονία τους με έναν τρόπο ζωής που έρχεται σε αντίθεση με το μήνυμα που μοιράζονται.

Κανένας προφήτης δεν αντανάκλα απόλυτα το παράδειγμα του Ιησού, αλλά ένας αληθινός προφήτης είναι αφοσιωμένος στις αρχές

και στον τρόπο ζωής της βασιλείας του Θεού (Ματθ. 7/ζ' 16-20). Οποιοσδήποτε ισχυρίζεται ότι είναι αγγελιοφόρος του Θεού και ο τρόπος ζωής του έρχεται σε κραυγαλέα αντίθεση με το μήνυμα που μεταφέρει, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με καχυποψία.

Αν και η προφητική κλήση είναι δύσκολη, πολλοί προφήτες έδειξαν «καλούς καρπούς» κατά τη διάρκεια της διακονίας τους. Για παράδειγμα, ο Μωυσής οδήγησε με επιτυχία τον λαό Ισραήλ μέσα από την έρημο (Δευτ. 34/λδ' 10-12). Η πίστη του Αγγαίου ενθάρρυνε τους κατοίκους της Ιουδαίας να ξεκινήσουν την ανοικοδόμηση του δεύτερου ναού, η οποία είχε σταματήσει για 19 χρόνια (Αγγ. 1/α' 12). Το έργο του Ησαΐα παρέμεινε σταθερό καθώς στήριξε τέσσερις βασιλιάδες της Ιουδαίας, οδηγώντας τους σε μια ταραχώδη περίοδο και δείχνοντας τους τον δρόμο για τον Μεσσία (Ησ. 39/λθ' 5, 6, Ησ. 53/νγ' 4-6). Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ειλικρινή εξομολόγηση του Δαβίδ (Δαν. 9/θ' 15) ή τη γεμάτη δάκρυα αφοσίωση του Ιερεμία (Ιερ. 9/θ' 1). Παρά το γεγονός ότι συχνά υπέφεραν διωγμούς και κακομεταχείριση, οι προφήτες του Θεού έδειχναν πάντα γνήσια αγάπη για Εκείνον και τον λαό Του, χαρακτηριστικό μιας καρποφόρας διακονίας.

ΣΚΕΨΗ: Πόσες φορές σάς έχουν απογοητεύσει άνθρωποι του Θεού με τις πράξεις τους ή τα ελαττώματα του χαρακτήρα τους; Ποιο σημαντικό μάθημα μπορείτε να πάρετε από μια τέτοια εμπειρία;

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου

ΕΚΠΛΗΡΩΜΕΝΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Οι άνθρωποι συχνά θεωρούν τον προφήτη ως κάποιον που προβλέπει το μέλλον, αλλά αυτό είναι μόνο μία πτυχή του έργου του. Το έργο ενός προφήτη περιλαμβάνει πολύ περισσότερα από όσα φανταζόμαστε. Οι προφήτες οδηγούν τους ανθρώπους στον Λόγο του Θεού και παρέχουν συμβουλές, προειδοποιήσεις και ενθάρρυνση.

Εκτός από το να βοηθούν τους ανθρώπους να γνωρίζουν και να προετοιμάζονται για μελλοντικά γεγονότα, γιατί οι προφήτες προβλέπουν το μέλλον; Δείτε Ιερ. 28/κη' 9, 15-17.

Οι εκπληρωμένες προφητείες είναι ένας άλλος τρόπος για να δοκιμάσουμε έναν προφήτη. Οι προβλέψεις ενός αληθινού προφήτη πρέπει να εκπληρώνονται ακριβώς όπως έχουν προφητευτεί: «Όταν κάποιος προφήτης μιλήσει εξ ονόματος του Κυρίου, και ο λόγος δεν γίνει ούτε συμβεί, αυτός ο λόγος είναι που ο Κύριος δεν μίλησε· τον

μίλησε ο προφήτης μέσα από υπερηφάνεια· δεν θα φοβηθείτε απ' αυτόν» (Δευτ. 18/ιη' 22). Αυτή η δοκιμασία μπορεί να είναι δύσκολο να εφαρμοστεί, επειδή ορισμένες προφητείες είναι υπό όρους, δηλαδή, μπορεί να μην συμβούν όπως προβλέφθηκαν από τον προφήτη, εάν εκπληρωθούν ορισμένες προϋποθέσεις.

Βλέπουμε αυτή την αρχή με τον Ιωνά και την προειδοποίησή του κατά της Νινευή. Το κήρυγμα του Ιωνά φαίνεται αρκετά σύντομο και ξεκάθαρο: «Ακόμα 40 ημέρες, και η Νινευή θα καταστραφεί» (Ιων. 3/γ' 4). Ωστόσο, αυτό δεν συνέβη όπως είχε προβλέψει. Γιατί; Διαβάστε Ιερ. 18/ιη' 7-10. Τι μας διδάσκει αυτό το κείμενο σχετικά με τις υπό όρους προφητείες;

.....

Οι υπό όρους προφητείες είναι προφητείες που εξαρτώνται από τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι ανταποκρίνονται στα μηνύματα του Θεού. Αν οι άνθρωποι αλλάξουν τη στάση και τη συμπεριφορά τους, το προαναγγελθέν συμβάν μπορεί να μην συμβεί. Οι κάτοικοι της Νινευή πήραν στα σοβαρά την πρόβλεψη του Ιωνά, άλλαξαν τον τρόπο ζωής τους, και έτσι ο Θεός δεν τους κατέστρεψε (Ιων. 3/γ' 10). Όταν οι μεταγενέστερες γενιές ξέχασαν αυτήν την προφητική προειδοποίηση και η Νινευή έγινε ξανά ένας τόπος κακίας και σκληρότητας, ο Θεός την κατέστρεψε. Ο Θεός γνωρίζει το μέλλον, εμείς όμως όχι. Οι επιλογές μας καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό το μέλλον που μας περιμένει.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί είναι σημαντικό να καταλάβουμε τη σημασία της υπό όρους προφητείας; Πώς θα μπορούσε αυτή η κατανόηση να μας βοηθήσει να αντιληφθούμε καλύτερα τη βιβλική αλήθεια;

Παρασκευή 27 Νοεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:07'

«ΓΕΥΘΕΙΤΕ ΚΑΙ ΔΕΣΤΕ»

Από την πρώτη στιγμή μέχρι και σήμερα, οι Αντβεντιστές που δέχτηκαν την Έλεν Χουάιτ ως προφήτισσα αντιμετώπισαν δυσκολίες, όπως ακριβώς συνέβη και με πολλούς προφήτες στην Αγία Γραφή. Μετά το πρώτο όραμα της Έλεν Χουάιτ τον Δεκέμβριο του 1844, ορισμένοι αμφισβήτησαν τους προφητικούς της ισχυρισμούς. Αυτό οδήγησε τους Αντβεντιστές που τηρούσαν το Σάββατο (τους μετέπειτα Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας) να αναπτύξουν επιχειρήματα για να υποστηρίξουν το προφητικό της χάρισμα.

Πρώτον, έδωσαν βιβλικές αποδείξεις ότι το προφητικό χάρισμα παραμένει στην εκκλησία μέχρι το τέλος των καιρών. Υποστήριξαν ότι η Αγία Γραφή επιβεβαιώνει τη σύγχρονη εμφάνιση του χαρίσματος

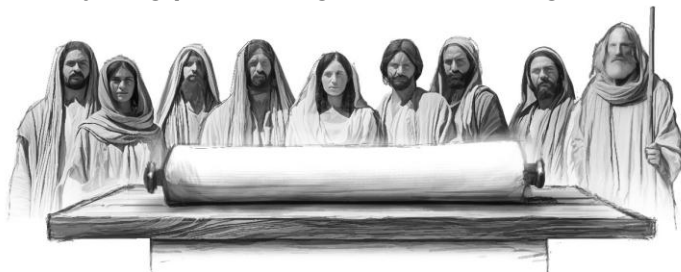
της προφητείας. Βασιζόμενοι στο βιβλίο του Ιωήλ (κεφ. 2/β'), στην Αποκάλυψη (12/ιβ' 17) και σε άλλα εδάφια, εξήγησαν ότι το προφητικό χάρισμα θα ήταν εμφανές στις "έσχατες ημέρες" και θα αποτελούσε "αναγνωριστικό σημάδι" του λαού του Θεού στους έσχατους καιρούς (Gerhard Pfandl, «Το χάρισμα της προφητείας και το υπόλοιπο της Εκκλησίας του Θεού», στο κεφ. 4, Το χάρισμα της προφητείας).

Δεύτερον, οι πρώτοι Αντβεντιστές παρατήρησαν ότι το χάρισμα της Έλεν Χουάιτ είχε θετική επιρροή στους πιστούς. Για παράδειγμα, οι προφητικές της αποκαλύψεις βοήθησαν στην ενότητα των πιστών που συμμετείχαν στις «Συνόδους του Σαββάτου» στα τέλη της δεκαετίας του 1840, όταν υπήρχαν διαφωνίες σε βιβλικά δόγματα. Το χάρισμά της συνέχισε να αποδίδει «καλούς καρπούς» στις δεκαετίες που ακολούθησαν, και τα συγγράμματά της συνεχίζουν να έχουν μεγάλη επιρροή στην εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας.

Ένα τρίτο επιχείρημα για την υπεράσπιση της Έλεν Χουάιτ σχετίζεται με τα υπερφυσικά στοιχεία που χαρακτήριζαν τις εμπειρίες των οραμάτων της. Όπως έχουμε σημειώσει προηγουμένως, κατά τη διάρκεια των οραμάτων της, η Έλεν Χουάιτ παρουσίαζε υπερφυσικά φαινόμενα - μεταξύ άλλων, ανέφερε γεγονότα και περιστάσεις που της ήταν άγνωστα, αποκάλυπτε μελλοντικά συμβάντα, επιδείκνυε δύναμη πέρα από τη φυσιολογική, ενώ δεν ήταν σε θέση να ελέγξει ή να επηρεάσει τον χρόνο έναρξης των οραμάτων της.

Οι Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας συνεχίζουν και σήμερα να τονίζουν αυτά τα επιχειρήματα για την εγκυρότητα του χαρίσματος της Έλεν Χουάιτ. Παρόλο που αυτά τα επιχειρήματα είναι ισχυρά, μια ακλόνητη «απόδειξη» του χαρίσματος της Έλεν Χουάιτ είναι η προσωπική εμπειρία με τα γραπτά της. Όπως προέτρεψε ο ψαλμωδός Δαβίδ: «Γευθείτε και δέστε ότι ο Κύριος είναι αγαθός» (Ψαλ. 34/λδ' 8). Μόνο όταν διαβάζουμε με προσευχή τα γραπτά της Έλεν Χουάιτ μπορούμε να αξιολογήσουμε την προφητική της ιδιότητα.

10. ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Επειδή, ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυελούς, και διερευνάει τους συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς» Εβραίου 4/δ' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας διαβάστε: Έξ. 4/δ' 10-16, Λουκ. 8/η' 22-25, Ιωάν. 3/γ' 1-10, Πράξ. 16/ις' 25-34, Α' Κορ. 5/ε' 1-5, Λουκ. 7/ζ' 28.

Μια δήλωση του Γκύντερ Σαμπόφσκι στην κρατική τηλεόραση της Ανατολικής Γερμανίας, στις 9 Νοεμβρίου 1989, πυροδότησε την πτώση του Τείχους του Βερολίνου. Ο Σαμπόφσκι, μιλώντας ως εκπρόσωπος τύπου, τα “θαλάσσωσε” κατά τη διάρκεια μιας ζωντανής συνέντευξης τύπου. Αντί να ανακοινώσει ότι οι Ανατολικογερμανοί θα μπορούσαν να επισκεφθούν τη Δυτική Ευρώπη μετά από μια χρονοβόρα διαδικασία έκδοσης βίζας, απλώς είπε ότι οι Ανατολικογερμανοί θα είχαν το δικαίωμα να επισκεφθούν τη Δυτική Ευρώπη. Όταν ένας δημοσιογράφος ρώτησε πότε θα τεθεί σε ισχύ αυτή η αλλαγή, ο Σαμπόφσκι απάντησε: «Απ' όσο γνωρίζω, αυτό τίθεται σε ισχύ... αμέσως, χωρίς καθυστέρηση». Μέσα σε λίγα λεπτά, ο κόσμος άρχισε να τρέχει προς τα φυλάκια των συνόρων, απαιτώντας να τους επιτρέψουν να περάσουν, όπως ακριβώς είχε ανακοινώσει η κυβέρνηση.

Συχνά ανατίθεται σε ανθρώπους η εξουσία να μιλούν εκ μέρους μιας εταιρείας ή ακόμα και μιας χώρας. Τι συμβαίνει όμως με εκείνους που μιλούν εκ μέρους του Θεού; Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε τι είδους εξουσία έχουν οι προφύτες της Αγίας Γραφής και ποια εξουσία - αν υπάρχει - έχουν οι προφύτες που δεν έγραψαν ποτέ κάποιο βιβλίο της Αγίας Γραφής, όπως ο προφύτες Νάθαν, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, και, ναι, ακόμη και η Έλεν Χουάιτ.

Κυριακή 29 Νοεμβρίου

Η ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Προτού επιτρέψετε σε κάποιον να μιλήσει εκ μέρους σας, δεν θα φροντίζατε να βεβαιωθείτε ότι είναι άνθρωπος εμπιστοσύνης; Θα ήταν σημαντικό να ξέρει τις απόψεις σας και να τις μεταφέρει με ακρίβεια.

Διαβάστε Έξ. 2/β' 11-15 και Έξ. 3/γ' 1-3, 10-13. Πώς η εμπειρία του Μωυσή ως βοσκός τον βοήθησε ώστε να γίνει εκπρόσωπος του Θεού;

.....

Ο Μωυσής πέρασε τα πρώτα 40 χρόνια της ζωής του παίρνοντας την καλύτερη εκπαίδευση που είχε να προσφέρει η Αίγυπτος, όμως αυτό δεν ήταν αρκετό για να τον προετοιμάσει ως αγγελιοφόρο του Θεού. Χρειάστηκε να περάσει τα επόμενα 40 χρόνια στην έρημο ως βοσκός, μακριά από κάθε τι κοσμικό που θα μπορούσε να του αποσπάσει την προσοχή. Από πολλές απόψεις, έπρεπε να ξεχάσει πολλά από όσα είχε μάθει ως πρίγκιπας. Πριν βοηθήσει στην απελευθέρωση του Ισραήλ, ο Μωυσής έπρεπε πρώτα να γνωρίσει καλά τον Θεό, αφού Αυτόν θα εκπροσωπούσε.

Διαβάστε Έξ. 4/δ' 10-16. Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτή τη συζήτηση μεταξύ του Θεού και του Μωυσή για τον τρόπο με τον οποίο καλούνται οι προφύτες και για το πώς επιτελούν το έργο τους;

.....

Ο Μωυσής κλήθηκε να αναλάβει τον ρόλο του Θεού, με τον Ααρών να λειτουργεί ως το "στόμα" του Μωυσή (Έξ. 4/δ' 16, βλ. επίσης Έξ. 7/ζ' 1). Όπως έκανε με τον Μωυσή και τον Ααρών, ο Θεός βοηθά τους προφύτες Του να βρουν τον καλύτερο τρόπο για να μεταφέρουν το μήνυμα που Εκείνος τους δίνει.

Ο Μωυσής γνώριζε ότι στο παρελθόν είχε αποτύχει. Θυμόταν την τελευταία του συνάντηση με τους ομοεθνείς του Ισραηλίτες, όταν η εξουσία του είχε αμφισβητηθεί (Έξ. 2/β' 14). Ο Θεός καταλάβαινε την ανησυχία του Μωυσή και αντιμετώπισε με υπομονή τους φόβους του. Κάθε δικαιολογία είχε πλέον καταρριφθεί, όμως, ακόμη και τότε, ο Μωυσής αντιστάθηκε στο κάλεσμά. Οι φόβοι του είχαν μετατραπεί σε απιστία. Με τη διστακτικότητά του, αμφισβήτησε την ικανότητα του Θεού να τον χρησιμοποιήσει. Τότε ήταν που ο Θεός έδωσε μια ξεκάθαρη διαταγή για να κινητοποιήσει τον διστακτικό προφήτη (Έξ. 3/γ' 14-17).

ΣΚΕΨΗ: Μπορεί να μην είστε προφύτες, αλλά τι σας κάλεσε ο Θεός

να κάνετε για Εκείνον κατά τη διάρκεια της ζωής σας; Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να προετοιμαστείτε για αυτό το κάλεσμα;

Δευτέρα 30 Νοεμβρίου

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Πού βασιζόταν η εξουσία του Ιησού; Ποια ήταν τα αποδεικτικά στοιχεία αυτής της εξουσίας; Δες Ματθ. 21/κα' 23-27 και Ιωάν. 17/ιζ' 2.

.....

Ενώ ο Ιησούς δίδασκε, οι ιερείς Τον πλησίασαν και απαίτησαν να μάθουν ποιος Του είχε δώσει την εξουσία να κάνει αυτό το έργο. Άλλωστε, ο Ιησούς δεν είχε αποφοιτήσει από καμία τοπική σχολή, ούτε είχε εκπαιδευτεί στις παραδοσιακές σχολές των ραβίνων. Αντί να απαντήσει απευθείας, ο Ιησούς τούς έδειξε τον δρόμο προς την απάντηση, ρωτώντας τους επικριτές Του για την αδιαμφισβήτητη εξουσία που επέδειξε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Αρνούμενοι να απαντήσουν, οι ιερείς απέρριψαν όχι μόνο τη δύναμη του Θεού που στήριζε τον Ιωάννη, αλλά και την εξουσία του Ιησού που, όπως και ο Ιωάννης, ήταν σταλμένος από τον Θεό.

Τι μας λένε επίσης τα παρακάτω εδάφια για την εξουσία του Ιησού; Ματθ. 7/ζ' 28, 29, Μάρκ. 1/α' 21-27· Λουκ. 8/η' 22-25, Λουκ. 9/θ' 1, Ιωάν. 5/ε' 25-27 και Ιωάν. 7/ζ' 38.

.....

Όλη η εξουσία ανήκει στον Ιησού, καθώς Εκείνος είναι ο Δημιουργός της ανθρωπότητας (Ιωάν. 1/α' 3) και ο Σωτήρας της (Ρωμ. 3/γ' 24). Αυτός είναι ο Λόγος του Θεού. Η θεϊκή εξουσία που είχε ο Ιησούς κατά την επίγεια ζωή και διακονία Του ήταν αδύνατον να αντιγραφεί ή να δημιουργηθεί από οποιονδήποτε άλλον. Η διδασκαλία Του άφηνε έκπληκτους τους ακροατές, γιατί δίδασκε ως Κάποιος που έχει πραγματική εξουσία (Ματθ. 7/ζ' 29).

Όλα τα Ευαγγέλια καταγράφουν αυτή την υπερφυσική προφητική εξουσία του Ιησού. Ο Ιησούς συγχωρούσε αμαρτίες (Μάρκ. 2/β' 10, 11), έδιωχνε δαιμόνια (Μάρκ. 3/γ' 15) και γνώριζε τις σκέψεις των ανθρώπων (Ιωάν. 2/β' 24, 25). Ανάσταине νεκρούς και πρόσφερε αιώνια ζωή (Ιωάν. 10/ι' 28). Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας Του, ο Ιησούς ασκούσε την εξουσία που Του έδωσε ο Θεός Πατέρας (Ιωάν. 17/ιζ' 2). Βρισκόταν σε συνεχή εξάρτηση και συνεργασία με τον Πατέρα (Ιωάν. 5/ε' 19), ενώ συχνά αναφερόταν στις Γραφές, οι οποίες - όπως έλεγε - έδιναν μαρτυρία για Εκείνον. Επίσης, ο Ιησούς κατείχε απόλυτη εξουσία και μπορούσε να τη μεταβιβάζει στους μα-

θητές Του (Μάρκ. 6/ς' 7). Ο Θεός, ως ο Λόγος, φανέρωσε την αλήθεια Του στους προφήτες και μίλησε στον κόσμο μέσα από αυτούς (Αποκ. 19/θ' 10).

ΣΚΕΨΗ: Ακόμα και με όλες τις αποδείξεις που έδωσε ο Ιησούς, μερικοί άνθρωποι εξακολουθούσαν να Τον απορρίπτουν. Πώς μπορούμε να προσέξουμε να μην πέσουμε στην ίδια παγίδα της απιστίας, παρά τα τόσα σημάδια που μας έχουν δοθεί για να πιστέψουμε;

Τρίτη 1 Δεκεμβρίου

ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η Αγία Γραφή προέρχεται από την αποκάλυψη που έδωσε ο Θεός μέσω των προφητών Του. Δίνει απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα της ζωής και είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο ο Θεός αποκαλύπτεται στο ανθρώπινο γένος. Μέσα από την Αγία Γραφή, μαθαίνουμε τον λόγο ύπαρξης του ανθρώπου, τον χαρακτήρα και το θέλημα του Θεού, καθώς και τον σκοπό που Εκείνος έχει για τη ζωή μας. Η Αγία Γραφή είναι το αληθινό μέτρο για όσα πιστεύουμε και ο οδηγός που μας δείχνει πώς να παίρνουμε σωστές αποφάσεις στη ζωή. Είναι η βάση για τον τρόπο που βλέπει ένας Χριστιανός τη ζωή και το θεμέλιο για κάθε αλήθεια που μας φανέρωσε ο Θεός. Είναι ο οδηγός για το τι πιστεύουμε και για το πώς πρέπει να ζούμε.

Έχουμε την ελευθερία είτε να δεχτούμε είτε να απορρίψουμε τον Λόγο του Θεού. Δεν χρειάζεται, όμως, να φτάσουμε σε ακραίες πράξεις, όπως ο βασιλιάς Ιωακείμ που έκαψε την Αγία Γραφή (βλ. Ιερ. 36/λς' 22-27), για να δείξουμε την άρνησή μας. Το να την αγνοούμε, ακόμη και όταν ισχυριζόμαστε ότι την αποδεχόμαστε, είναι εξίσου προβληματικό. Όταν ανακαλύπτουμε και αποδεχόμαστε τον Λόγο του Θεού, μπορούμε, όπως ο βασιλιάς Ιωσίας, να μεταμορφωθούμε και να οδηγήσουμε και άλλους στον Θεό (βλ. Β' Βασ. 22/κβ' 10-13). Σήμερα, οι άνθρωποι συχνά προσεγγίζουν την Αγία Γραφή με επικριτικό ή ειρωνικό πνεύμα. Κάποιοι θεωρούν ότι είναι ξεπερασμένη σε σχέση με τα σύγχρονα ήθη (κάτι που συνήθως ισχύει, και μάλιστα έτσι οφείλει να είναι). Πολλοί τη χλευάζουν επειδή έρχεται σε αντίθεση με τις "επιστημονικές" ή πολιτιστικές τάσεις της εποχής.

Στον Χριστιανισμό, πολλοί χρησιμοποιούν την Αγία Γραφή μόνο και μόνο για να υποστηρίξουν τις δικές τους απόψεις, αντί να την αφήσουν να τους αλλάξει εσωτερικά και να τους κάνει καλύτερους ανθρώπους. Άλλοι πάλι, την εξηγούν με τέτοιο τρόπο που στο τέλος καταλήγουν να την αγνοούν, θεωρώντας ότι αυτά που γράφει δεν έχουν καμία πραγματική σημασία ή εφαρμογή στη σύγχρονη καθη-

μερινότητά τους.

Ένας από τους πιο εύκολους, και ίσως ο πιο συνηθισμένος τρόπος να απορρίψει κανείς το κύρος της Αγίας Γραφή, είναι απλώς να την αγνοεί, να μην αφιερώνει χρόνο για να τη διαβάσει και να εφαρμόσει όσα λέει στη ζωή του.

Ποια επίδραση είχε ο προφορικός Λόγος του Θεού στις ακόλουθες περιπτώσεις; Βλέπε Ιερ. 38/λη' 1-4, Ιωάν. 3/γ' 1-10 και Πράξ. 16/ις' 25-34.

.....
Στα αρχαία χρόνια, τα υλικά γραφής ήταν σπάνια και ακριβά. Επιπλέον, πολλοί άνθρωποι δεν ήξεραν να διαβάζουν, γι' αυτό ο προφορικός Λόγος του Θεού μέσω των προφητών Του ήταν απαραίτητος.

Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ο Λόγος του Θεού - είτε προφορικός είτε γραπτός - μπορεί να διεισδύσει στην καρδιά, να φανερώσει την αμαρτία και να φέρει διόρθωση και αποκατάσταση. Ο Λόγος μάς καλεί σε μετάνοια και υπακοή (Πράξ. 5/ε' 29, βλ. επίσης Εβρ. 4/δ' 12). Και αυτό εξηγεί συχνά γιατί πολλοί άνθρωποι, αν και θα έπρεπε να γνωρίζουν την αλήθεια, την απορρίπτουν. Δεν τους αρέσει που ο Λόγος τούς ζητάει να αλλάξουν τη ζωή τους.

Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Το εδάφιο Ωσηέ 12/ιβ' 13 ξεκαθαρίζει ότι «με προφήτη ανέβασε ο Κύριος τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, και με προφήτη διαφυλάχτηκε». Ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα των προφητών ήταν να κρατούν τον λαό ασφαλή και να τον καθοδηγούν στις αποφάσεις του.

Μέσα από βιβλικά κείμενα, όπως Κριτ. 4/δ' 4-8, Β' Χρον. 20/κ' 14-17, Έξ. 12/ιβ' 1-3 και Δευτ. 1/α' 9-16, γίνεται σαφές ότι οι προφύτες δεν ήταν απλοί παρατηρητές. Αντίθετα, κατείχαν κεντρικό ρόλο: λειτουργούσαν ως ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον Θεό και τον λαό Του, αποκαλύπτοντας το θεϊκό σχέδιο και καθοδηγώντας τον λαό σε κρίσιμες στιγμές της ιστορίας της. Σε περιόδους πολέμου και κρίσης, οι προφύτες ήταν το μέσο με το οποίο ο Θεός προσέφερε κατεύθυνση, ενθάρρυνση και ελπίδα στον λαό και στους ηγέτες τους, όπως έκανε μέσω του Ιααζιήλ και της Δεββώρας. Οι προφύτες έδιναν επίσης οδηγίες για τις γιορτές και τη λατρεία (Έξ. 12/ιβ' 1-3). Άλλες φορές, ο Θεός μιλούσε στους προφύτες για θέματα που αφορούσαν τη διοίκηση του έθνους. Με λίγα λόγια, ο Θεός δεν άφηνε κανέναν τομέα της ζωής του Ισραήλ χωρίς καθοδήγηση, φροντίζοντας να τους συμ-

βουλεύει πάντα μέσα από τους εκλεκτούς αγγελιοφόρους Του.
Σε ποιους συγκεκριμένους τομείς βοήθησε το προφητικό χάρισμα την οργάνωση και τη διοίκηση της πρώτης χριστιανικής εκκλησίας; Πράξ. 6/ζ' 1-7, Α' Κορ. 5/ε' 1-5, Α' Κορ. 7/ζ' 10-16, Τίτ. 1/α' 5.

.....
Φανταστείτε να ξεκινάτε έναν νέο οργανισμό χωρίς εγχειρίδιο λειτουργίας και χωρίς ορατό ηγέτη. Ένας τέτοιος οργανισμός είναι βέβαιο ότι θα αντιμετωπίσει σοβαρές προκλήσεις. Κατά μια έννοια, αυτή ήταν η κατάσταση στην πρώτη χριστιανική εκκλησία. Ο Ιησούς είχε αναληφθεί και δεν ήταν πλέον μαζί με τους μαθητές Του. Είχαν μια ξεκάθαρη εντολή από Εκείνον: «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύττε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» (Μάρκ. 16/ις' 15). Αν και είχε γίνει η επιλογή των Δώδεκα Αποστόλων, δεν υπήρχε ένα ξεκάθαρο οργανωτικό σύστημα για να τους βοηθήσει στο ξεκίνημα.

Η πρώτη εκκλησία ήρθε αντιμέτωπη με πολλές προκλήσεις: πώς θα οργανωθεί, πώς θα στηθεί ένα σχέδιο για να εξαπλωθεί το μήνυμά της και πώς θα προστατευτεί από ψεύτικες διδασκαλίες ή κακές συμπεριφορές. Στην πραγματικότητα, το προφητικό χάρισμα που λειτουργούσε στην πρώτη εκκλησία έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διατήρηση και την προστασία της (Πράξ. 13/ιγ' 1, 2). Είναι δύσκολο, μάλιστα, να φανταστεί κανείς πώς θα μπορούσε καν να ξεκινήσει η πρώτη εκκλησία αν το προφητικό χάρισμα δεν τη βοηθούσε να οργανωθεί και να προχωρήσει το έργο της.

ΣΚΕΨΗ: Ορισμένοι άνθρωποι φαίνονται επιφυλακτικοί απέναντι στην "οργανωμένη θρησκεία". Παρά τις όποιες δυσκολίες, ποια είναι τα πλεονεκτήματά του να ανήκει κανείς σε μια οργανωμένη εκκλησία; Τι μπορείτε να προσφέρετε και τι να κερδίζετε συμμετέχοντας σε κάτι που είναι πολύ μεγαλύτερο από εσάς τους ίδιους;

Πέμπτη 3 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΑ

Διαβάστε Α' Χρον. 29/κθ' 29 και Β' Χρον. 9/θ' 29. Τι παρατηρείτε σχετικά με μερικούς από τους προφήτες που αναφέρονται σε αυτά τα δύο εδάφια;

.....
Υπήρχαν πολλοί προφήτες, όπως ο Νάθαν, ο Γάδ, ο Αχιά και ο Ιδδώ, οι οποίοι ήταν αναγνωρισμένοι προφήτες, αλλά τα βιβλία τους δεν συμπεριλήφθηκαν στην Αγία Γραφή.

Διαβάστε Α' Βασ. 11/α' 29-39 και Λουκ. 7/ζ' 28. Τι λένε αυτά τα εδάφια για την εξουσία που είχαν οι προφήτες των οποίων τα λόγια δεν

καταγράφηκαν στην Αγία Γραφή;

.....

Αν και δεν γνωρίζουμε γιατί ο Θεός επέτρεψε τα μηνύματα ορισμένων προφητών να συμπεριληφθούν στην Αγία Γραφή ενώ άλλων όχι, ξέρουμε όμως ότι οι προφήτες που έμειναν εκτός του Βιβλικού Κανόνα ήταν εξίσου θεόπνευστοι. Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι τα πνευματικά χαρίσματα, συμπεριλαμβανομένου του προφητικού, θα συνεχίσουν να υπάρχουν μέχρι το τέλος του κόσμου. Προλέγει ότι θα υπάρξουν προφήτες και μετά την εποχή της Αγίας Γραφής, «για την τελειοποίηση των αγίων, για το έργο της διακονίας, για την οικοδομή του σώματος του Χριστού· μέχρις ότου, ανεξαιρέτα όλοι, να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης» (Εφεσ. 4/8' 12, 13). Αυτοί θα υπάρχουν «πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής» (Ιωήλ 2/β' 31).

Όταν ο Δαβίδ διέπραξε μοιχεία και φόνο, ο Θεός έστειλε τον προφήτη Νάθαν να τον ελέγξει (Β' Σαμ. 12/ιβ' 7-14). Παρόλο που ο Νάθαν δεν είχε γράψει κάποιο βιβλίο της Αγίας Γραφής, ο Δαβίδ δεν αμφισβήτησε το κύρος του. Αυτό συμβαίνει γιατί η αυθεντία των λόγων ενός προφήτη βασίζεται στη θεοπνευστία του και όχι στο αν το έργο του συμπεριλήφθηκε ή όχι στον Λόγο του Θεού. Παρόλα αυτά, όλοι οι αληθινοί προφήτες που δεν ανήκουν στην Αγία Γραφή - ειδικά όσοι εμφανίστηκαν σε μεταγενέστερες εποχές, όπως η Έλεν Χουάιτ - πίστευαν ότι ο τελευταίος λόγος ανήκει στην Αγία Γραφή. Τα μηνύματά τους έπρεπε να συμφωνούν με αυτήν και σε καμία περίπτωση δεν την αντικαθιστούν.

ΣΚΕΨΗ: Η Έλεν Χουάιτ έγραψε: «Ο Κύριος επιθυμεί να μελετάτε τις Αγίες σας Γραφές. Ό,τι άλλο μας έχει φανερώσει, δεν προορίζεται για να την αντικαταστήσει. Αυτό το φως έχει σκοπό να οδηγήσει τα θολωμένα μυαλά στον Λόγο Του, ο οποίος, αν αφομοιωθεί σωστά, γίνεται το αίμα που δίνει ζωή στην ψυχή» (Selected Messages, βιβλίο 3, σελ. 29). Πόσο καλά εμείς, ως εκκλησία, δίνουμε προσοχή σε αυτά τα λόγια της;

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:05'

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΜΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Οι προφήτες μιλούν με εξουσία και εγκυρότητα, επειδή ο Θεός τούς επέλεξε ως αγγελιοφόρους Του. Υπάρχουν οι βιβλικοί προφήτες (εκείνοι των οποίων τα κείμενα έγιναν μέρος της Αγίας Γραφής), οι εξωβιβλικοί προφήτες (εκείνοι που δεν έγραψαν κάποιο βιβλίο που να συμπεριλαμβάνεται στην Αγία Γραφή) και οι μεταβιβλικοί προφή-

τες (εκείνοι που εμφανίζονται μετά τους χρόνους της Καινής Διαθήκης). Όλοι ήταν εξίσου θεόπνευστοι και τα μηνύματά τους έφεραν τη σφραγίδα της θεϊκής αυθεντίας.

Η Έλεν Χουάιτ ανήκει στην ομάδα των μεταβιβλικών, εξωβιβλικών προφητών. Ωστόσο, οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας δεν θεωρούν τα συγγράμματά της προσθήκη στην Αγία Γραφή, ούτε ισότιμα με αυτήν. Τα γραπτά της είναι, παρόλα αυτά, επίκαιρα και μιλούν με εξουσία, ένα σημείο που τόνισε και η ίδια: «Σε αυτές τις επιστολές που γράφω, στις μαρτυρίες που παραθέτω, σας παρουσιάζω εκείνο που ο Κύριος παρουσίασε σε μένα. Σε κανένα άρθρο μου στην εφημερίδα δεν εκφράζω απλώς τις δικές μου ιδέες. Είναι αυτά που ο Θεός μου αποκάλυψε σε όραμα - οι πολύτιμες ακτίνες φωτός που λάμπουν από τον θρόνο» (Selected Messages, βιβλίο 1, σελ. 29).

Σε πλήρη συμφωνία με την Αγία Γραφή, η Έλεν Χουάιτ επισημαίνει την πραγματικότητα της αμαρτίας και την ανάγκη μας για τον Ιησού, τη μόνη ελπίδα για αιώνια ζωή, η οποία δίνεται μέσω της χάρης σε όλους όσοι την αποδέχονται με πίστη, ένα ακόμη ισχυρό θέμα στα μηνύματά της.

Μέσα από τα μηνύματά της (ή μάλλον, τα μηνύματα του Θεού μέσω αυτής), βλέπουμε τη διαμάχη μεταξύ καλού και κακού, που ξεκινά από την πτώση του Εωσφόρου στον ουρανό φτάνοντας μέχρι το τέλος των αιώνων, όταν η αμαρτία και το κακό, μαζί με τον Σατανά και τους έκπτωτους αγγέλους του, θα εξαλειφθούν για πάντα. Τα έργα της Έλεν Χουάιτ μάς βοηθούν να καταλάβουμε καλύτερα τις αρχές της Αγίας Γραφής σε σχέση με τις ημέρες που ζούμε. Μιλάει, για παράδειγμα, για τον κίνδυνο της ένωσης Εκκλησίας και Κράτους και για τη σημασία της θρησκευτικής ελευθερίας. Προειδοποιεί για την κατάρτιση της ηθικής. Εξυψώνει τον νόμο του Θεού και τη σημασία του. Και παρόλο που η κατανόησή μας, για παράδειγμα, για το «χάραγμα του θηρίου» ασφαλώς δεν βασίζεται στα δικά της γραπτά, τα λόγια της μας δίνουν υπέροχες διευκρινίσεις για τα έσχατα γεγονότα.

Επιπλέον, δίνει έμφαση στην πρακτική εφαρμογή της χριστιανικής ζωής. Τα μηνύματά της για την πνευματικότητα, την υγεία, την εκπαίδευση, τις οικογενειακές σχέσεις, την ανατροφή των παιδιών, την ηθική ζωή και πολλά άλλα, έχουν βοηθήσει πολλούς να αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους και έτσι να βιώσουν μια καλύτερη ποιότητα ζωής σε πολλά επίπεδα.

Τα γραπτά της Έλεν Χουάιτ δεν βρίσκονται στην Αγία Γραφή, αλλά ο Θεός τη χρησιμοποίησε για να καθοδηγήσει τους πιστούς που ζουν στις τελευταίες ημέρες της ιστορίας της γης. Τα συγγράμματα της εξακολουθούν να μιλούν με προφητική ισχύ και εγκυρότητα.

11. Η ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες» Αμώς 3/γ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Πέτρ. 2/β' 5, Κριτ. 4/δ' 4-16, Α' Βασ. 18/ιη' 21, 38, 39, Ησ. 59/νθ' 1-4, Νεεμ. 9/θ' 30, Αποκ. 1/α' 1-3.

Από την πτώση των πρωτοπλάστων και μετά, οι άνθρωποι έχουμε την τάση να προτιμάμε τις προσωρινές απολαύσεις της αμαρτίας αντί για την αιώνια ζωή που μας δίνει ο Ιησούς. Ο Θεός γνωρίζει αυτή τη θλιβερή αλήθεια, αλλά παρόλα αυτά, μας αγαπάει και προσπαθεί με κάθε τρόπο να μας σώσει.

Για τον λόγο αυτό, σε κρίσιμες στιγμές της ιστορίας, ο Θεός έδρασε με εντυπωσιακούς τρόπους μέσα από τους προφήτες για να βοηθήσει τον λαό Του.

Ωστόσο, όταν οι προσπάθειές Του απορρίπτονται ξανά και ξανά, Εκείνος προειδοποιεί ότι θα υπάρξουν συνέπειες (κρίση). Μέσω των προφητών Του, ο Κύριος μας λέει πάντα τι πρόκειται να κάνει πριν το κάνει (Αμώς 3/γ' 7). Κι αν οι άνθρωποι μετανιώσουν, Εκείνος είναι έτοιμος να τους συγχωρήσει αμέσως.

Ο Θεός συνεχίζει να επικοινωνεί μαζί μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και σήμερα. Είναι λογικό, επομένως, να μιλάει στον λαό Του στις έσχατες ημέρες, ακριβώς όπως μίλησε και στους ανθρώπους τους περασμένους αιώνες.

Αυτή την εβδομάδα θα μελετήσουμε σημαντικές στιγμές στο σχέδιο της σωτηρίας μας, τότε που ο Θεός χρησιμοποίησε προφήτες για να κάνει ξεκάθαρο το θέλημά Του στον λαό Του και σε όλο τον κόσμο. Θα δούμε επίσης πώς η Έλεν Χουάιτ βοήθησε με τα γραπτά της το ξεκίνημα και την ανάπτυξη της εκκλησίας των Αντβεντιστών σε πολύ κρίσιμες περιόδους.

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ο Θεός θέλει να σώσει την ανθρωπότητα. Ακόμη και μετά την πτώση, Εκείνος αναζήτησε μια σχέση με τον Αδάμ και την Εύα, και για ένα διάστημα, οι κάτοικοι της γης ονομάζονταν «με το όνομα του Κυρίου» (Γέν. 4/δ' 26). Καθώς όμως περνούσαν οι γενιές, ο αριθμός εκείνων που περπατούσαν με τον Θεό μειώθηκε. Όσοι συνέχιζαν να Τον ακολουθούν, έδιναν μαρτυρία για την καλοσύνη Του, καταδίκάζαν τις αμαρτίες των γύρω τους και προειδοποιούσαν για τις συνέπειες των πράξεών τους.

Μέχρι την εποχή του Νώε, οι κάτοικοι της γης είχαν γίνει τόσο κακοί, που ο Θεός αποφάσισε να τους καταστρέψει (Γέν. 6/ζ' 5-7). Ο Νώε, ως "κήρυκας δικαιοσύνης" (Β' Πέτρ. 2/β' 5), προειδοποίησε ξεκάθαρα όσους ήταν πρόθυμοι να ακούσουν για την καταστροφή που πλησίαζε. Ο Θεός έδωσε επίσης στον Νώε οδηγίες για να κατασκευάσει μια σωσίβια λέμβο (την κιβωτό), ώστε να σωθούν όλοι όσοι θα άκουγαν τις προειδοποιήσεις του και θα μετάνιωσαν.

Διαβάστε Εβρ. 11/ια' 7, Β' Πέτ. 2/β' 5 και Γέν. 6/ζ' 9. Με ποιους τρόπους ο Νώε ήταν «κήρυκας δικαιοσύνης»;

Ο Κατακλυσμός ήταν μια στιγμή-σταθμός στην ιστορία της ανθρωπότητας. Η ιστορία αυτή αναφέρεται ξανά και ξανά, τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη, ως παράδειγμα του πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει ο άνθρωπος στην κακία, αλλά και του πόσο ψηλά φτάνει η εκπληκτική χάρη του Θεού. Η δικαιοσύνη του Θεού φαίνεται από τη μία στην κρίση Του απέναντι σε έναν αμαρτωλό κόσμο, και από την άλλη στη σωτηρία που προσφέρει σε όλους όσοι δέχονται να σωθούν.

«Μέσα στην κυριαρχούσα διαφθορά ο Μαθουσάλα, ο Νώε και πολλοί άλλοι μοχλούσαν για να διατηρήσουν ζωντανή την επίγνωση του αληθινού Θεού και να αναχαιτίσουν το κύμα της ηθικής διαφθοράς. Εκατόν είκοσι χρόνια πριν από τον κατακλυσμό ο Θεός δήλωσε με έναν άγγελο στον Νώε την πρόθεσή Του και τον καθοδήγησε να κατασκευάσει μια κιβωτό. Ενώ θα κατασκεύαζε την κιβωτό, έπρεπε να διακηρύττει ότι ο Θεός θα έφερνε τον κατακλυσμό των υδάτων στη γη για να εξολοθρεύσει τους ασεβείς. Όσοι θα πίστευαν στην αγγελία και θα ετοιμάζονταν για το γεγονός εκείνο με μετάνοια και με μεταρρύθμιση της ζωής τους, θα έπαιρναν συγχώρεση και θα σώζονταν» (Π.Π., σελ. 75-76).

Ο Θεός όχι μόνο ενημέρωσε τον Νώε για τον Κατακλυσμό και έσωσε

όσους ήταν στην κιβωτό, αλλά έκανε επίσης μια διαθήκη μαζί του και με όλη τη δημιουργία, δίνοντας την υπόσχεση πως δεν θα καταστρέψει ποτέ ξανά τον κόσμο με κατακλυσμό (Γέν. 9/θ' 8-17). Κάθε ουράνιο τόξο κρύβει μέσα του αυτή την υπόσχεση και την ελπίδα ότι ο Θεός θέλει να μας λυτρώσει.

ΣΚΕΨΗ: Την επόμενη φορά που θα δείτε ένα ουράνιο τόξο, σκεφτείτε την υπόσχεση που κρύβεται εκεί. Γιατί το να γνωρίζετε ότι ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις Του σάς δίνει παρηγοριά και ασφάλεια;

Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Αφού ελευθέρωσε τους Ισραηλίτες από τη σκλαβιά της Αιγύπτου, ο Θεός τούς έδωσε τη γη Χαναάν. Τους υποσχέθηκε ότι θα τους ευλογούσε πλουσιопάροχα αν ακολουθούσαν τους νόμους και τις εντολές Του. Τους προειδοποίησε επίσης ότι η παραβίαση της διαθήκης θα οδηγούσε σε θλίψη και καταστροφή (Δευτ. 27/κζ' 30). Μετά τον θάνατο του Ιησού του Ναυή, οι Ισραηλίτες σταμάτησαν να τηρούν τη διαθήκη. Τότε άρχισαν να τους καταπιέζουν οι γειτονικοί λαοί και εκείνοι ζήτησαν βοήθεια από τον Θεό. Σε απάντηση, «ο Κύριος σήκωσε κριτές, που τους έσωσαν από το χέρι εκείνων που τους λεηλατούσαν» (Κριτ. 2/β' 16). Επιπλέον, μέσω των προφητών, ο Θεός κάλεσε τον λαό Του να ανανεώσει τη σχέση του μαζί Του, προσφέροντάς τους ταυτόχρονα στήριξη και κουράγιο ενάντια σε όσους τους δυνάστευαν.

Διαβάστε Κριτ. 4/δ' 4-16 και Κριτ. 5/ε' 1-5. Τι έκανε η Δεββώρα για τον Ισραήλ;

.....
.....
Η Δεββώρα έπαιξε έναν καθοριστικό προφητικό ρόλο, μεταφέροντας το μήνυμα του Θεού στον Ισραήλ και στον Βαράκ, τον αρχιστράτηγο του έθνους, την ώρα που εκείνος συγκέντρωνε τα στρατεύματα. Η Δεββώρα ήταν εκείνη που έδωσε στον Βαράκ το σύνθημα για να ξεκινήσει η μάχη, λέγοντας: «Σήκω· επειδή, αυτή είναι η ημέρα, κατά την οποία ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι σου τον Σισάρα· δεν βγήκε ο Κύριος μπροστά σου;» (Κριτ. 4δ' 14).

Η Δεββώρα, ως κριτής του Ισραήλ, ήταν το πρόσωπο-κλειδί σε αυτήν την ιστορία. Η ηγεσία της, καθώς και η πίστη της στην υπόσχεση του Θεού για νίκη, εμπύχωσαν τους Ισραηλίτες στον αγώνα ενάντια στους εχθρούς τους. Παρόλο που ο Βαράκ ήταν ικανός στρατιωτικός και δέχτηκε -έστω και με κάποιες επιφυλάξεις- να ηγηθεί, δεν ήταν οι δικές του ικανότητες που έφεραν το αποτέλεσμα, αλλά η καθοδή-

γηση που έδωσε ο Θεός μέσω της Δεββώρας.

Αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό μάθημα από την ιστορία της προφητίσας Δεββώρας και του στρατιώτη Βαράκ. Την ώρα που γιόρταζαν μια εκπληκτική νίκη, οι πιο ισχυροί άνθρωποι στον Ισραήλ - μια κριτής και ένας νικηφόρος στρατηγός - έδειξαν στον λαό ότι όλη η δόξα ανήκει στον Θεό. Αυτό θα πει αληθινή πνευματική ηγεσία.

Το προφητικό έργο της Δεββώρας αποδεικνύει πόσο πιστός παραμένει ο Θεός στις δύσκολες στιγμές και στην καταπίεση. Όταν ο Θεός έδωσε το μήνυμα για τον Βαράκ, εκείνη δεν αμφισβήτησε τη δυνατότητα συγκέντρωσης αρκετών στρατευμάτων, ούτε ισχυρίστηκε ότι οι Ισραηλίτες ήταν πολύ αδύναμοι για να νικήσουν. Αντίθετα, μετέφερε το μήνυμα με απόλυτη σιγουριά και ενθάρρυνε τον Βαράκ να αφήσει στην άκρη τις αμφιβολίες του και να εμπιστευτεί τη φροντίδα του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να μάθουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό ακόμα και όταν τα πράγματα δεν φαίνονται πολύ ελπιδοφόρα;

Τρίτη 8 Δεκεμβρίου

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Διαβάστε Κριτ. 2/β' 16-19. Ποιο θέμα διακρίνετε εδώ;

.....
.....
Όταν ο Ισραήλ ζήτησε βασιλιά (Α' Σαμ. 8/η'), η περίοδος των κριτών τελείωσε. Αυτή η νέα πραγματικότητα όμως έκανε την παρουσία των προφητών πιο αναγκαία από ποτέ, αφού πλέον έπρεπε να συμβουλεύουν και να ελέγχουν τους ηγέτες αλλά και ολόκληρο τον λαό.

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Αχαάβ, ο Θεός έστειλε τον Ηλία με ένα μήνυμα κρίσης: δεν θα έπεφτε βροχή, επειδή «εγκαταλείψατε τις εντολές του Κυρίου, και πήγες πίσω από τους Βααλείμ» (Α' Βασ. 18/ιη' 18). Αντί να μετανιώσει, ο Αχαάβ προσπάθησε να κυνηγήσει και να σκοτώσει τον Ηλία, αλλά ο Θεός τον προστάτεψε (Α' Βασ. 18/ιη' 10-12). Όταν, τον τρίτο χρόνο του λιμού, ο Ηλίας πλησίασε τελικά τον βασιλιά, ο Αχαάβ κατηγόρησε εκείνον για την ανομβρία (Α' Βασ. 18/ιη' 17)!

Τότε ο Ηλίας κάλεσε όλο τον Ισραήλ για μια τελική αναμέτρηση ανάμεσα στον Θεό και τους προφήτες του Βάαλ (Α' Βασ. 18/ιη' 19).

Διαβάστε Α' Βασ. 18/ιη' 21, 38-39. Ποια ήταν η διακήρυξη του Ηλία προς τον λαό και ποια η ανταπόκρισή τους μετά τη θείκη παρέμβαση;

.....
.....
Η θείκη παρέμβαση με τη φωτιά που έπεσε από τον ουρανό, σε συν-

δυσασμό με το προφητικό μήνυμα του Ηλία, επηρέασε συγκλονιστικά τον λαό του Θεού και τον οδήγησε στη μετάνοια. Όπως οι Ισραηλίτες δίσταζαν να δεσμευτούν ολοκληρωτικά στον Θεό, έτσι κι εμείς ζούμε σε κοινωνίες που δεν αναγνωρίζουν τον Θεό ως Δημιουργό και Λυτρωτή. Αντί να υπηρετούμε ως μάρτυρες του Θεού παροτρύνοντας τους άλλους να Του είναι πιστοί, συχνά αποφεύγουμε την κλήση μας ακολουθώντας τις δικές μας επιθυμίες, όπως είχε κάνει ο Ισραήλ.

Η προειδοποίηση του Θεού είναι σαφής: το να ακολουθούμε τυφλά τα δικά μας θέλω είναι ένας δρόμος που οδηγεί στη συντριβή και τον πόνο, καταλήγοντας στον θάνατο. Αν όμως ακούμε τη φωνή Του, τότε: «Και ο Κύριος θα σε οδηγεί πάντοτε, και θα χορταίνει την ψυχή σου μέσα σε ανομβρίες, και θα παχύνει τα κόκαλά σου· και θα είσαι σαν κήπος που ποτίζεται, και σαν πηγή νερού, που τα νερά της δεν στερεύουν» (Ησ. 58/νη' 11).

ΣΚΕΨΗ: Η ανθρώπινη φύση μας συχνά μας σπρώχνει στην αντίσταση προς το θέλημα του Θεού, πολλές φορές χωρίς καν να το συνειδητοποιούμε. Ποιες αποφάσεις πρέπει, λοιπόν, να πάρουμε για να μην αφήνουμε αυτό το ένστικτο να μας καθορίζει;

Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου

ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ

«Και ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων τους, τους παρήγγειλε διαμέσου των απεσταλμένων του, σηκώνόμενος το πρωί και εξαποστέλλοντας· επειδή, λυπούνταν τον λαό του, και το κατοικητήριό του» (Β' Χρον. 36/λς' 15).

Ο Θεός έστειλε πολλούς προφήτες μετά τον Ηλία για να παρηγορήσουν, να προειδοποιήσουν και να καθοδηγήσουν τον λαό Του. Όμως, τα βασίλεια του Ισραήλ και του Ιούδα βυθίστηκαν σε τόση διαφθορά, που ο Θεός τα παρομοίασε με τα Σόδομα και τα Γόμορρα (Ησ. 1/α' 9, 10). Ο λαός του Θεού είχε γίνει υπερήφανος, άπληστος και ειδωολάτρης. Καταπίεζαν τους εργάτες τους, τις χήρες, τα ορφανά και τους ξένους που ζητούσαν βοήθεια. (Δείτε Ησ. 58/νη' για την απάντηση του Θεού στις αποτυχίες του Ισραήλ). Τελικά, η κρίση του Θεού έφερε την αιχμαλωσία του Ισραήλ από τους Ασσυρίους (Β' Βασ. 17/ιζ' 1-6) και την εξορία του Ιούδα στη γη της Βαβυλώνας (Β' Βασ. 24/κδ', 25/κε').

Αν και ο Ισραήλ τιμωρήθηκε, ο Θεός παρέμεινε στο πλευρό τους ακόμη και στις δύσκολες στιγμές της εξορίας. Συνέχισε να τους στέλνει προφήτες, όπως τον Ιεζεκιήλ και τον Δανιήλ, για να τους δώσει ελπίδα για το μέλλον.

Διαβάστε Ησ. 59/νθ' 1-4 και Νεεμ. 9/θ' 30. Τι αναφέρεται εδώ που

που ισχύει για όλες τις εποχές;

.....
Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας τους, τα βασίλεια του Ισραήλ και του Ιούδα υπέφεραν τις συνέπειες της αμαρτίας. Επειδή απομακρύνθηκαν από τον Θεό, εγκατέλειψαν την ασφάλεια της φροντίδας Του και προκάλεσαν την κρίση Του. Αν και ο Θεός δεν ανέχεται την καταπίεση και την ειδωλολατρία, δεν οδήγησε τον λαό Του στην εξορία με το πρώτο τους σφάλμα. Αντίθετα, εργάστηκε μαζί τους με απέραντη υπομονή, καλώντας τους διαρκώς μέσω των προφητών να μετανοήσουν και να επιστρέψουν κοντά Του. Ο λαός όμως αρνήθηκε να ακούσει. Μάλιστα, είναι πραγματικά εντυπωσιακό το πόσο πολύ καιρό προσπαθούσε ο Κύριος να αποτρέψει τον λαό Του από τις αμαρτίες του. Επί αιώνες, ο Θεός προσπαθούσε να τους προσεγγίσει στέλνοντας τον έναν προφήτη μετά τον άλλον και επαναλαμβάνοντας συνεχώς τις προειδοποιήσεις Του.

Ο ίδιος ο Ιησούς το διατύπωσε με τον καλύτερο τρόπο: «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που φονεύεις τους προφήτες, και λιθοβολείς τους αποσταλμένους προς εσένα, πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συνάζει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε;» (Ματθ. 23/κγ' 37).

Ωστόσο, ακόμα και όταν ήταν στην εξορία, ο Θεός ποτέ δεν άφησε τον λαό Του χωρίς ελπίδα. Παρά τις συνεχείς αποτυχίες τους, ο Θεός υποσχέθηκε: «Και ο Λυτρωτής θάρθει στη Σιών, και προς όσους, από τον Ιακώβ, επιστρέφουν από την παράβαση» (Ησ. 59/νθ' 20).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ησ. 59/νθ' 1-4 και Νεεμ. 9/θ' 30. Τι αναφέρεται εδώ που έχει διαχρονική ισχύ για όλες τις εποχές;

Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου

ΕΝΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

Διαβάστε Αποκ. 1/α' 1-3. Τι κλήθηκε να κάνει ο Ιωάννης;

.....
Οι πρώτοι Χριστιανοί περίμεναν με ανυπομονησία τη στιγμή που ο Ιησούς θα επέστρεφε, όπως είχε υποσχεθεί. Ο απόστολος Ιωάννης είχε δει τον Χριστό να ανεβαίνει στα σύννεφα και είχε ακούσει τον άγγελο να εξηγεί ότι θα επέστρεφε με τον ίδιο τρόπο (Πράξ. 1/α' 10, 11). Τώρα η πρώτη εκκλησία βρίσκεται αντιμέτωπη με το άγνωστο. Ναι, ο Ιησούς είπε ότι θα επέστρεφε. Αλλά πότε;

Ενώ ήταν εξόριστος στο νησί της Πάτμου, ο Ιωάννης έγραψε για την υπόσχεση της Δευτέρας Παρουσίας του Ιησού: «Προσέξτε, έρχεται μαζί με τα σύννεφα, και θα τον δει κάθε μάτι, και εκείνοι που τον λόγ-

χισαν» (Αποκ. 1/α' 7). Στον Ιωάννη φανερώθηκαν με λεπτομέρειες τα γεγονότα που θα συμβούν στον έσχατο καιρό. Εκτός από την ενθάρρυνση και τον έλεγχο προς τις επτά εκκλησίες (Αποκ. 2/β', 3/γ'), οι αποκαλύψεις περιλάμβαναν οράματα της κρίσης (Αποκ. 14/ιδ' 6-12), του τέλους του κόσμου (Αποκ. 20/κ'), της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού (Αποκ. 14/ιδ' 14-16) και της αναδημιουργίας του κόσμου (Αποκ. 21/κα', 22/κβ').

Ο Ιωάννης παρουσίασε τον εαυτό του ως «αδελφός και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή του Ιησού Χριστού» (Αποκ. 1/α' 9). Γνώριζε καλά τι σημαίνει να υποφέρεις - όχι μόνο από την αγωνία της αναμονής, αλλά και από τον διωγμό που έρχεται εξαιτίας του κηρύγματος του Λόγου του Θεού και της μαρτυρίας του Ιησού Χριστού.

Σε όλο το βιβλίο της Αποκάλυψης, ο Ιωάννης κλήθηκε να δει και διατάχθηκε να γράψει όσα είδε. Στο τελευταίο κεφάλαιο έγραψε: «Και εγώ ο Ιωάννης είμαι αυτός που τα είδα αυτά και τα άκουσα» (Αποκ. 22/κβ' 8). Ως αυτόπτης μάρτυρας των εσχάτων ημερών, ο Ιωάννης είχε την αποστολή να μεταφέρει στις εκκλησίες της εποχής του όλα όσα είδε μέσα από το θεϊκό όραμα που του αποκαλύφθηκε (Αποκ. 22/κβ' 16). Το έργο του θυμίζει εκείνο του Ιωάννη του Βαπτιστή, ο οποίος ανήγγειλε την πρώτη έλευση του Ιησού Χριστού (Ιωάν. 1/α' 6-8) σε μια κρίσιμη στιγμή της παγκόσμιας ιστορίας.

Καλούμαστε και εμείς, όπως ο Ιωάννης, να δώσουμε τη δική μας μαρτυρία. Οφείλουμε να κρατήσουμε ζωντανή την αλήθεια του Ιησού - δηλαδή όσα είπε ο Ίδιος για τον Εαυτό Του μέσω των προφητών. Μπορεί να μην βλέπουμε οράματα όπως ο Ιωάννης, αλλά μπορούμε να περιμένουμε με υπομονή την επιστροφή του Χριστού, δίνοντας μαρτυρία για το έργο Του στη ζωή μας και παρατηρώντας τα σημάδια της απελευθέρωσής μας.

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε όλο το φως και την καθοδήγηση που μας προσφέρθηκαν. Τι περιμένει ο Θεός από εμάς τώρα που έχουμε τόσα εφόδια στα χέρια μας;

Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:05'

Η ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Ο Θεός επικοινωνούσε πάντα με τους ανθρώπους μέσω των προφητών Του, ιδιαίτερα σε κρίσιμες στιγμές της ιστορίας. Δεν είναι, λοιπόν, λογικό να περιμένουμε ότι ο Θεός θα μιλούσε στον λαό Του στο τέλος του κόσμου;

Όταν οι Αντβεντιστές Μιλερίτες βίωσαν τη «Μεγάλη Απογοήτευση» στις 22 Οκτωβρίου 1844, ο Θεός κάλεσε την Έλεν Χάρμον (Χουάιτ) στο προφητικό έργο και της έδωσε ένα μήνυμα για τους απογοητευ-

μένους πιστούς. Το πρώτο της όραμα είχε σκοπό να τους παρηγορήσει μέσα στην απελπισία τους.

Μια άλλη σημαντική εξέλιξη ήταν όταν άρχισαν να κυκλοφορούν τα πρώτα τους έντυπα και οι Αντβεντιστές που τηρούσαν το Σάββατο οργανώθηκαν επίσημα ως θρησκευτική κοινότητα. Μέσω των εντύπων τους και του ευαγγελισμού, αυτοί οι τηρητές του Σαββάτου είχαν φτάσει, μέχρι τη δεκαετία του 1860, αρκετές χιλιάδες μέλη. Χρειαζόταν να οργανωθούν για να κηρύζουν τα μηνύματα των τριών αγγέλων (Αποκ. 14/ιδ' 6-12) πιο αποτελεσματικά. Ενν' ορισμένοι αντιδρούσαν στην ιδέα της οργάνωσης, ο Θεός χρησιμοποίησε την Έλεν Χουάιτ για να ενθαρρύνει αυτό το βήμα. Στις 21 Μαΐου 1863, ξεκίνησε επίσημα η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας.

Την ίδια χρονιά, ο Θεός χρησιμοποίησε το χάρισμα της προφητείας για να ενθαρρύνει τη μεταρρύθμιση στον τομέα της υγείας μεταξύ των πιστών. Οι περισσότεροι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας δεν είχαν καλή υγεία ούτε ζούσαν υγιεινά. Μέσα από δύο ολοκληρωμένα οράματα της Έλεν Χουάιτ το 1863 και το 1865, η πορεία της εκκλησίας άλλαξε και οι Αντβεντιστές έγιναν υποστηρικτές του υγιεινού τρόπου ζωής.

Από το 1870 έως το 1890, η Έλεν Χουάιτ συνέβαλε καθοριστικά στην ανάπτυξη του εκπαιδευτικού συστήματος των Αντβεντιστών. Η φιλοσοφία της για μια ολοκληρωμένη εκπαίδευση (που συνδυάζει τις γνώσεις, την πρακτική εξάσκηση και την πνευματική καλλιέργεια) υιοθετήθηκε σταδιακά. Όπως τόνιζε η ίδια: «Πραγματική μόρφωση σημαίνει πολύ περισσότερο από την παρακολούθηση ενός ορισμένου κλάδου σπουδών. Σημαίνει περισσότερο από την προετοιμασία για την παρούσα ζωή. Έχει να κάνει με ολόκληρη την ύπαρξη και με ολόκληρη τη χρονική περίοδο ύπαρξης που παραχωρείται στον άνθρωπο. Είναι η αρμονική ανάπτυξη των φυσικών, ψυχικών και πνευματικών δυνάμεων» (ΕΚ. σελ. 3).

Στη δεκαετία του 1880, η συμβολή της ήταν καθοριστική για να υπάρξει μια ισορροπία στη διδασκαλία των Αντβεντιστών σχετικά με τη σωτηρία. Τόνισε την κεντρική σημασία της χάρις του Θεού και της δικαιοσύνης μέσω της πίστης, μέσα στο πλαίσιο της ιδιαίτερης έμφασης που δίνουν οι Αντβεντιστές στον νόμο. Από το 1901 έως το 1903, υποστήριξε την αλλαγή της οργανωτικής δομής της εκκλησίας, ώστε το έργο της σε όλο τον κόσμο να γίνεται πιο οργανωμένα και αποδοτικά.

Με λίγα λόγια, η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας δεν θα είχε τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα χωρίς το έργο της Έλεν Χουάιτ. Υπήρξε η αγγελιοφόρος του Θεού σε κρίσιμες στιγμές της ιστορίας της.

12. ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και ύστερα απ' αυτά θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις. Και ακόμα, επάνω στους δούλους μου και επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα ξεχύνω το πνεύμα μου.» Ιωήλ 2/β' 28, 29.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιωήλ 2/β' 28-32, Πράξ. 2/β' 1-21, Εφεσ. 4/δ' 11-14, Αποκ. 12/ιβ' 17, Αποκ. 19/ιθ' 10, Πράξ. 2/β' 36-42.

Σε ορισμένες κυβερνητικές νομοθεσίες, υπάρχει μια «ρήτρα λήξης». Αυτός είναι ένας νομικός όρος. Είναι μια διάταξη που προβλέπει την αυτόματη λήξη ισχύος ενός νόμου σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία. Οι κυβερνήσεις περιλαμβάνουν τέτοιες ρήτρες στη νομοθεσία για διάφορους λόγους. Για παράδειγμα, μπορεί να θεσπίσουν ορισμένους νόμους που περιορίζουν τα δικαιώματα των πολιτών σε περιόδους εθνικού κινδύνου. Οι κυβερνήσεις μερικές φορές συμπεριλαμβάνουν ρήτρες λήξης για να ακυρώσουν αυτούς τους νόμους σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία, προκειμένου να αποδώσουν στους πολίτες τα δικαιώματα που τους αφαιρέθηκαν προσωρινά.

Άραγε ο Θεός συμπεριέλαβε μια τέτοια «ρήτρα λήξης» όταν το Άγιο Πνεύμα έδωσε το χάρισμα της προφητείας στους αρχαίους χρόνους; Υπάρχει κάποια χρονική στιγμή πριν από την επιστροφή του Ιησού που αυτό το χάρισμα θα πάψει να λειτουργεί; Την περασμένη εβδομάδα μάθαμε ότι ο Θεός μιλούσε στον λαό Του μέσω προφητών σε κρίσιμες στιγμές. Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε το προφητικό χάρισμα στις έσχατες ημέρες -τον ειδικό του ρόλο και τη διάρκειά του- καθώς και τον ρόλο του προφητικού έργου της Έλεν Χουάιτ όσο πλησιάζει η Δευτέρα Παρουσία του Ιησού.

Κυριακή 13 Δεκεμβρίου

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΣΤΟΝ ΙΩΗΛ

Διαβάστε Ιωήλ 2/β' 28-32. Τι υπόσχεται να κάνει ο Θεός στις έσχατες ημέρες;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Ιωήλ, ένας προφήτης του 7ου αιώνα π.Χ., μας δίνει σημαντικές πληροφορίες για μελλοντικά γεγονότα. Όταν διαβάζουμε αυτό το απόσπασμα, αναρωτιόμαστε αν μιλάει για τη δική του εποχή ή για καταστάσεις που πρόκειται να συμβούν στο μακρινό μέλλον.

Οι θεολόγοι κατατάσσουν τις προφητείες σε δύο κατηγορίες: την κλασική και την αποκαλυπτική. Η κλασική προφητεία μιλάει για συγκεκριμένα έθνη και χρησιμοποιεί πραγματικούς αριθμούς και ονόματα (δείτε, για παράδειγμα, Ιερ. 25/κε' 1-11). Η αποκαλυπτική προφητεία, από την άλλη, κάνει χρήση έντονης συμβολικής γλώσσας, χρησιμοποιεί συμβολικούς αριθμούς για τον χρόνο και συχνά αναφέρεται σε κοσμικά σημεία (δείτε Δαν. 7/ζ'). Μερικές φορές παρατηρείτε μια συνύπαρξη αυτών των δύο τύπων προφητείας (δείτε, για παράδειγμα, Ματθ. 24/κδ').

Τι συμβαίνει με την περικοπή Ιωήλ 2/β' 28-31; Φαίνεται ότι αυτό το απόσπασμα ανήκει στη δεύτερη κατηγορία. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να περιμένουμε την εκπλήρωσή του κατά τη διάρκεια της ζωής του προφήτη, ούτε καν στα χρόνια που θα ακολουθήσουν αμέσως μετά το έργο του. Αντίθετα, πρέπει να αναζητήσουμε την εκπλήρωση αυτής της προφητείας στο μέλλον. Προσέξτε το πλαίσιο και το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο ο Θεός θα δώσει το χάρισμα της προφητείας - «πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής» (Ιωήλ 2/β' 31). Ποια ημέρα είναι αυτή; Η Πρώτη Έλευση του Ιησού; Η Δεύτερα Παρουσία; Ή και οι δύο;

Όταν εξετάζουμε την αναφορά, στην προφητεία του Ιωήλ, για τα σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι, μας προκαλεί αμέσως εντύπωση το γεγονός ότι συναντάμε αυτή την απεικόνιση και σε αρκετά άλλα βιβλικά εδάφια. Ο Ιησούς μίλησε στους μαθητές Του για παρόμοια φαινόμενα στον ήλιο, στο φεγγάρι και στα αστέρια στην περίφημη ομιλία Του για τους έσχατους καιρούς (Ματθ. 24/κδ' 29). Ομοίως, ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής περιγράφει τα ίδια σημεία (Αποκ. 6/ζ' 12-13). Τόσο

ο Ιησούς όσο και ο Ιωάννης αναφέρονται στα τελευταία κοσμικά γεγονότα πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας.

Συνεπώς, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η προφητεία του Ιωήλ, περιγράφοντας παρόμοια σημεία, αναφέρεται στους έσχατους καιρούς: «Και θα δείξω τέρατα στους ουρανούς και επάνω στη γη, αίμα, και φωτιά, και αναθυμίαση καπνού. Ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής» (Ιωήλ 2/β' 30, 31).

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε πόσες προφητείες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ακριβώς όπως ειπώθηκαν. Αυτό δεν είναι αρκετό για να μας γεμίσει σιγουριά ότι ο Θεός θα τηρήσει τον λόγο Του και για όσα έρχονται, όπως η επιστροφή του Ιησού Χριστού;

Δευτέρα 14 Δεκεμβρίου

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Διαβάστε Πράξ. 2/β' 1-21. Γιατί ο Πέτρος χρησιμοποίησε τα λόγια του Ιωήλ σε σχέση με την πρώτη έλευση του Χριστού; Τι ρόλο παίζει η προφητεία σε αυτό το απόσπασμα;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Σε αυτά τα εδάφια της Καινής Διαθήκης, βρίσκουμε μία από τις μεγαλύτερες αναφορές που γίνονται στην Παλαιά Διαθήκη. Διαβάζοντας τα επιχειρήματα του Πέτρου, θα μπορούσαμε να αναρωτηθούμε: «Πέτρο, τι γίνεται με τα σημεία; Δεν τα βλέπουμε στην περίπτωση σου». Ο Πέτρος πιθανόν θα απαντούσε: Τα σημεία εκπληρώθηκαν. Όταν ο Ιησούς κρεμάστηκε στον σταυρό πριν από λίγες ημέρες, ο ήλιος σκοτείνιασε για τρεις ώρες (Μάρκ. 15/ε' 33).

Αυτό που ήταν ένα ισχυρό επιχείρημα για τον Πέτρο είναι, ίσως, λιγότερο πειστικό για εμάς σήμερα. Εμείς περιμένουμε ακόμα μια πληρέστερη εκπλήρωση της προφητείας του Ιωήλ. Το κλειδί βρίσκεται στο ίδιο το κείμενο του Ιωήλ. Στο εδάφιο Ιωήλ 2/β' 23, ο προφήτης αναφέρει την πρώιμη και την όψιμη βροχή. Το κεφάλαιο 2/β' των Πράξεων είναι η πρώτη εκπλήρωση αυτής της προφητείας - η πρώιμη βροχή. Η τελική εκπλήρωση θα είναι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος λίγο πριν από το τέλος του κόσμου μέσω της όψιμης βροχής.

Συχνά οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ότι η προφητεία είναι μία «πρόβλεψη του μέλλοντος». Αυτό δεν είναι λάθος, αλλά οι προφύτες της Αγίας Γραφής καλούσαν επίσης τους ανθρώπους σε μετάνοια. Άλλωστε, αργότερα, καθώς μιλούσε ο Πέτρος, κάποιοι στο πλήθος ένωσαν τύψεις. «Και όταν τα άκουσαν αυτά, η καρδιά τους ήρθε σε κατάνυξη, και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους: Τι πρέπει να κάνουμε, άνδρες αδελφοί; (Πράξ. 2/β' 37).

Και τι τους απάντησε ο Πέτρος;

«Και ο Πέτρος είπε σ' αυτούς: Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ας βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος· επειδή, η υπόσχεση είναι προς εσάς και προς τα παιδιά σας, και προς όλους εκείνους που είναι μακριά, όσους θα προσκαλέσει ο Κύριος ο Θεός μας» (Πράξ. 2/β' 38, 39).

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ως προφήτης, καλούσε επίσης τους ανθρώπους σε μετάνοια. Αν και διακήρυττε την πρώτη έλευση του Ιησού, παράλληλα απηύθυνε έκκληση για μετάνοια, λέγοντας: «Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 3/γ' 2).

Έτσι, το 2ο κεφάλαιο του Ιωήλ θα βρει την τελική του εκπλήρωση στο μέλλον. Όπως έκαναν ο Ιωήλ και ο Πέτρος, έτσι και οι προφύτες των έσχατων καιρών θα καλέσουν σε μετάνοια, θα στρέψουν την προσοχή στον Ιησού και θα προσφέρουν καθοδήγηση στην εκκλησία του Θεού για τις τελευταίες ημέρες.

ΣΚΕΨΗ: Όταν είδε αυτές τις υπερφυσικές εκδηλώσεις, το πλήθος αρχικά σκέφτηκε ότι επρόκειτο για κάποιο φυσικό φαινόμενο. Στην προκειμένη περίπτωση, νόμιζαν ότι οι άντρες ήταν μεθυσμένοι! (Μεθυσμένοι άντρες να μιλούν ξαφνικά ξένες γλώσσες;) Όσο παράλογη κι αν ήταν η αντίδρασή τους, τι είναι αυτό που κάνει τους ανθρώπους, ακόμη και όταν αντιμετωπίζουν το υπερφυσικό, να προσπαθούν να βρουν μια φυσική εξήγηση;

Τρίτη 15 Δεκεμβρίου

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Για να λειτουργεί σωστά η εκκλησία του Χριστού, ο Θεός της έχει δώσει χαρίσματα που διευκολύνουν το έργο της. Στην Καινή Διαθήκη βρίσκουμε αρκετές λίστες με πνευματικά χαρίσματα, όλες αρκετά παρόμοιες, αλλά διαφορετικές στις λεπτομέρειες. Αυτά τα χαρίσματα αλληλοσυμπληρώνονται πολύ καλά.

Ρωμ. 12/ιβ' 6-8	Α' Κορ. 12/ιβ' 8-10	Α' Κορ. 12/ιβ' 28	Εφεσ. 4/δ' 11
προφητεία	λόγος σοφίας	απόστολοι	απόστολοι
διακονία/υπηρεσία	λόγος γνώσης	προφήτες	προφήτες
διδασκαλία	πίστη	δάσκαλοι	ευαγγελιστές
προτροπή	χαρίσματα ιάσεων	θαυματουργοί	ποιμένες
ηγεσία/διοίκηση	ενέργειες θαυμάτων	θεραπευτές	δάσκαλοι
προσφορά	προφητεία	βοηθοί	
ελεημοσύνη	διάκριση πνευμάτων	διοικητές	
	γλώσσες	ομιλητές διαφόρων γλωσσών	
	ερμηνεία γλωσσών		

Διαβάστε Εφεσ. 4/δ' 11-14. Γιατί δίνει ο Θεός αυτά τα χαρίσματα στην εκκλησία Του; Πώς βοηθά το χάρισμα της προφητείας στην πραγματοποίηση των σχεδίων του Θεού για την εκκλησία;

.....

.....

.....

.....

Ο σκοπός όλων των πνευματικών χαρισμάτων είναι η οικοδομή της εκκλησίας, καθώς και η διακήρυξη του ευαγγελίου. Ο Παύλος συμπεριέλαβε το χάρισμα της προφητείας (που εννοείται από τη λέξη «προφήτες») και στις τέσσερις λίστες. Άλλα χαρίσματα εμφανίζονται μόνο μία φορά. Επομένως, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η προφητεία είναι ένα από τα πιο σημαντικά πνευματικά χαρίσματα.

Ας εξετάσουμε ορισμένα γενικά χαρακτηριστικά των προφητών:

1. **Οι προφήτες καλούνται από τον Θεό** (δείτε Α' Βασ. 19/ιθ' 16, 19-21 και Ησ. 6/ς'). Συχνά νιώθουν ανάξιοι και διστάζουν να αναλάβουν την ευθύνη τους, αλλά υπακούουν.
2. **Ο Θεός απευθύνεται στους προφήτες μέσω οραμάτων, ονείρων ή μιλώντας τους.** Μερικές φορές ο Θεός αποκαλύπτει μελλοντικά γεγονότα. Άλλες φορές, τους ενημερώνει για τρέχουσες υποθέσεις εθνών ή ανθρώπων (Δαν. 2/β').
3. **Η Αγία Γραφή περιγράφει σωματικά φαινόμενα.** Οι προφήτες μπορεί να χάσουν τη σωματική τους δύναμη ή ακόμα και να σταματήσουν να αναπνέουν, αλλά μπορεί επίσης να γεμίσουν με νέα δύναμη (Δαν. 10/ι' 8-10, 18, 19).
4. **Οι προφήτες μεταδίδουν τα μηνύματά τους με διάφορους τρόπους** - προφορικά (Πράξ, 21/κα' 10-12), μέσω συμβολικών πράξεων (Ιεζ. 4/δ') ή μέσω επιστολών (Αποκ. 2/β', 3/γ'). Ορισμένοι προφήτες χρησιμοποιούσαν γραμματείς (Ιερ. 36/λς' 1-4).
5. **Το μήνυμα ενός προφήτη πρέπει να συμφωνεί με εκείνο των προηγούμενων προφητών,** επειδή ο Θεός δεν φάσκει και αντιφάσκει (Ησ. 8/η' 20).
6. **Το περιεχόμενο του μηνύματος του προφήτη, καθώς και το παράδειγμα της προσωπικής του ζωής,** θα μαρτυρούν τη θεϊκή του προέλευση (Ματθ. 7/ζ' 15-20).
7. **Ο Σατανάς προσπαθεί πάντα να πλαστογραφεί τα πράγματα του Θεού.** Αυτό ισχύει και για το προφητικό χάρισμα. Στον έσχατο καιρό, θα υπάρξουν ψευδοπροφήτες (Ματθ. 24/κδ' 24, Β' Πέτ. 2/β' 1).

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Το κεφάλαιο 12/ιβ' της Αποκάλυψης παρουσιάζει μια ευρεία εικόνα της ιστορίας της μεγάλης διαμάχης, από το ξεκίνημά της στον ουρανό μέχρι τις έσχατες ημέρες.

Διαβάστε Αποκ. 12/ιβ' 17. Τι είναι η «μαρτυρία του Ιησού»; Συγκρίνετε την Αποκ. 19/ιθ' 10 με την Αποκ. 22/κβ' 8, 9.

.....

Στην Αποκάλυψη 12/ιβ' 17 αναφέρονται δύο χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εκκλησίας των εσχάτων καιρών. Η εκκλησία αυτή τηρεί τις Δέκα Εντολές (που περιλαμβάνουν και την εντολή του Σαββάτου) και έχει τη «μαρτυρία του Ιησού». Τι είναι όμως αυτή η μαρτυρία; Ορισμένες μεταφράσεις της Αγίας Γραφής ερμηνεύουν τη «μαρτυρία του Ιησού» με την έννοια ότι εμείς οι πιστοί ομολογούμε τον Ιησού

και Τον κάνουμε γνωστό μέσω της ιεραποστολής και του ευαγγελισμού. (Βλ. Αποκ. 19/ιθ' 10: «Εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού», με τον Ιησού να είναι το αντικείμενο της χριστιανικής μαρτυρίας). Άλλες εκδόσεις δίνουν μια διαφορετική ερμηνεία, αναφέροντας ότι ο ίδιος ο Ιησούς δίνει μια μαρτυρία στην εκκλησία Του (Αποκ. 19/ιθ' 10, «η αλήθεια που αποκάλυψε ο Ιησούς» - εδώ ο Ιησούς είναι το υποκείμενο, Αυτός που αποκαλύπτει την αλήθεια). Στην πραγματικότητα, το αρχαίο ελληνικό κείμενο μπορεί να ερμηνευτεί και με τους δύο τρόπους. Τι εννοούσε λοιπόν ο Ιωάννης;

Αν συγκρίνουμε τα δύο αυτά αναγνωριστικά σημάδια, βλέπουμε μια μεγάλη ομοιότητα στον τρόπο που είναι διατυπωμένα. Όπως οι «εντολές του Θεού» προέρχονται ξεκάθαρα από τον Θεό, έτσι και η «μαρτυρία του Ιησού» προέρχεται από τον Ιησού. Επομένως, είναι ο Ιησούς Αυτός που δίνει τη μαρτυρία και προσδιορίζει την αληθινή εκκλησία. Πώς το κάνει αυτό; Το κάνει μέσω του χαρίσματος της προφητείας.

Οι απαντήσεις βρίσκονται στην Αποκ. 19/ιθ' 10 και 22/κβ' 9. Εδώ είναι σαφές ότι η «μαρτυρία του Ιησού» ταυτίζεται με το «πνεύμα της προφητείας». Ο ίδιος ο Ιωάννης είναι προφήτης και αποτελεί ζωντανό παράδειγμα της «μαρτυρίας του Ιησού». Ο προφήτης είναι ένα πρόσωπο με ειδική αποστολή ως αγγελιοφόρος του Θεού προς τον λαό Του, είτε για να προτρέπει και να καλεί σε μετάνοια, είτε για να ενθαρρύνει, είτε για να αποκαλύψει το μέλλον.

Η Αποκάλυψη 12/ιβ' 17 δείχνει ότι ο Ιησούς δίνει τα διακριτικά γνωρίσματα στην εκκλησία Του μέσω αυτού του προφητικού χαρίσματος. Αυτό σημαίνει ότι, όπως ο Θεός έστειλε προφήτες στον λαό του Ισραήλ και του Ιούδα στην Παλαιά Διαθήκη, ή τον απόστολο Ιωάννη στην πρώτη χριστιανική εκκλησία, έτσι θα εμφανιστούν προφήτες και στις έσχατες ημέρες της ιστορίας της γης.

ΣΚΕΨΗ: Τι στοιχεία έχετε δει που να αποδεικνύουν ότι το έργο της Έλεν Χουάιτ αποτελεί πράγματι μια έκφραση του «πνεύματος της προφητείας», όπως αυτό περιγράφεται στην Αποκάλυψη (Αποκ. 19/ιθ' 10);

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι περισσότεροι πιστοί σήμερα μπορεί να αναγνωρίζουν τη γνησιότητα των αρχαίων βιβλικών προφητών, αλλά πιστεύουν άραγε ότι κάτι παρόμοιο είναι εφικτό και στις μέρες μας; Αν αποδεχθούμε την υπόσχεση του Ιωήλ (2/β' 28-31) για μια ένδοξη εκδήλωση του προ-

φητικού χαρίσματος στους έσχατους χρόνους, πώς θα έμοιαζε αυτή στην πράξη;

Διαβάστε Πράξ. 2/β' 36-42. Ποιο ήταν το κεντρικό μήνυμα του κηρύγματος του Πέτρου την Πεντηκοστή; Πώς αντέδρασε το ακροατήριό του;

.....

.....

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος την Πεντηκοστή, το 31 μ.Χ., αποτελεί μια εξαιρετική εικόνα αυτού που θα συμβεί κατά την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στους έσχατους καιρούς, αν και σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα. Η Πεντηκοστή χαρακτηρίστηκε από την εξύψωση του Ιησού, την ευρεία μετάνοια και τη δημιουργία ενός λαού έτοιμου και εξοπλισμένου για την αποστολή του Θεού. Το χριστοκεντρικό μήνυμα του Πέτρου ενδυναμώθηκε από το Άγιο Πνεύμα, οδηγώντας 3.000 ψυχές στη μετάνοια και το βάπτισμα. Αυτή η ευλογία της «πρώιμης βροχής» του Αγίου Πνεύματος φύτεψε επίσης έναν πολύτιμο σπόρο, την εκκλησία - ένα ενωμένο σώμα πιστών που αποτελούν παράδειγμα της αγάπης του Χριστού και τη μοιράζονται με τους άλλους, κηρύττοντας την επιστροφή Του.

Όπως η πρώτη βροχή δόθηκε «για να συντελέσει στη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η "όψιμος βροχή" θα χορηγηθεί κατά την τελευταία φάση του ευαγγελικού έργου για την ωρίμανση του θερισμού» (Τ.Π.Σ., σελ. 729, 730). Με άλλα λόγια, οι σύγχρονες εκδηλώσεις του προφητικού χαρίσματος ως όψιμη βροχή θα μοιάζουν πολύ με εκείνες της πρώιμης βροχής κατά την Πεντηκοστή.

Όπως είδαμε ήδη στον Ιωήλ 2/β' 28-31, το προφητικό χάρισμα στους έσχατους καιρούς θα προσφέρεται σε νέους και ηλικιωμένους, άνδρες και γυναίκες. Ο Θεός θα μιλήσει μέσω εκείνων που θα επιλέξει το Άγιο Πνεύμα. Όταν το Άγιο Πνεύμα επιλέγει έναν αγγελιοφόρο για τους έσχατους καιρούς, το μήνυμά του θα εξυψώνει τον Ιησού, θα καλεί τους ανθρώπους σε μετάνοια και θα τους προετοιμάζει να εκπληρώσουν την αποστολή του Θεού. Αυτά τα τρία χαρακτηριστικά είναι κύρια γνωρίσματα της προφητικής διακονίας της Έλεν Χουάιτ. Σε όλη της τη ζωή, με τα συγγράμματα και τις ομιλίες της εξύψωσε τον Ιησού και την Αγία Γραφή. Κάλεσε τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας και τον υπόλοιπο κόσμο σε ειλικρινή μετάνοια, και παρότρυνε τους πάντες να συστρατευθούν στην αποστολή του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο έχουμε εκτιμήσει και αξιοποιήσει, τελικά, το σπουδαίο δώρο που έκανε ο Θεός στην εκκλησία Του μέσω της Έλεν Χουάιτ;

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ο Παύλος τονίζει στην Εφεσίους 4/δ' ότι τα χαρίσματα του Πνεύματος δίνονται για να βοηθήσουν την εκκλησία στην αποστολή της. Το ίδιο ισχύει και για το έργο της Έλεν Χουάιτ. Μέσα από τα γραπτά της, οι πιστοί βοηθήθηκαν να πλησιάσουν περισσότερο τον Θεό και ένιωσαν την ανάγκη να μεταφέρουν αυτό το μήνυμα αγάπης και σε άλλους ανθρώπους.

«Από όλους όσοι ομολογούν ότι είναι Χριστιανοί», έγραψε η ίδια, «οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας θα πρέπει να είναι οι πρώτοι που θα προβάλλουν τον Χριστό στον κόσμο. Η διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου απαιτεί την παρουσίαση της αλήθειας του Σαββάτου. Αυτή η αλήθεια, μαζί με άλλες που περιλαμβάνονται στο μήνυμα, πρέπει να κηρυχθεί· όμως, ο Ιησούς Χριστός, που είναι το μεγάλο κέντρο έλξης, δεν πρέπει να μείνει έξω. Πάνω στον σταυρό του Χριστού συναντώνται το έλεος και η αλήθεια, και εκεί η δικαιοσύνη με την ειρήνη αγκαλιάζονται. Ο αμαρτωλός πρέπει να οδηγηθεί στο να κοιτάξει προς τον Γολγοθά. Με την απλή πίστη ενός μικρού παιδιού, πρέπει να εμπιστευτεί όσα έκανε ο Σωτήρας για εμάς, αποδεχόμενος τη δικαιοσύνη Του και πιστεύοντας στο έλεός Του» (Gospel Workers, σελ. 156, 157).

Επιπλέον, η ίδια επέμενε ότι κάθε πιστός έχει κληθεί να συμμετάσχει στην αποστολή του Θεού. «Ο Κύριος απαιτεί να καταβληθεί πολύ μεγαλύτερη προσωπική προσπάθεια από τα μέλη των εκκλησιών μας» (Evangelism, σελ. 113).

«Στο έργο του Κυρίου δεν πρέπει να υπάρχουν αργόσχολοι. Ας ενωθούν όλοι μαζί εργαζόμενοι ως "αλιείς ανθρώπων". Ας επιδιώξουν να συγκεντρώσουν ψυχές από τη διαφθορά του κόσμου και να τους φέρουν στην αγνή και σωτήρια αγάπη του Χριστού» (Evangelism, σελ. 115). Η ίδια η Έλεν Χουάιτ υπηρέτησε ως ιεραπόστολος στην Ευρώπη τη δεκαετία του 1880 και στην Αυστραλία κατά τη δεκαετία του 1890.

Εξαιτίας αυτής της προφητικής κλήσης του Θεού για προσωπική δέσμευση και αποστολή, ο Σατανάς είναι «οργισμένος» (Αποκ. 12/ιβ' 17) με τον λαό του Θεού στους έσχατους καιρούς. Αυτοί είναι οι ακόλουθοι του Ιησού που διαθέτουν ένα μήνυμα για το τέλος του κόσμου, προφητική καθοδήγηση και διορατικότητα: «Ο Κύριος έχει αποκαλύψει τους κινδύνους που υπάρχουν γύρω μας και μπροστά μας. Μέσω της ενέργειας του Πνεύματος της προφητείας, Εκείνος ξεσκέπασε τις πλάνες που θα αιχμαλωτίσουν τον κόσμο και μίλησε στον λαό Του, λέγοντας: "Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν" (Ησ. 30/λ' 21) Η Μεγάλη Διαμάχη ξεσκεπάζει τις απάτες του Σατανά» (Ε. Χουάιτ, Manuscript 31, 1890).

Ο Σατανάς εξοργίζεται όταν παραδίδουμε τη ζωή μας στον Ιησού και προσπαθεί με κάθε τρόπο να υποβαθμίσει την προφητική φωνή του Θεού. Μία μέθοδός του είναι να παρουσιάζει το έργο της Έλεν Χουάιτ ως ξεπερασμένο ή άσχετο με την εποχή μας. Άλλωστε, εκείνη έγραψε σε μια εποχή πολύ διαφορετική από τη δική μας. Μια άλλη είναι να σπέρνει αμφιβολίες για το αν ήταν όντως προφήτισσα. Όμως, ο πιο ύπουλος τρόπος για να αχρηστεύσει το έργο της, είναι να κάνει τη σημερινή γενιά να σταματήσει να μελετά προσωπικά τα βιβλία της.

13. ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΛΟΓΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όλη η Γραφή είναι θεόπνευστη και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για διόρθωση, για εκπαίδευση στη δικαιοσύνη, ώστε ο άνθρωπος του Θεού να είναι τέλειος και πλήρως εφοδιασμένος για κάθε καλό έργο» Β' Τιμόθεον 3/γ' 16, 17.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Κορ. 2/β' 2, Ιωάν. 1/α' 1-5, Β' Τιμ. 3/γ' 16, 17, Β' Τιμ. 4/δ' 1-5, Ησ. 40/μ' 1-5, Ιωάν. 17/ιζ' 20-23, Α' Κορ. 1/α' 10-13.

Ο Θεός ποτέ δεν μας ζητάει να πιστεύουμε στα τυφλά. Αντίθετα, τα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξή Του είναι ισχυρά. Η ίδια η φύση, ακόμα και μετά από 6.000 χρόνια αμαρτίας, μαρτυρεί την πραγματικότητα όχι μόνο ενός Θεού με απίστευτη δημιουργική δύναμη (κοιτάξτε τις φωτογραφίες από το τηλεσκόπιο Τζέιμς Γουέμπ), αλλά και ενός Θεού αγάπης.

Κι όμως, υπάρχουν ακόμα περισσότερα. Παρόλο που ο Πέτρος άκουσε τη φωνή «καθώς ήρθε από τον ουρανό» όταν ήταν μαζί με τον Ιησού στο άγιο βουνό, ο ίδιος έγραψε αργότερα ότι έχουμε «βεβαιότερο τον προφητικό λόγο». Και πρόσθεσε ότι κάνουμε καλά να δίνουμε προσοχή σε αυτόν τον λόγο, όπως σε ένα λυχνάρι που φέγγει μέσα στο σκοτάδι, μέχρι να έρθει το ξημέρωμα και να ανατείλει ο Πρωινός Αστéρας στις καρδιές μας (Β' Πέτ. 1/α' 18, 19). Μπορεί εμείς να μην ακούσαμε τη φωνή του Θεού όπως ο Πέτρος, αλλά έχουμε κι εμείς αυτόν τον «βεβαιότερο προφητικό λόγο».

Ο Θεός μάς μίλησε μέσω των προφητών Του, τόσο εκείνων που τα έργα τους περιλήφθηκαν στην Αγία Γραφή όσο και εκείνων που έμειναν έξω από αυτήν. Οι αποδείξεις που μας έχουν δοθεί είναι παραπάνω από αρκετές. Το ερώτημα που μένει είναι: Είμαστε εμείς πρόθυμοι να τις δεχτούμε;

Η ιερή ιστορία δείχνει ότι πολλοί άνθρωποι δεν είχαν ανοιχτή καρδιά. Ας ελπίσουμε ότι, με τη χάρη του Θεού, δεν θα κάνουμε το ίδιο λάθος.

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΞΥΨΩΝΕΙ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Η προφητεία είναι ο τρόπος που διάλεξε ο Θεός για να μιλάει στον λαό Του και να τον κρατά συνδεδεμένο μαζί Του. Δεν είναι λοιπόν παράξενο που ο Σατανάς (ο δράκος) οργίστηκε με τη γυναίκα (την εκκλησία του Θεού) και πήγε να πολεμήσει το υπόλοιπο των απογόνων της (βλ. Αποκ. 12/ιβ' 17).

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτού του «υπολοίπου»; Τηρούν τις εντολές και έχουν τη «μαρτυρία του Ιησού». Στην Αποκ. 19/ιβ' 10 διαβάζουμε ότι αυτή η μαρτυρία είναι το «πνεύμα της προφητείας».

Διαβάστε Α' Κορ. 2/β' 2 και Γαλ. 6/ς' 14. Πώς αντιλαμβάνονταν ο Παύλος την αποστολή του και ποιος ήταν ο πραγματικός σκοπός της ζωής του; Τι ήταν αυτό που του έδινε δύναμη και κίνητρο για να συνεχίζει;

.....

Πέρα από τις προσωπικές τους εμπειρίες, οι απόστολοι πίστεψαν στον Ιησού βασιζόμενοι στις μαρτυρίες των προφητών και των πιστών που έζησαν αιώνες πριν από αυτούς. Σήμερα, έχουμε στη διάθεσή μας μια αδιάκοπη αλυσίδα αποδείξεων που ενώνει την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη: η πρώτη προαναγγέλλει τον ερχομό του Σωτήρα, ενώ η δεύτερη αποκαλύπτει ότι ο Ιησούς είναι Εκείνος που εκπλήρωσε κάθε υπόσχεση και προφητεία.

Όλα αυτά τα στοιχεία είναι αρκετά για να στηρίξουν την πίστη όσων θέλουν πραγματικά να πιστέψουν. «Ο σκοπός του Θεού ήταν να δώσει στην ανθρωπότητα μια ευκαιρία να αναπτύξει πίστη στη δύναμη του Θεού, του Υιού Του και στο έργο του Αγίου Πνεύματος» (The Spirit of Prophecy, τόμ. 3, σελ. 182).

Η πίστη που σώζει δεν είναι απλώς μια διανοητική αποδοχή, αλλά μια ηθική απόφαση. Ξεκινάει από την καρδιά, όχι από τη λογική. Αν η καρδιά κάποιου είναι κλειστή, τότε αναπόφευκτα και το μυαλό του θα βρει δικαιολογίες για να μη δει την πραγματικότητα.

Διαβάστε Ιωάν. 1/α' 1-5. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το ποιος είναι ο Ιησούς;

.....

Αν ο Ιησούς, ο Λόγος του Θεού, προϋπήρχε πριν γίνει άνθρωπος και ζήσει ανάμεσά μας, τότε καταλαβαίνουμε ότι Εκείνος βρισκόταν στην καρδιά κάθε μηνύματος που έδωσε ο Θεός στους προφήτες Του. Ακόμα και όταν οι προφήτες μετέφεραν λόγια που δεν ανέφεραν ρητά

το όνομά Του, το Άγιο Πνεύμα τούς καθοδηγούσε πάντα με βάση την αλήθεια του Χριστού.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε πόσο απέραντος είναι ο κόσμος και ότι Αυτός που τον δημιούργησε, ο Ιησούς, είναι επίσης Αυτός που πέθανε για μας. Τι μεγάλη ελπίδα σας προσφέρει αυτό;

Δευτέρα 21 Δεκεμβρίου

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η Αγία Γραφή είναι στην πραγματικότητα το έργο του Αγίου Πνεύματος, το οποίο εκφράστηκε μέσα από το προφητικό χάρισμα. Στη Β' Πέτ. 1/α' 21 μας αποκαλύπτεται η μέθοδος που χρησιμοποίησε ο Θεός: «Επειδή, δεν ήρθε ποτέ προφητεία από θέλημα ανθρώπου, αλλά, από το Άγιο Πνεύμα οδηγούμενοι, μίλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού».

Διαβάστε Β' Τιμ. 3/γ' 16, 17. Πώς τονίζει αυτό το απόσπασμα τόσο την αυθεντία όσο και τη θεοπνευστία των Γραφών;

.....

Χωρίς την Αγία Γραφή, οι άνθρωποι θα ήταν απροσπάτετοι απέναντι στις παγίδες ενός αμαρτωλού κόσμου, κάτι που αναπόφευκτα θα οδηγούσε στην καταστροφή. Σήμερα η Αγία Γραφή είναι διαθέσιμη παντού και σε πολλές μορφές, αλλά δεν ήταν πάντα έτσι. Για παράδειγμα, την εποχή του Ιησού υπήρχαν μόνο οι πάπυροι της Παλαιάς Διαθήκης, τους οποίους μπορούσαν να διαβάσουν μόνο οι ιερείς ή οι ραβίνοι. Ο απλός κόσμος συχνά δεν είχε άμεση πρόσβαση στην Αγία Γραφή. Εκείνες τις μέρες, ένας λόγος από τον Θεό ήταν πολύτιμος.

Διαβάστε Λουκ. 24/κδ' 27. Μετά την ανάστασή Του, τι χρησιμοποίησε ο Ιησούς για να βοηθήσει δύο απογοητευμένους μαθητές να καταλάβουν τον μοναδικό Του σκοπό;

.....

Ο Ιησούς, ο μεγαλύτερος Προφήτης που υπήρξε ποτέ -Εκείνος που είναι ο ίδιος ο Λόγος (Ιωάν. 1:1-3)- τίμησε και εξύψωσε τις Γραφές (Ιωάν. 7/ζ' 38). Μία από τις πολυτιμότερες ευλογίες του προφητικού χαρίσματος είναι ότι επιβεβαιώνει την Αγία Γραφή.

«Εκείνοι που βλέπουν την Αγία Γραφή ως τον Λόγο του Θεού και θέλουν να τον ακολουθούν, οφείλουν να μαθαίνουν κάτι νέο καθημερινά. Έτσι, θα δέχονται κάθε μέρα τη ζωντάνια και τη δύναμη που προσφέρει το Άγιο Πνεύμα σε όποιον πιστεύει αληθινά» (Signs of the Times, 8 Μαρτίου 1910). Το γνήσιο χάρισμα της προφητείας εξυψώνει

πάντα την Αγία Γραφή. Πάντα στρέφει τους ανθρώπους στον Λόγο του Θεού ως τον μοναδικό οδηγό για την πίστη και τη ζωή τους.

ΣΚΕΨΗ: Γιατί ο Ιησούς, προτού αποκαλύψει στους δύο μαθητές στον δρόμο προς Εμμαούς Ποιος ήταν, τους κατεύθυνε πρώτα στις Γραφές; Τι μας διδάσκει αυτό για το πόσο σημαντικό είναι να στηρίζουμε την πίστη μας στον Λόγο του Θεού;

Τρίτη 22 Δεκεμβρίου

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο «ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ορισμένοι μελετητές υπολογίζουν ότι σήμερα υπάρχουν πάνω από 45.000 χριστιανικές ομολογίες στον κόσμο. Πώς είναι δυνατόν μια πίστη που ξεκίνησε από τον Ιησού Χριστό να εξαπλωθεί τόσο ραγδαία και να καταλήξει σε αναρίθμητα ποικίλα δόγματα; Η απάντηση βρίσκεται στις πολλές διαφορετικές ερμηνείες της Αγίας Γραφής που αναπτύχθηκαν με τον καιρό. Προφανώς, δεν μπορούν να είναι όλες σωστές, αφού σε πολλές περιπτώσεις αυτά που διδάσκει μια εκκλησία έρχονται σε πλήρη αντίθεση με αυτά που διδάσκει μια άλλη.

Από την αρχή (βλ. Γέν. 2/β' 16, 17, Γέν. 3/γ' 1-5), η σύγχυση ήταν ένας από τους κυριότερους τρόπους με τους οποίους ο Σατανάς απομάκρυνε τους ανθρώπους από την αλήθεια του Θεού. Όπως έκανε με τον Αδάμ και την Εύα, ο Σατανάς ανακατεύει την αλήθεια με το ψέμα όσο ακριβώς χρειάζεται για να θέσει τους ανθρώπους υπό τον έλεγχό του. Παραπλάνησε τον λαό του Θεού ανά τους αιώνες (Β' Χρον. 36/λς' 14-16). Προσπάθησε μάλιστα να παραπλανήσει ακόμα και τον Ιησού (Ματθ. 4/δ' 1-11), αλλά ο Ιησούς αντιμετώπισε τις επιθέσεις του Σατανά με ένα ξεκάθαρο: «Είναι γραμμένο» (Ματθ. 4/δ' 4).

Διαβάστε Β' Τιμ. 4/δ' 1-5. Ποια σημαντική συμβουλή δίνει ο Παύλος στον Τιμόθεο σχετικά με τον Λόγο του Θεού; Γιατί επέμενε τόσο πολύ να είναι ο Τιμόθεος πνευματικά έτοιμος για όσα επρόκειτο να συμβούν;

.....
.....
Με προφητικό βλέμμα, ο Παύλος προέβλεψε ότι θα έρθει μια εποχή που οι άνθρωποι δεν θα θέλουν να ακούσουν την αλήθεια του Θεού. Αντίθετα, θα ψάχνουν πνευματικούς δασκάλους που θα τους λένε μόνο όσα τους αρέσει να ακούν, σερβίροντάς τους «πονηρά επινοημένα παραμύθια».

Σε τέτοιους ανθρώπους, ο Θεός επιτρέπει να κυριευτούν από μια ισχυρή πλάνη, ώστε να πιστέψουν τα ίδια τα ψέματα που αναζητούν. «Και γι' αυτό, ο Θεός θα στείλει επάνω τους ενέργεια πλάνης, ώστε

να πιστέψουν στο ψέμα· για να κατακριθούν όλοι αυτοί που δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλ' οι οποίοι βρήκαν ευχαρίστηση στην αδικία» (Β' Θεσ. 2/β' 11, 12).

Όμως, σε όσους είναι ανοιχτοί, ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι θα «γνωρίσουν την αλήθεια» (Ιωάν. 8/η' 32). Το προφητικό χάρισμα είναι ένα μέσο από τον Θεό για να ξεχωρίζει την αλήθεια από το λάθος και το φως από το σκοτάδι.

Κατά μία έννοια, μπορούμε να βρούμε την αλήθεια αρκετά εύκολα μέσα σε όλες αυτές τις διαφορετικές ομολογίες. Αν αποφασίσεις ότι δεν πρόκειται να εγκαταλείψεις το βιβλικό Σάββατο της έβδομης ημέρας, έχεις ήδη αποκλείσει το 99,5% των επιλογών σου, καθώς η συντριπτική πλειοψηφία των εκκλησιών δεν τηρεί την τέταρτη εντολή.

Αν επίσης αρνείσαι να πιστέψεις ότι οι νεκροί πάνε αμέσως στον παράδεισο για να είναι με τον Ιησού ή ότι καίγονται τώρα στην κόλαση για πάντα - τότε τι μένει;

Έχεις αποκλείσει σχεδόν όλο το υπόλοιπο 0,5% που απέμενε.

Πού αλλού μπορείς να πας, εκτός από την Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας;

Τετάρτη 23 Δεκεμβρίου

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΠΑΡΗΓΟΡΕΙ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Ματθ. 11/α' 28, 29. Τι μας λέει ο Ιησούς να κάνουμε; Τι υπόσχεται σε όλους όσους έρχονται σε Εκείνον;

.....
.....
Ο Θεός πάντα ενδιαφερόταν για την ευημερία των ανθρώπων. Πριν δημιουργήσει τον Αδάμ και την Εύα, ο Θεός προετοίμασε μια τέλεια κατοικία για αυτούς, που θα τους ενθουσίαζε και θα τους γέμιζε χαρά (Γέν. 1/α'). Ο Θεός τους παρείχε όλα όσα χρειαζόνταν για την άνεσή τους. Μετά την πτώση του άγιου ζευγαριού, ο Θεός ήρθε αναζητώντας τους (Γέν. 3/γ' 9), προφήτευσε τον ερχομό ενός Σωτήρα (Γέν. 3/γ' 15) και έφτιαξε ρούχα για να καλύψει τη γύμνια τους (Γέν. 3/γ' 21). Ο Θεός μεριμνά προσωπικά για την ευημερία των πλασμάτων Του.

Ίσως καμία άλλη ευλογία του προφητικού χαρίσματος δεν παραβλέπεται τόσο πολύ όσο ο ρόλος του ως πηγή παρηγοριάς και ανανέωσης για τον λαό του Θεού μέσα στο πέρασμα των αιώνων.

Διαβάστε Ησ. 40/μ' 1-5. Ποιο μήνυμα δίνει ο Θεός στον προφήτη Του για τον πληγωμένο λαό Του; Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτή την αρχή σε εμάς σήμερα;

.....
Ο Θεός ήθελε να γνωρίζει ο Ιούδας ότι, παρόλο που έπρεπε να τον τιμωρήσει, δεν θα τον απέρριπτε οριστικά. Δεν έδωσε απλώς στον Ησαΐα ένα μήνυμα ενθάρρυνσης για τον συντετριμμένο λαό Του, αλλά του παρείχε ακριβείς οδηγίες για το πώς να το μεταφέρει. Το μήνυμα έπρεπε να παραδοθεί με μεγάλη τρυφερότητα, αγάπη και φροντίδα. Ο Θεός ήθελε τόσο πολύ αυτή η παρηγοριά να αγγίξει τις καρδιές του λαού Του, που δεν άφησε τίποτα στην τύχη. Τέτοια μηνύματα επαναλαμβάνονται σε όλο το βιβλίο του Ησαΐα (Ησ. 12/ιβ' 1, Ησ. 49/μθ' 13, Ησ. 51/να' 3, κ.λπ.).

Ο απόστολος Παύλος προειδοποίησε ότι «όσοι θέλουν να ζουν με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ Ιησού, θα διωχθούν» (Β' Τιμ. 3/γ' 12). Στις δύσκολες εποχές που έρχονται, θα έχουμε ανάγκη από λόγια παρηγοριάς και ελπίδας. Το χάρισμα της προφητείας είναι το μέσο που θα χρησιμοποιήσει ο Θεός για να παρηγορήσει και να ενδυναμώσει τον λαό Του, πριν ο Ιησούς επιστρέψει για να τους πάρει στην ουράνια πατρίδα.

ΣΚΕΨΗ: Σε ποιον τομέα της ζωής σας έχετε ανάγκη να ακούσετε έναν λόγο παρηγοριάς και ελπίδας; Με ποιον τρόπο σας ενδυναμώνει ο Θεός αφού πρώτα σας παρηγορήσει; (Β' Κορ. 1/α' 3, 4).

Πέμπτη 24 Δεκεμβρίου

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Διαβάστε Ιωάν. 17/ιζ' 20-23 και Α' Κορ. 1/α' 10-13. Ποιο είναι το βασικό μήνυμα που βρίσκεται στο επίκεντρο αυτών των δύο αποσπασμάτων της Αγίας Γραφής;

.....

Καθώς ο Ιησούς πλησίαζε προς τον σταυρό, η καρδιά Του διακατέχονταν από μία κυρίαρχη επιθυμία. Ήθελε όλοι οι ακόλουθοί Του να είναι ένα, όπως Εκείνος και ο Πατέρας είναι ένα στην αγάπη, τον σκοπό και τη δράση. Η ενότητα για την οποία προσευχήθηκε ο Ιησούς δεν ήταν μια μονότονη ομοιομορφία. Ο Ιησούς διατύπωσε μια ισχυρή προφητεία που θα εκπληρωθεί πριν από την επιστροφή Του - ένα πολύχρωμο «μωσαϊκό» ανθρώπων με διαφορετική καταγωγή, εθνικότητα και απόψεις, που θα ενώνονταν όλοι στον Χριστό και στον Πατέρα, μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Ο απόστολος Παύλος ανέπτυξε αυτό το θέμα όταν παρακαλούσε τους πιστούς στην Κόρινθο να έχουν το ίδιο φρόνημα, να λένε την ίδια αλήθεια και να μην επιτρέπουν διαιρέσεις ανάμεσά τους (Α' Κορ. 1/α' 10). Γιατί

όμως είναι τόσο σημαντική αυτή η προφητική ενότητα;

Ο Ιησούς προσευχήθηκε: «...για να είναι όλοι ένα· καθώς εσύ, Πατέρα, είσαι ενωμένος με μένα και εγώ ενωμένος με σένα, και αυτοί, ενωμένοι με μας, να είναι ένα· για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες» (Ιωάν. 17/ιζ' 21).

Ο Θεός επιθυμεί να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, αλλά για να σωθούν, πρέπει πρώτα να πιστέψουν στον Ιησού και στο ότι ο Θεός Τον έστειλε για να σώσει τον κόσμο. Όταν μια τόσο διαφορετική ομάδα ανθρώπων αναγνωρίζει τον Ιησού ως Κύριο και Σωτήρα της, αγαπώντας και υπηρετώντας ο ένας τον άλλον ανιδιοτελώς, τότε ο κόσμος θα πειστεί ότι ο Ιησούς ήταν όντως Αυτός που ισχυριζόταν ότι ήταν. Η ενότητα που λαχταρούσε ο Ιησούς έχει σκοπό και δύναμη. Δυστυχώς, ήδη από την αρχή, διάφορες δυνάμεις απείλησαν αυτή την ενότητα (δείτε, για παράδειγμα, Πράξεις 6/ς' 1). Από τότε ο Χριστιανισμός παραμένει βαθιά διαιρεμένος!

Αυτή η ενότητα είναι έργο του Αγίου Πνεύματος μέσω των χαρισμάτων που Εκείνος μοιράζει. Η Εφεσ. 4/δ' 11-15 μας λέει ότι τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος δίνονται για να εξοπλίσουν τους πιστούς και να οικοδομήσουν το σώμα του Χριστού, «μέχρις ότου, ανεξάρτητα όλοι, να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού... σε μέτρο ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφεσ. 4/δ' 13). Το προφητικό χάρισμα, ένα από τα χαρακτηριστικά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, είναι απαραίτητο για να ενώσει τον λαό του Θεού, ειδικά καθώς πλησιάζουμε στη Δευτέρα Παρουσία, ώστε να πιστέψουν στον Κύριο Ιησού Χριστό και να σωθούν (Πράξ. 16/ις' 31).

ΣΚΕΨΗ: Σε μια εποχή όπου η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας είναι ίσως το πιο πολυποίκιλο χριστιανικό θρησκευτικό σώμα στον κόσμο, πώς μπορούμε να φανερώσουμε το είδος εκείνο της ενότητας που βοηθά τους ανθρώπους να πιστέψουν στον Ιησού; Ποιες δυνάμεις απειλούν αυτή την ενότητα;

Παρασκευή 25 Δεκεμβρίου

Δύση Ηλίου: 17:11'

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΞΑΝΑ

Πριν από μερικά χρόνια, η εταιρεία Kellogg χρησιμοποίησε ένα ελκυστικό διαφημιστικό σλόγκαν για τα δημητριακά της. Στην προσπάθειά της να κερδίσει ξανά τους πελάτες που είχαν στραφεί σε άλλες μάρκες, τους παρότρυνε να τα «γευτούν ξανά, σαν να ήταν η πρώτη φορά». Θα μπορούσε άραγε αυτή η φράση να ισχύει και για τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, που αφιερώνουν πολύ χρόνο στο να μαθαίνουν για την Αγία Γραφή και την Έλεν Χουάιτ, αλλά ε-

λάχιστο χρόνο στο να «γεύονται» τα ίδια της τα γραπτά; Η παρακολούθηση ομιλιών σχετικά με την Έλεν Χουάιτ θα σας δώσει μια ιδέα για τη ζωή και τη διακονία της, αλλά αν δεν «γευτείτε» οι ίδιοι, δεν θα μπορέσετε να αξιολογήσετε και να βιώσετε πραγματικά την πνευματική ευλογία των προφητικών της μηνυμάτων. Μόνο όσοι τη διαβάζουν, και μάλιστα μέσα στο σωστό πλαίσιο, μπορούν να εκτιμήσουν πλήρως αυτό που μας έχει χαρίσει ο Θεός.

Όπως επισημάναμε καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της τριμηνίας, η Έλεν Χουάιτ μάς κρατά αγκυροβολημένους στη βιβλική αλήθεια και μας συνδέει με τον Θεό. Η ανάγνωση των προφητικών της μηνυμάτων επιφέρει συγκεκριμένες ευλογίες.

Μια έρευνα που διεξήχθη από τους Roger Dudley και Des Cummings, Jr., αποκαλύπτει ορισμένα εντυπωσιακά στοιχεία. Εκείνοι που διαβάζουν τακτικά τα συγγράμματα της Έλεν Χουάιτ έχουν μια βαθύτερη και πιο στενή σχέση με τον Ιησού από εκείνους που δεν τα διαβάζουν. Έχουν ισχυρότερη βεβαιότητα για τη σωτηρία τους, πιο τακτική οικογενειακή λατρεία και μεγαλύτερη επιθυμία να δίνουν μαρτυρία στους άλλους.

«Σπάνια μια ερευνητική μελέτη βρίσκει στοιχεία που συνηγορούν τόσο έντονα σε ένα συμπέρασμα», έγραψαν οι δύο ερευνητές. «Στην έρευνα για την ανάπτυξη της εκκλησίας, σε κάθε επιμέρους σημείο που αφορά προσωπικές στάσεις ή πρακτικές, το μέλος που μελετά τακτικά τα βιβλία της Έλεν Χουάιτ τείνει να βρίσκεται σε υψηλότερη θέση από το μέλος που τα διαβάζει περιστασιακά ή ποτέ... Σίγουρα, το συμπέρασμα είναι ότι η τακτική ανάγνωση των κειμένων της Έλεν Χουάιτ έχει θετική επίδραση στη χριστιανική ζωή και τη μαρτυρία» (Dudley and Cummings, "Who Reads Ellen White?" Ministry, Οκτώβριος 1982, σελ. 12).

Κατά τη διάρκεια αυτής της τριμηνίας, μάθαμε ότι ο Θεός επικοινωνεί μέσω των προφητών Του. Τα μηνύματά τους μας συνδέουν με τον Θεό και φέρνουν μια καθαγιαστική επιρροή σε όλες τις πτυχές της ανθρωπίνης ζωής, ιδιαίτερα σε σχέση με την υπόσχεση της σωτηρίας που βρίσκεται στον Ιησού: «Γευθείτε και δέστε ότι ο Κύριος είναι αγαθός» (Ψαλμ. 34/λδ' 8). Οι προφήτες μάς καλούν σε άγιες πράξεις, σε μεταμόρφωση της ζωής, σε προσωπικό ευαγγελισμό και σε μια ζωή προσφοράς προς τους συνανθρώπους μας. Αυτή είναι η απαραίτητη προετοιμασία για να εκπληρώσουμε τον ρόλο μας στην τελευταία διακήρυξη προς τον κόσμο, καθώς προσμένουμε την έλευση του Ιησού.